

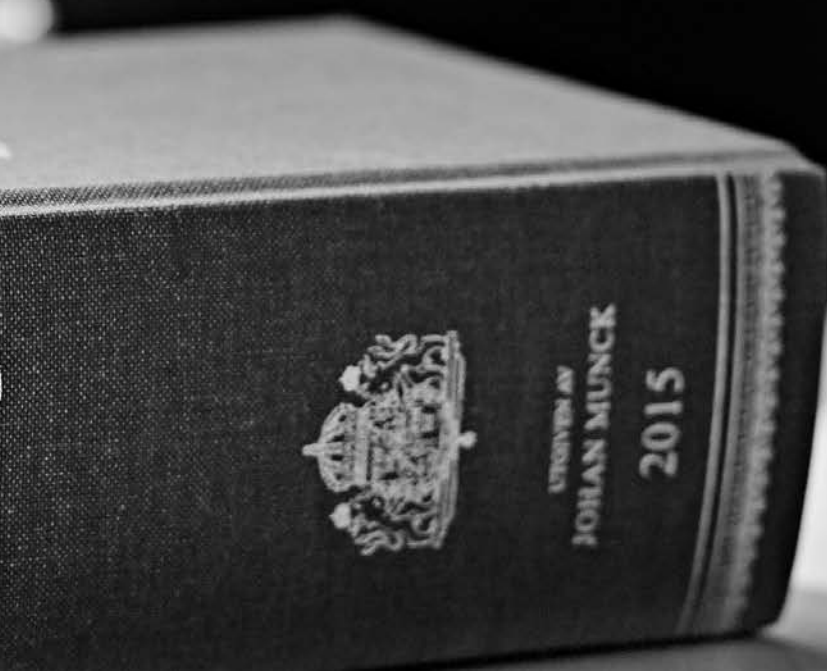
Åklagarmyndighetens årsredovisning 2015

Innehåll

RIKSÅKLAGAREN HAR ORDET	5
Om Åklagarmyndigheten.....	6
Från brottanmälan till domstolsförhandling	9
RESULTATREDOVISNING	11
Mål och målluppfyllelse	13
Brotsutredning och processföring.....	17
Rättsutveckling och rättslig styrning	49
Kompetensförsörjning.....	55
Fakta i korthet.....	61
FINANSIELL REDOVISNING	69
Resultaträkning.....	70
Balansräkning.....	71
Anslagsredovisning.....	73
Tilläggsupplysningar	74
Noter.....	75
Ersättningar.....	80
Sammanställning av väsentliga uppgifter	81
Årsredovisningens undertecknande	83



SVERIGES
RIKES
LAG



Bilder:

Thomas Carlgren (omslag, s. 2–3,

5, 6, 12, 47, 51–52, 56, 67, 84)

Trons/TT Bild (s. 10–11)

Emil Malmborg (s. 15, 24, 54)

Drago Prvulovic/TT Bild (s. 16)

Mads Jensen/Biofoto/TT Bild (s. 30)

Börge Skotnes/TT Bild (s. 31)

Luis Berg/Keystone/TT Bild (s. 33)

Pontus Lundahl/TT Bild (s. 34)

Kriminalvården (s. 38)

Stig-Åke Jönsson/TT Bild (s. 40)

Robin Simonsson (s. 43–44, 82)

Patrik Svedberg/

Domstolsverket (s. 46)

Jessica Gow/TT Bild (s. 48)

Johan Gunséus (s. 59)

Staffan Gustavsson (s. 45, 60)

Fredrik Sandberg/TT Bild (s. 68–69)

Grafisk form och produktion:

Jupiter Reklam AB

Tryck: AJ E-Print AB

Riksåklagaren har ordet



Åklagarmyndigheten redovisar även för 2015 ett bra resultat och en god måluppfyllelse. Den genomsnittliga handläggningstiden i åklagarledda förundersökningar har visserligen ökat, men tiden från färdigt beslutsunderlag till

beslut är fortfarande kort. Åklagarbalanserna är fortsatt låga. Andelen lagförda misstänkta personer är kvar på samma nivå som tidigare år. Antalet lagförda misstänkta personer har dock fortsatt att minska till följd av ett fortsatt minskat inflöde av ärenden från polisen.

Under år 2015 har flera omfattande ärenden ställt stora krav på Åklagarmyndigheten. Ett exempel är det så kallade assistansmålet om bidragsbedrägerier i Södertälje. Ett annat är det så kallade Kinnekulleärendet med ett mord på en ung kvinna. Flera mål har avsett sexuella övergrepp mot barn på internet, en brottstyp som har ökat till antal och som ofta innebär stora utredningar med betydande bevisvärigheter.

Inom Åklagarmyndigheten pågår ständigt en aktiv kompetens- och metodutveckling för att kunna möta omvärldens krav på verksamheten. Under 2015 har särskilda satsningar skett på utveckling av arbetsmetoder för att hantera stora ärenden. Vidare har nya riktlinjer fastställts för att om möjligt begränsa användningen av häktningar och restriktioner. Dessa kan redan ha bidragit till att en viss minskning skett av antalet beslut om sådana tvångsmedel.

På uppdrag av regeringen har Åklagarmyndigheten tagit fram en handlingsplan för jämställdhetsintegrering av verksamheten. För att uppnå de jämställdhetspolitiska målen ska bland annat könsuppdelad statistik tas fram och analyseras, jämställdhetsperspektivet i de centrala styrdokumenterna förtydligas, arbetet med brott i nära relation kvalitetssäkras och jämställdhets-

perspektivet i bemötandefrågorna breddas och fördjupas. Arbetet med att genomföra regeringens jämställdhetspolitik prioriteras och bidrar också till att utveckla det grundläggande objektivitetskravet i åklagarverksamheten.

Uppbyggnaden av en funktion för internationell civil krishantering har fortsatt och myndigheten deltar i projekt som berör Palestina, Kosovo och Albanien. Åtta åklagare har utbildats för internationella uppdrag.

Åklagarmyndigheten samverkar aktivt med andra myndigheter inom rättsväsendet, bland annat inom ramen för det så kallade RIF-samarbetet som syftar till att åstadkomma ett elektroniskt flöde av information mellan myndigheterna. Under året har förändringar gjorts av Åklagarmyndighetens ärendehanteringssystem Cåbra för att säkerställa hög kvalitet hos den strukturerade information som skickas till domstolen. Förändringen har inneburit en viss påfrestning på verksamheten eftersom fler arbetsmoment har tillkommit för åklagarna och att hanteringen av vissa ärenden i Cåbra har blivit mer komplicerad.

För 2015 redovisar Åklagarmyndigheten ett anslagssparande på drygt tre procent av anslaget. Sparandet är nödvändigt för att kunna bibehålla resursnivån under kommande år då kostnadsökningarna beräknas överstiga de anslagsökningar som regeringen aviserat i budgetpropositionen. Kostnadsökningarna avser bland annat lönekostnader för ett ökat antal åklagare, ökade it-kostnader samt ökade kostnader för person- och informationssäkerheten.

Under det gångna året har såväl ökade flyktingströmmar som höjd terrorhotnivå inneburit stora utmaningar för samhället i dess helhet. Åklagarmyndigheten har sett över sin förmåga att hantera de ärendetyper som dessa omvärldsförändringar kan tänkas generera. Myndigheten har också bidragit med personal till Migrationsverket för att stödja verksamheten där. Det är min bedömning att Åklagarmyndigheten, tack vare medarbetarnas höga kompetens och lojalitet med uppdraget, har god förmåga att möta de krav som samhällsutvecklingen ställer.

Om Åklagarmyndigheten

Uppdrag

Åklagarmyndighetens uppdrag beskrivs i förordningen (2015:743) med instruktion för Åklagarmyndigheten, i myndighetsförordningen (2007:515) samt i det årliga regleringsbrevet. Bestämmelser om åklagarverksamheten och behörighetsregler för åklagare finns i rättegångsbalken och åklagarförordningen (2004:1265).

Enligt regleringsbrevet för budgetåret 2015 ska Åklagarmyndigheten bidra till att brottsligheten minskar och människors trygghet ska öka. Åklagarmyndigheten ska bidra till en sådan utveckling genom att se till att de personer som har begått brott blir föremål för brottsutredning

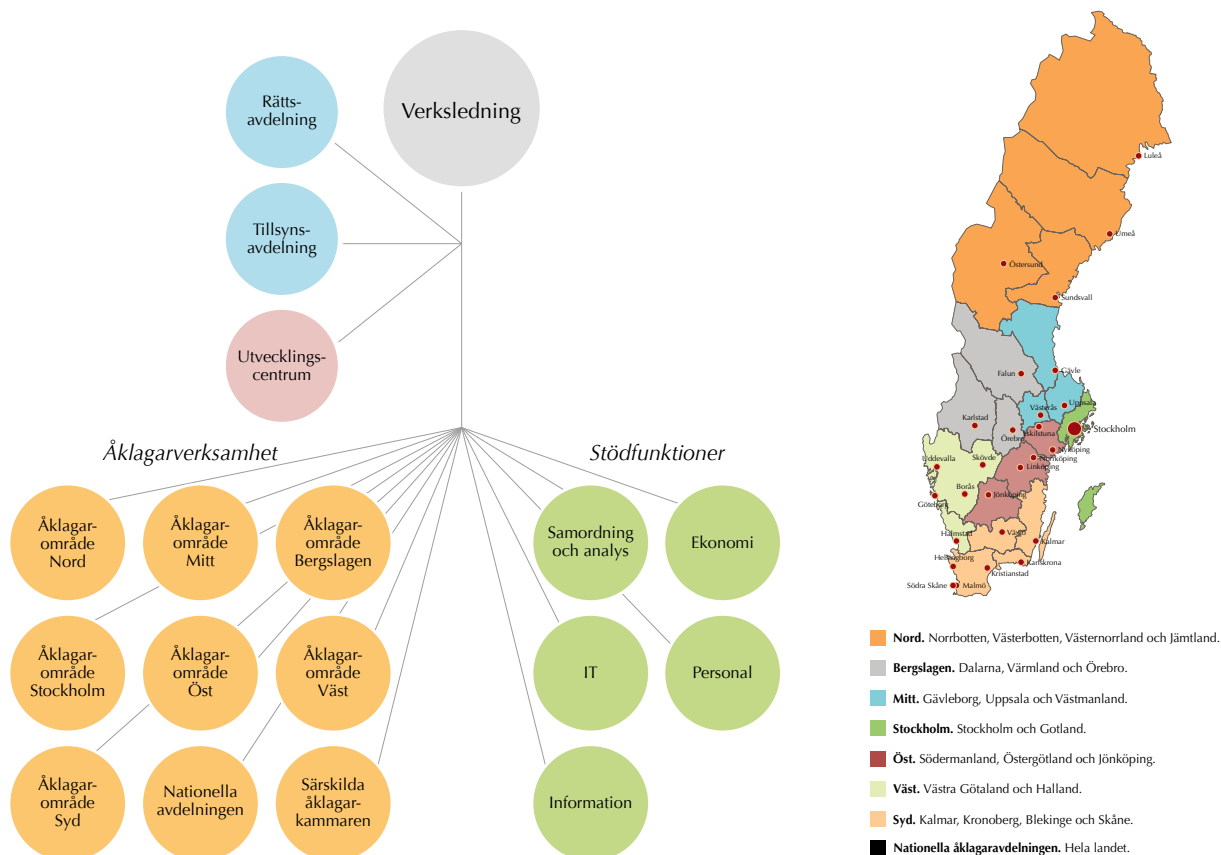
och lagföring. Som ett led i det arbetet ska myndigheten se till att utbyte av brottslig verksamhet återförs. Åklagarmyndigheten ska genom samverkan med myndigheter och andra aktörer bidra till ett effektivare rättsväsende. Åklagarmyndigheten ska redovisa och kommentera verksamhetsresultat i förhållande till de uppgifter som myndigheten ska utföra enligt lag och annan författning.

Vidare har myndigheten haft ett antal prioriterade områden. Dessa är unga lagöverträdare, brott mot barn där lagstadgad frist gäller, sexualbrott, våld i nära relationer, grov organiserad brottslighet och utbyte av brott.



Åklagarmyndighetens ledningsgrupp 2015 Övre raden från vänster: Överåklagare Lennart Guné, rättschef Lars Werkström, områdeschef Solveig Wollstad, ekonomidirektör Ulf Ällebrand, områdeschef Katarina Eriksson, områdeschef Niklas Sannerholm, områdeschef Katarina Johansson Welin, områdeschef Gunnar Brodin, personaldirektör Peter Brodd. Nedre raden från vänster: Avdelningschef Mats Palm, informationsdirektör Karin Rosander, riksåklagare Anders Perklev, vice riksåklagare Kerstin Skarp, områdeschef Eva Lundström, it-direktör Anders Thoursie. Saknas på bild: områdeschef Lisbeth Johansson.

Åklagarmyndighetens organisation



Organisation

Åklagarväsendet består av Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten. Riksåklagaren är landets högsta åklagare och har ansvaret för ledning och tillsyn av åklagarväsendet. Riksåklagaren är också chef för Åklagarmyndigheten.

Åklagarmyndigheten består av sju åklagarområden, en nationell avdelning och en särskild åklagarkammare som tillsammans svarar för den operativa åklagarverksamheten. Därutöver finns tre utvecklingscentrum samt verksamheten vid huvudkontoret.

De sju åklagarområdena består av 32 allmänna kammare och två internationella åklagarkammare. Den nationella åklagaravdelningen består av tre riksenheter och en internationell åklagarkammare. De allra flesta brottstyper handläggs vid de allmänna kamrarna som har ett geografiskt ansvarsområde, oftast motsvarande ett län. Även

de tre internationella åklagarkamrarna, i Stockholm, Göteborg och Malmö, har ett geografiskt ansvarsområde och handlägger bland annat ärenden om allvarlig, organiserad och/eller gränsöverskridande brottslighet.

På den nationella åklagaravdelningen handläggs ärenden avseende korruptionsmål, säkerhetsmål samt ärenden om miljö- och arbetsmiljöbrott. Här ingår även den operativa verksamheten vid Eurojust samt Internationella åklagarkammaren Stockholm, som förutom ansvar för internationell och grov organiserad brottslighet även har vissa nationella uppdrag. Särskilda åklagarkammaren är direkt underställd riksåklagaren och handlägger bland annat misstankar om brott av poliser.

De tre utvecklingscentrumen är lokaliserade till Stockholm, Malmö och Göteborg. Varje utvecklingscentrum leds av en överåklagare och

har ett nationellt och funktionellt ansvarsområde. Inom ansvarsområdet svarar utvecklingscentrumet för främst rättslig tillsyn och kontroll, rättslig utveckling, metodutveckling, kunskapsuppbbyggnad, information samt samverkan med andra myndigheter.

Vid huvudkontoret finns fyra avdelningar med olika centrala funktioner samt internrevisionen. Dessutom finns en rättsavdelning med bland annat ansvar för verksamheten i Högsta domstolen och övergripande internationella frågor, en tillsynsavdelning för samordning av myndighetens rättsliga tillsynsverksamhet samt en funktion som direkt under riksåklagaren handlägger resningsärenden. Vid huvudkontoret finns också en överåklagare för samordning och analys.

Vid Åklagarmyndigheten finns ett insynsråd med uppgift att utöva insyn och ge myndighetschefen råd. Ledamöterna utses av regeringen. Rådet har inga beslutsbefogenheter. Ärenden om åklagaruppgiften eller tillsynsfrågor i enskilda fall behandlas inte i insynsrådet.

Samtliga ekobrott i Sverige handläggs av Ekobrottsmyndigheten. Ekobrottsmyndigheten lämnar en egen årsredovisning.

Intern styrning och kontroll

Åklagarmyndigheten omfattas av förordningen (2015:743) om intern styrning och kontroll samt internrevisionsförordningen (2006:1228). Det innebär särskilda krav när det gäller den interna styrningen och kontrollen.

Myndigheten har en ordning där verksamhet, ekonomi och personalläge följs upp månadsvis och en fördjupad uppföljning av hela verksamhetsplanen görs tertialvis. I den löpande uppföljningen ingår även uppföljning av riskhanteringen.

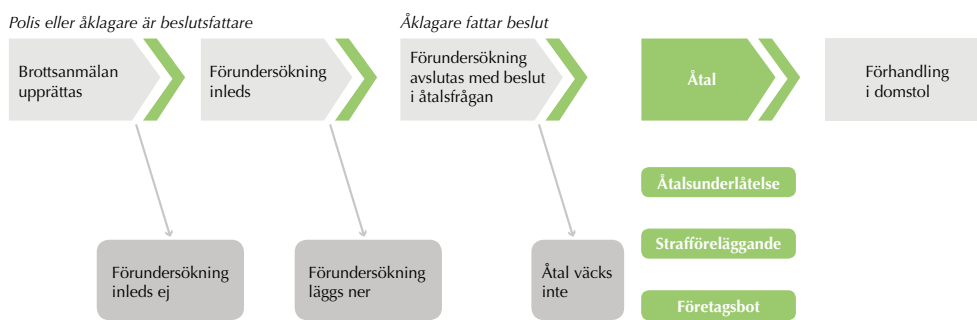
Vid behov beslutar riksåklagaren efter tertialuppföljningarna om ändringar av och tillägg till verksamhetsplanen.

Den organisationsförändring som genomfördes under 2014 innebar att den operativa verksamheten delades in i sju geografiska åklagarområden och en nationell avdelning. Under året har arbete genomförts för att säkerställa att organisationsförändringens syfte realiserar. Ledningarna för områdena har under året utvecklat sin egen interna styrning och kontroll, genom exempelvis gemensamma rutiner, samverkan och kulturfrågor inom området, fasta och årliga styrdokument samt samverkan med polisen. Områdescheferna ingår i myndighetens ledningsgrupp, vilket också innebär att den operativa verksamheten knutits närmare ledningen.

Internrevisionen har fortsatt sitt arbete enligt den revisionsplan som riksåklagaren fastslagit och ett antal revisioner och uppföljningsrevisioner har genomförts. Exempel på områden som har granskats är arkivvård och registratur, ledning och styrning inom ett antal åklagarområden, representation och konferensverksamhet, lönerutiner, lokalförsörjning och projekthantering.

För riksåklagarens tillsynsfunktion finns en tillsynsavdelning. Rättslig tillsyn bedrivs även vid de tre utvecklingscentrumen, som under 2015 har genomfört två detaljerade genomlysningar. Det har gällt ärenden med långa handläggningstider, och beräkning av dagsböter. Vidare avslutades under året en detaljerad genomlysning som påbörjades under år 2014 av handläggningen av människohandelsärenden. Den rättsliga tillsynen beskrivs mer utförligt under rubriken *Tillsynsarbete* i avsnittet *Rättsutveckling och rättslig styrning*.

Från brottanmälan till domstolsförhandling



Ovanstående är en översiktlig beskrivning av processen från brottanmälan fram till åklagarbeslut och förhandling i domstol. Åklagarmyndigheten är en länk i kedjan polis, åklagare, domstol och kriminalvård. Åklagarens huvuduppgifter är att leda brottsutredningar, besluta i åtalsfrågan och föra talan i domstol. I dessa funktioner är åklagaren självständig och fattar beslut på eget ansvar.

En brottsutredning äger rum inom ramen för en förundersökning. En förundersökning ska inledas så snart det finns anledning att anta ett brott som hör under allmänt åtal har begåtts. Mindre allvarlig brottslighet utreds av polisen som därefter överlämnar utredningen till åklagaren för beslut i åtalsfrågan. I vissa fall kan åklagaren fatta beslut om **förundersökningsbegränsning**, vilket innebär att man begränsar en brottsutredning till att omfatta de mest väsentliga delarna eller att vissa brott inte alls utreds. Även polisen har behörighet att besluta om förundersökningsbegränsning i vissa fall.

I utredningar om mer allvarliga brott utförs det operativa utredningsarbetet av polisen med åklagaren som förundersökningsledare. När förundersökningen är klar, ska åklagaren ta ställning till om åtal ska väckas. Om åklagaren bedömer att det finns tillräckliga bevis för att den misstänkte har begått brottet är huvudregeln att åklagaren är skyldig att väcka åtal. Åklagaren väcker åtal genom att ge in en stämningsansökan till dom-

stolen. Genom den beskrivning av brottet med tid och plats som stämningsansökan ska innehålla bestämmer åklagaren ramarna för rättegången inför domstolen. Under rättegången är åklagaren den misstänktes motpart. Det ligger på åklagaren att fullt ut bevisa den misstänktes skuld.

Åklagaren kan under vissa omständigheter lagföra en person genom att meddela **åtalsunderlåtelse** vilket innebär att något straff inte utdöms för brottet. Däremot antecknas i belastningsregistret att den misstänkte har begått brott. En förutsättning för att ge åtalsunderlåtelse är att det står klart att ett brott har begåtts, oftast därför att den misstänkte har erkänt brottet.

Alla brott leder alltså inte till rättegång vid en domstol. Är det ett mindre allvarligt brott som den misstänkte har erkänt, kan ärendet avgöras på ett förenklat sätt genom att åklagaren utfärdar ett **strafföreläggande**. Straffet kan då vara villkorlig dom med böter eller endast böter. För brott som begåtts i näringsverksamhet och där straffet kan bli strängare än penningböter kan frågan om företagsbot bli aktuell. Företagsbot ska bestämmas till ett belopp mellan 5 000 och 10 000 000 kronor.

Åklagaren har möjlighet att själv besluta om strafföreläggande med **företagsbot** på upp till 500 000 kronor. Om förutsättningar för strafföreläggande saknas kan åklagaren i stället välja att domstolen avgör frågan om företagsbot.



Resultatredovisning





Mål och måluppfyllelse

Myndighetens verksamhet för år 2015 utgick från fem långsiktiga och övergripande mål:

Mål: Vår kvalitet i handläggningen av brottmål är hög och jämn över riket och vår verksamhet är kostnadseffektiv.

Åklagarmyndighetens samlade bedömning är att målet har uppnåtts.

Det är bara vissa aspekter av kvalitet som går att följa med statistikverktyg. De allra flesta av åklagarnas rättsliga bedömningar går exempelvis bara att värdera kvaliteten i genom att granska det enskilda ärendets handläggning. Sådan granskning sker regelbundet inom ramen för myndighetens tillsynsverksamhet men ger sällan svar på frågor om den generella kvaliteten, hur den utvecklas över tid eller om regionala skillnader. Även sådant som i och för sig går att följa statistiskt måste värderas med försiktighet. Åklagarverksamheten handlägger en stor variation av brotts- och ärendetyper. Mellan och inom dessa finns stora skillnader i förutsättningarna för exempelvis en snabb handläggning och en hög lagföring. Det medför att statistiska förändringar och skillnader många gånger sammanhänger med förändringar och skillnader i ärendesammansättningen. Den typen av analys försvåras av att den statistik som baseras på brottsmisstankar – som i och för sig har många förtjänster – är mycket känslig för ärenden och brottstyper med väldigt många brottsmisstankar. Det finns också andra faktorer som påverkar utfallet och gör det svårt att hitta säkra samband med egentlig kvalitet i åklagarhandläggningen, inte minst skillnader i polisens handläggning och rutiner. I det sammanhanget finns det skäl att poängtera att polisen har ett väsentligt bredare uppdrag än att utreda brott. Det innebär att särskilda ansträngningar i andra delar av deras verksamhet kan innebära att utredningsverksamheten påverkas negativt. Det kan exempelvis aktualiseras i koppling flykting- och migrantsituationen och det ökade terrorhotet.

Bedömningen ovan, att målet har uppnåtts, grundar sig på att den mätbara kvaliteten i hand-

läggningen av brottmålsärenden ligger kvar på goda nivåer. Myndigheten har också fortsatt att utveckla både arbetsformer och stöd till verksamheten för att säkerställa att resurserna utnyttjas ändamålsenligt. Den organisationsförändring som trädde i kraft i oktober 2014 har under 2015 etablerats.

Myndigheten gör bedömningen att den aggregerade lagföringsandelen ligger på en god nivå. Andelen misstänkta personer som lagförts ligger kvar på samma nivå som föregående år (65 procent) och andelen brottsmisstankar som lett till lagföring ökar något, från 62 till 65 procent.

Den genomströmningstid som åklagarna själva till största delen förfogar över, från inkommet beslutsunderlag till beslut, är oförändrat kort, i genomsnitt 16 dagar. Genomströmningstiden från inkommen anmälan till beslut, vilken inkluderar polisens utredningstid från åklagarinträde, har däremot stigit från 95 till 138 dagar. Ökningen beror till största delen på att beslut har fattats för ett stort antal bedrägerimisstankar som varit under utredning under lång tid.

Det totala antalet brottsmisstankar under handläggning, balansen, har ökat något jämfört med år 2014 från 152 800 till 155 400. Den del av balansen där förundersökning pågår har dock minskat.

Åklagarmyndigheten har fortsatt arbetet med att förbättra kvaliteten och effektiviteten i verksamheten genom ett flertal åtgärder, se redovisning i avsnitten *Kvalitets- och effektivitetsarbete* samt *Prioriterade områden och övrig återrapportering*. Även i avsnittet *Rättsutveckling och rättslig styrning* redovisas åtgärder som påverkar inte bara den rena rättstillämpningen utan även handläggningskvaliteten och arbetet med att öka enhetligheten.

Mål: Vi bidrar till rättsutvecklingen och en enhetlig rättstillämpning.

Åklagarmyndighetens samlade bedömning är att målet har uppnåtts.

Bedömningen grundar sig på att myndigheten har fortsatt att vidta åtgärder för att utveckla

rättstillämpningen och för att rättstillämpningen ska bli mer enhetlig. Strävan mot rättsutvecklingen och en enhetlig rättstillämpning görs inom ramen för överprövningsverksamheten, systematisk rättslig tillsyn, överklaganden och yttranden till i Högsta domstolen samt genom riktlinjer, handböcker och promemorior i olika rättsliga frågor. Genom att yttra sig över förslag i betänkanden och andra utredningar kan myndigheten på ett tidigt stadium vara med och påverka beredningen av förslag och beslut. De viktigaste åtgärderna på området redovisas i kapitlet *Rättsutveckling och rättslig styrning*.

Mål: Vi är en attraktiv arbetsgivare.

Åklagarmyndighetens samlade bedömning är att målet har uppnåtts.

Åklagarmyndigheten ska vara en attraktiv arbetsgivare. Att både locka till sig och behålla medarbetare med hög kompetens är avgörande för myndighetens möjligheter att fullgöra sitt uppdrag. För att lyckas med detta och för att kontinuerligt ha den kompetens som krävs sker satsningar på bland annat utbildning, utveckling av rekryteringsarbetet samt en god och trygg arbetsmiljö.

Bedömningen grundar sig på att de senaste årens medarbetarundersökningar visar att Åklagarmyndigheten är en bra arbetsplats. Även i omvärlden uppfattas Åklagarmyndigheten som en attraktiv arbetsplats. Åklagarmyndigheten är även i år en av de mest attraktiva arbetsplatserna för nyutexaminerade jurister enligt företaget Universums årliga mätning.

Mål: Vi har högt förtroende i omvärlden.

Åklagarmyndighetens samlade bedömning är att målet har uppnåtts.

Nationella trygghetsundersökningen (NTU) är en årligen återkommande undersökning som genomförs av Brottsförebyggande rådet (Brå), där 20 000 svenskar bjuds in att svara på frågor som bland annat rör utsatthet för brott, trygghet och förtroende för rättsväsendet. Andelen personer

som har stort förtroende för rättsväsendet som helhet har ökat sedan mätningarna inleddes 2006. Även förtroendet för de enskilda myndigheterna har ökat. I undersökningen som avser 2015 uppgav 51 procent att de har stort eller ganska stort förtroende för åklagare, vilket är två procentenheter högre än 2014. År 2006 uppgav 43 procent att de hade stort förtroende för åklagare. Motsvarande siffror för rättsväsendet som helhet var 64 procent 2015 och 54 procent 2006.

TNS Sifo genomför årligen en undersökning om svenska myndigheters anseende hos allmänheten. Åklagarmyndigheten deltog för första gången 2013. Myndighetens anseendeindex för 2015 var 35 (31 år 2014), vilket är en statistiskt säkerställd ökning sedan föregående år och i nivå med polisen. De 27 deltagande myndigheterna i undersökningen hade ett anseendeindex i ett spann mellan 52 och 28. Genomsnittet ligger på 25.

Mål: Vår kvalitet i styrningen av och stödet till verksamheten är hög.

Åklagarmyndighetens samlade bedömning är att målet har uppnåtts.

Den organisationsförändring som trädde i kraft i oktober 2014 har etablerats under 2015. Förändringen innebar att den operativa verksamheten delades in i sju geografiska åklagarområden och en nationell avdelning. Syftet med förändringen var bland annat att förbättra styrning och uppföljning. Under året har arbete genomförts för att säkerställa att detta realiserar. Åklagarmyndighetens verksamhetsstöd Cåbra har utvecklats för att flera uppgifter i åklagarens stämningsansökan ska överförs till domstolarna i strukturerad form med hög kvalitet. Detta ökar förutsättningarna för domstolarna att arbeta rationellt och digitalt.

Cåbra har också anpassats för att kunna ta emot flera handlingar elektroniskt från polisen. Åklagarmyndigheten har också under året påbörjat utvecklingen av ett nytt verksamhetsstöd för hantering av hemliga tvångsmedel samt ett nytt ärendehanteringssystem för administrativa ärenden.





Brottsutredning och processföring

Med brottsutredning och processföring avses myndighetens operativa verksamhet. Verksamheten innefattar åklagarens tre huvuduppgifter: att utreda brott, att fatta beslut om åtal ska väckas eller inte samt att processa i domstolen.

Resultatutveckling

Principer för resultatredovisningen

Åklagarmyndighetens statistik hämtas från vad som kan kallas för en rörlig databas eftersom de beslut som fattas av en åklagare kan komma att ändras. Exempel på detta är att det kan komma in nya bevis i en nedlagd förundersökning som leder till att den återupptas. En nedlagd brottsmisstanke kan därmed i ett senare skede bli föremål för åtal, det vill säga ett lagföringsbeslut.

Förändring av definition förundersökningsbegränsning

Från och med 2014 har definitionen av förundersökningsbegränsning utökats med ytterligare beslutsgrunder, dessa har inte inneburit någon förändring av antalet förundersökningsbegränsningar.

Förändring i brottsgrupperna bötesbrott och trafikbrott

Från och med 2015 har några nya brottskoder tillkommit och inneburit att brottsmisstankar har flyttats från brottsgruppen bötesbrott till trafikbrott. Vilket medför att bötesbrotten minskat och trafikbrott ökat. Ärendesammansättningen har därmed förändrats mot tidigare år och gör att jämförelser i redovisade mått fördelade på respektive brottsgrupp ska göras med försiktighet.

Ekonomiska brott

Den 1 juli 2013 övertog Ekobrottsmyndigheten alla ekobrott. Med ekobrott avses skattebrott, brott mot borgenärer och finansmarknadsbrott. Statistiken för 2013 omfattar därför bara ekonomiska brott för de första sex månaderna.

Definitioner

Brottsmisstanke: en brottsmisstanke är en koppling mellan en brotts handling och en misstänkt person.

En brotts handling kan ha flera misstänkta personer knutna till sig och en misstänkt person kan ha flera brottsmisstankar riktade mot sig, det vill säga att personen är misstänkt för flera brott.

Ärende: ett ärende kan innehålla en eller flera brottsmisstankar. Definitionerna för brottsgrupperna som finns i redovisningen är:

Bötesbrott: brott med endast böter i straffskalan.

Trafikbrott: rattfylleri, olovlig körning och övriga trafikbrott som inte är bötesbrott.

Tillgreppsbrott: rån, stöld, snatteri och övriga tillgreppsbrott.

Narkotikabrott: ringa narkotikabrott och övriga narkotikabrott.

Våldsbrott: mord och dråp, grov och övrig misshandel, olaga hot, ofredande, fridskränkingsbrott samt övriga våldsbrott.

Sexualbrott: våldtäkt och övriga sexualbrott.

Miljöbrott: miljöbrott och arbetsmiljöbrott.

Förmögenhetsbrott: bidragsbrott, bedrägerier, ekobrott och övriga förmögenhetsbrott.

Skadegörelsebrott: skadegörelsebrott, det vill säga att någon medvetet förstör eller skadar annans egendom.

Övriga brott: vapenbrott, ärekränkning, förfalskningsbrott, brott mot allmän ordning och rikets säkerhet, smuglingsbrott samt övriga brott.

Samlad redovisning av verksamhetsstatistik

Verksamhetsstatistiken finns samlad i tabell *Fakta i korthet* sist i avsnittet *Resultatredovisning*.

Övrigt

I redovisningen används omväxlande uppgifter som gäller ärenden, misstänkta personer och brottsmisstankar. Ett ärende kan omfatta en eller flera misstänkta personer som var och en misstänks för ett eller flera brott. Vilket av begreppen ärende, misstänkt person eller brottsmisstanke som används beror på hur regeringen formulerat återrapporteringskraven samt på vilka uppgifter som enligt Åklagarmyndighetens bedömning beskriver verksamhetsresultaten på ett adekvat sätt. I tabeller och diagram har standardregler för avrundning tillämpats, vilket innebär att summan av procentandelar inte alltid är 100 procent.

Resurs- och kostnadsfördelning

Fördelningen av resurser och kostnader baseras på tidmätningar som genomförts vid två tillfällen under 2015. Sammanlagt har 95 procent (95 procent 2014) av den totala tiden använts till området brottsutredning och processföring. Av myndighetens totala kostnader om 1 376 miljoner kronor (1 329 miljoner kronor 2014) har 1 306 miljoner kronor (1 262 miljoner kronor 2014) fördelats på brottsutredning och processföring.

Den genomsnittliga kostnaden för att handlägga en brottsmisstanke var 2 688 kronor under 2015 (2 817 kronor 2014). Förklaringen till att den genomsnittliga kostnaden är lägre 2015 än föregående år trots att de totala kostnaderna är högre är att antalet beslutade brottsmisstankar var fler under 2015.

Kostnaden för en brottsmisstanke inom en viss brottsgrupp framgår nedan av *diagram 1*. Det bör observeras att det handlar om genomsnittsvärden och att kostnaden kan variera avsevärt för brottsmisstankar inom samma brottsgrupp. För de brottsgrupper som har en hög andel åklagarledda förundersökningar är tidsåtgången högre och därmed kostnaderna. I miljöbrott, sexualbrott och våldsbrott är andelen åklagarledda förundersök-

ningar över 80 procent medan den i bötesbrott och trafikbrott är lägre än tio procent.

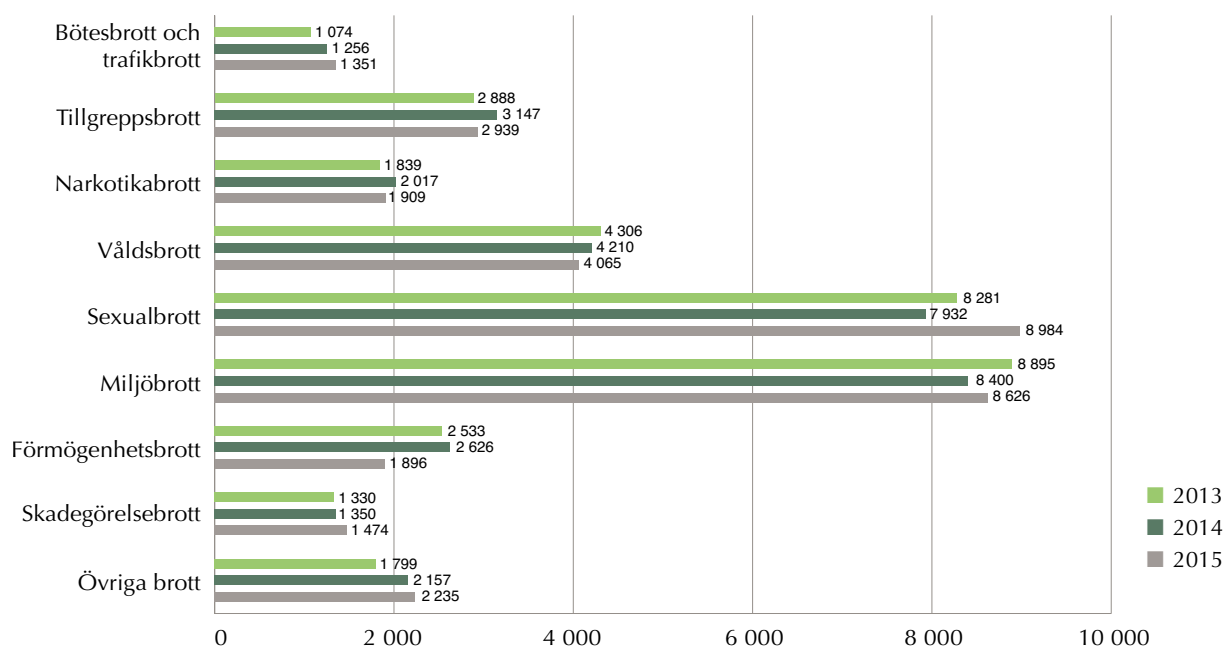
Inkomna och avslutade ärenden

Åklagare har till uppgift att handlägga de ärenden som polisen och andra myndigheter överlämnar. Åklagare kan inte i någon större utsträckning påverka omfattningen av inflödet utan det beror på samhällsutvecklingen och på hur de utredande myndigheterna arbetar.

Uppgiften att leda förundersökningar är delad mellan åklagare och de utredande myndigheterna. Det är främst vid lite allvarigare brottslighet som utredningen leds av åklagare. Den närmare uppdelningen är reglerad mellan berörda myndigheter. Under en följd av år har tillämpningen successivt blivit mer strikt, vilket typiskt sett innebär att en större andel förundersökningar leds och – när det är motiverat – läggs ned av polisen i stället för att ärendet registreras in och beslutas av en åklagare.

Av *tabell 1* framgår samtliga inkomna och avslutade ärenden de senaste tre åren. Även ärenden som avser annat än ansvar för brott ingår, till exempel begäran om kontaktförbud, yttrande i ärenden om rättspsykiatrisk vård och ansökningar

Diagram 1. Kostnad per brottsmisstanke och brottsgrupp (kr) 2013–2015



om internationellt rättsligt samarbete. Dessa ärendegrupper utgjorde under 2015 tre procent av alla inkomna ärenden.

Tabell 1. Inkomna och avslutade ärenden 2013–2015

	2015	2014	2013
Inkomna ärenden	171 839	179 044	185 702
Avslutade ärenden	183 093	189 206	202 752

Antalet inkomna ärenden har minskat med 7 200 (fyra procent) mellan 2014 och 2015. Det minskade inflödet fördelar sig förhållandevis jämnt mellan åklagarområdena. I anslutning till *diagram 2* under inkomna och beslutade brottsmisstankar redovisas förändringar av inflödet inom olika brottsgrupper.

Under året har antalet ärenden som avslutats minskat med 6 100 jämfört med föregående år, vilket är en minskning med tre procent.

Inkomna och beslutade brottsmisstankar

Här redovisas resultatutvecklingen för brottsmisstankar. Statistiken för 2013 påverkas av överflytt-

ningen av ekobrotten till Ekobrottsmyndigheten. Resultatutvecklingen för inkomna och beslutade brott utan brottsmisstankar för åren 2013–2015 redovisas i tabell under *Fakta i korthet* sist i avsnittet *Resultatredovisning*.

Av *tabell 2* framgår totalt antal inkomna och beslutade brottsmisstankar samt beslutsfördelningen de tre senaste åren. Antalet inkomna brottsmisstankar har minskat med 28 500 (sex procent). Fördelningen mellan brottsgrupperna redovisas i *diagram 2*.

Antalet beslutade brottsmisstankar har ökat med 22 900 (fem procent) mellan 2014 och 2015. Ökningen avser i första hand beslut om lagföring där åtalen ökat med 15 procent.

Andelen och fördelningen av beslut i åtalsfrågan redovisas i tabell under *Fakta i korthet* sist i avsnittet *Resultatredovisning*.

Åklagares beslut att inte inleda eller att lägga ned förundersökning kan bland annat ha stöd i regler om förundersökningsbegränsning. Omfattningen av sådana beslut framgår av *tabell 3* nedan.

Som tabellen redovisar utgjorde besluten om förundersökningsbegränsning 57 procent av

Tabell 2. Inkomna och beslutade brottsmisstankar 2013–2015

Totalt	Beslutade brottsmisstankar varav						
	Inkomna brottsmisstankar	Beslutade brottsmisstankar	FU inleds inte	FU läggs ned	Åtal väcks inte	Lagföringsbeslut ¹⁾	Övriga beslut ²⁾
	Antal	Antal	Antal	Antal	Antal	Antal	Antal
2013	460 748	468 528	8 403	117 645	25 444	251 414	65 622
2014	467 610	447 942	6 925	116 482	21 161	238 331	65 043
2015	439 083	470 814	6 774	115 502	19 771	261 708	67 059

1) Här ingår strafföreläggande, åtalsunderlåtelse, åtal och företagsbot som ersätter personligt straffansvar

2) Här ingår förundersökningsledning överlämnas till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas och andra administrativa beslut som avslutar åklagarhandläggningen

Tabell 3. Förundersökningsbegränsningar 2013–2015

	2015	2014	2013
Förundersökning inleds inte	6 774	6 925	8 403
varav förundersökningsbegränsningar	3 848	4 045	4 631
Andel förundersökningsbegränsningar av beslutet att förundersökning inte inleds	57%	58%	55%
Förundersökning läggs ned	115 502	116 482	117 645
varav förundersökningsbegränsningar	21 105	22 333	23 770
Andel förundersökningsbegränsningar av beslutet att förundersökning läggs ned	18%	19%	20%

besluten om att inte inleda förundersökning. Det var åklagarnas vanligaste skäl för att inte inleda en förundersökning. Det därefter vanligaste skälet var att uppgifterna i ärendet inte gett anledning att anta att brott som hör under allmänt åtal har begåtts.

Beslut om att lägga ner förundersökningar sker oftast med motiveringen bevisproblem, det vill säga att utredningsmaterialet inte ger stöd för att brott kan bevisas och att fortsatt utredning inte kan förväntas ändra på det. Under året utgjorde beslut om förundersökningsbegränsning 18 procent av de nedlagda förundersökningarna.

Per brottsgrupp

Av *diagram 2* framgår antalet inkomna brottsmisstankar uppdelat per brottsgrupp. Från och med 2015 har några nya brottskoder tillkommit och brottsmisstankar har därigenom flyttats från brottsgruppen bötesbrott till brottsgruppen trafikbrott. Inflödet av dessa två brottsgrupper tillsammans har minskat med fyra procent.

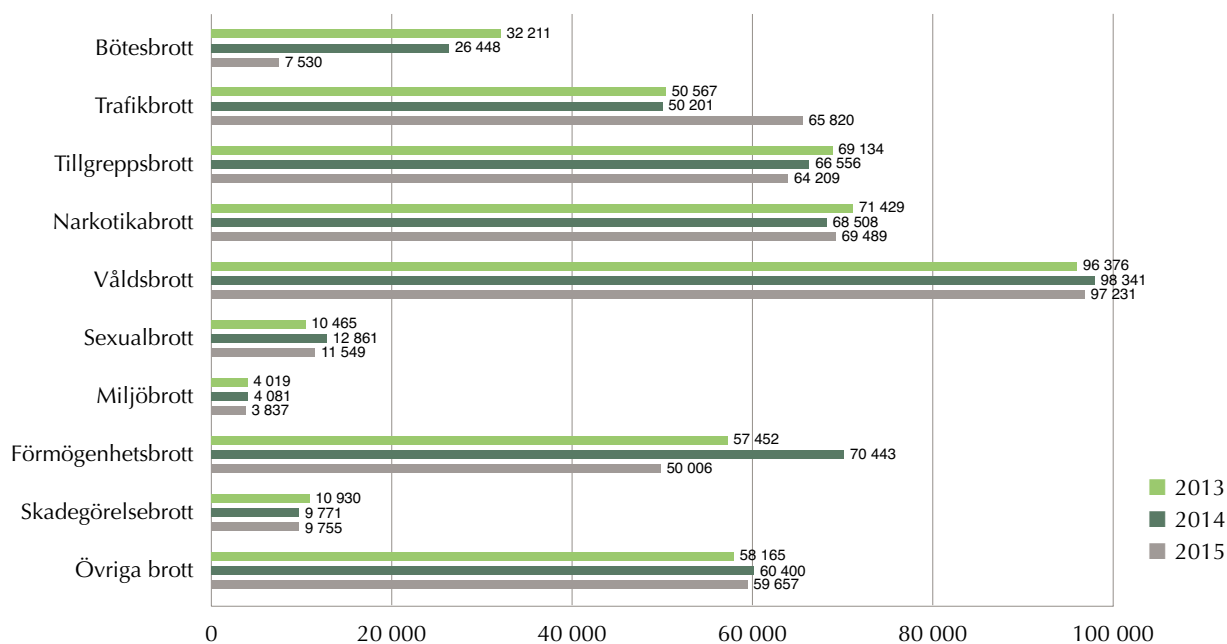
I anslutning till *tabell 2* förklaras att det totala inflödet av brottsmisstankar under året har minskat med sex procent, närmare 30 000 brottsmisstankar. Den största procentuella minskningen har skett i brottsgruppen förmögenhetsbrott (29 pro-

cent). Minskningen med 20 400 hör ihop med att det under 2014 kom in några bedrägeriärenden med ett stort antal brottsmisstankar. Ärendena förekom framför allt i åklagarområdena Syd och Öst och svarade tillsammans för ungefär 17 400 brottsmisstankar. Minskningen under 2015 i antalet inkomna förmögenhetsbrott finns därför främst i dessa två åklagarområden. Inom övriga brottsgrupper har det skett små minskningar i inflödet. Endast narkotikabrotten har ökat och med en procent.

Den statistik som bygger på brottsmisstankar är förhållandevis känslig för enstaka mycket stora ärenden. Under senare år har det visat sig tydligt, inte minst inom brottsgrupperna förmögenhetsbrott och narkotikabrott men även inom brottsgruppen sexualbrott.

Uppgiften att leda förundersökning delas mellan åklagare och polisen och andra utredande myndigheter. Det minskade inflödet har i första hand avsett åklagarledda förundersökningar. För 2015 avser mindre än hälften av de inkomna brottsmisstankarna åklagarledda förundersökningar, se *tabell 4* nedan. En striktare tillämpning av det regelverk som avgör när utredningen ska ledas av åklagare har bidragit till den utvecklingen.

Diagram 2. Antalet inkomna brottsmisstankar 2013–2015 per brottsgrupp



Av *diagram 3* framgår antalet beslutade brottsmisstankar uppdelat per brottsgrupp. Från och med 2015 har några nya brottskoder tillkommit och brottsmisstankar har därigenom flyttats från brottsgruppen bötesbrott till brottsgruppen trafikbrott. Antalet beslutade brottsmisstankar har i dessa två brottsgrupper tillsammans minskat med fyra procent.

Som redovisas i anslutning till *tabell 2* har antalet beslutade brottsmisstankar öka med fem

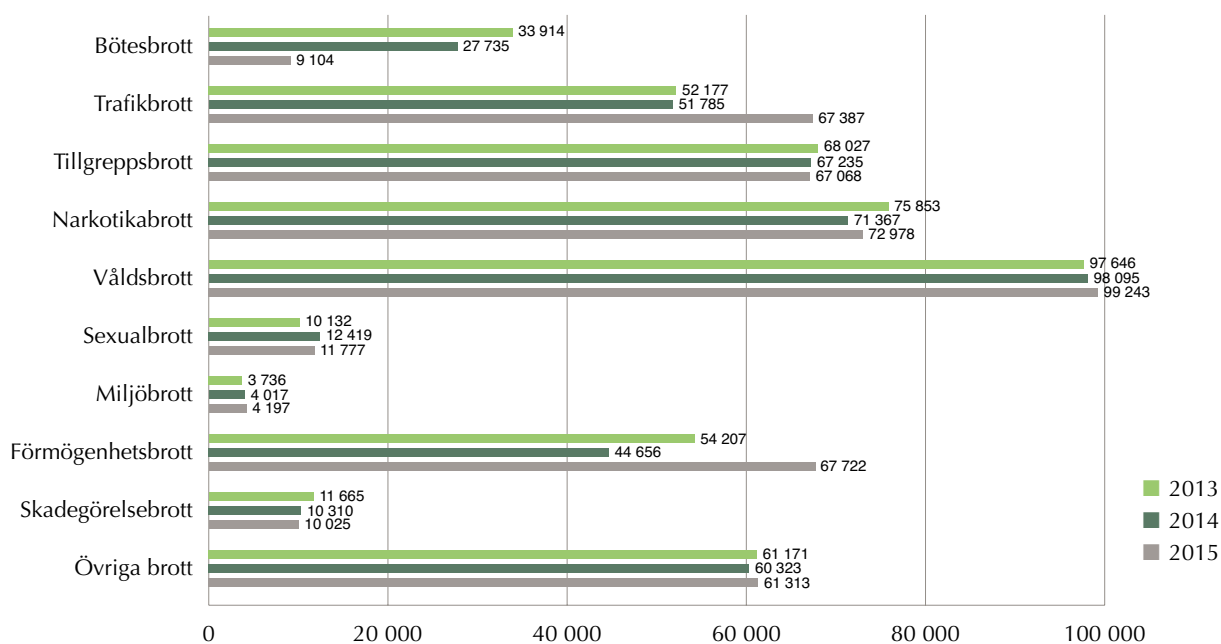
procent, omkring 22 900 brottsmisstankar. Vid alla åklagarområden förutom Öst och Stockholm har antalet beslutade brottsmisstankar ökat jämfört med förra året.

Diagram 2 och diagram 3 speglar i stora drag samma förhållanden. I vissa brottsgrupper, särskilt inom förmögenhetsbrott syns dock en ökning i beslutade brottsmisstankar med 52 procent i förhållande till föregående år, trots att antalet inkomna brottsmisstankar har minskat under

Tabell 4. Antalet inkomna brottsmisstankar 2013–2015 per brottsgrupp och förundersökningsledarskap

Brottsgrupp	2015		2014		2013	
	Polisledd förundersökning	Åklagarledd förundersökning	Polisledd förundersökning	Åklagarledd förundersökning	Polisledd förundersökning	Åklagarledd förundersökning
Bötesbrott	6 832	698	24 724	1 724	30 957	1 254
Trafikbrott	60 666	5 154	45 931	4 270	46 092	4 475
Tillgreppsbrott	37 437	26 772	37 161	29 395	37 394	31 740
Narkotikabrott	52 198	17 291	52 595	15 913	49 377	22 052
Våldsbrott	16 918	80 313	17 282	81 059	18 417	77 959
Sexualbrott	1 115	10 434	1 173	11 688	1 221	9 244
Miljöbrott	170	3 667	155	3 926	202	3 817
Förmögenhetsbrott	16 034	33 972	15 415	55 028	16 110	41 342
Skadegörelsebrott	5 570	4 185	5 758	4 013	6 090	4 840
Övriga brott	22 898	36 759	22 662	37 738	21 370	36 795
Total	219 838	219 245	222 856	244 754	227 230	233 518

Diagram 3. Antalet beslutade brottsmisstankar 2013–2015 per brottsgrupp



Lagföring

I begreppet lagföring ingår åklagarens beslut om åtal, strafföreläggande och åtalsunderlåtelse (en åtalsunderlåtelse innebär att brottsutredningen leder till en notering i belastningsregistret men inte till någon påföljd) samt beslut om företagsbot. Myndigheten har flera mått för att följa resultatutvecklingen för lagföring; antal och andel misstänkta personer som lagförts samt antal och andel brottsmisstankar som avslutats med lagföring. Andelen lagförda misstänkta personer beräknas genom att dividera antalet personer för vilka lagföringsbeslut fattats

med det totala antalet misstänkta personer där beslut om lagföring eller avskrivning fattats. Andelen lagförda brottsmisstankar beräknas genom att dividera antalet brottsmisstankar för vilka lagföringsbeslut fattats med det totala antalet brottsmisstankar där beslut om lagföring eller avskrivning fattats. Vid beräkningen av lagföringsandelar exkluderas de brottsmisstankar/personer som endast omfattas av beslut av administrativ karaktär, till exempel överflyttning mellan åklagarkammare eller att återföra ledningen av förundersökningen till polisen.

2015. Det förklaras av att en stor del av besluten avser brottsmisstankar som kommit in till åklagare året dessförinnan.

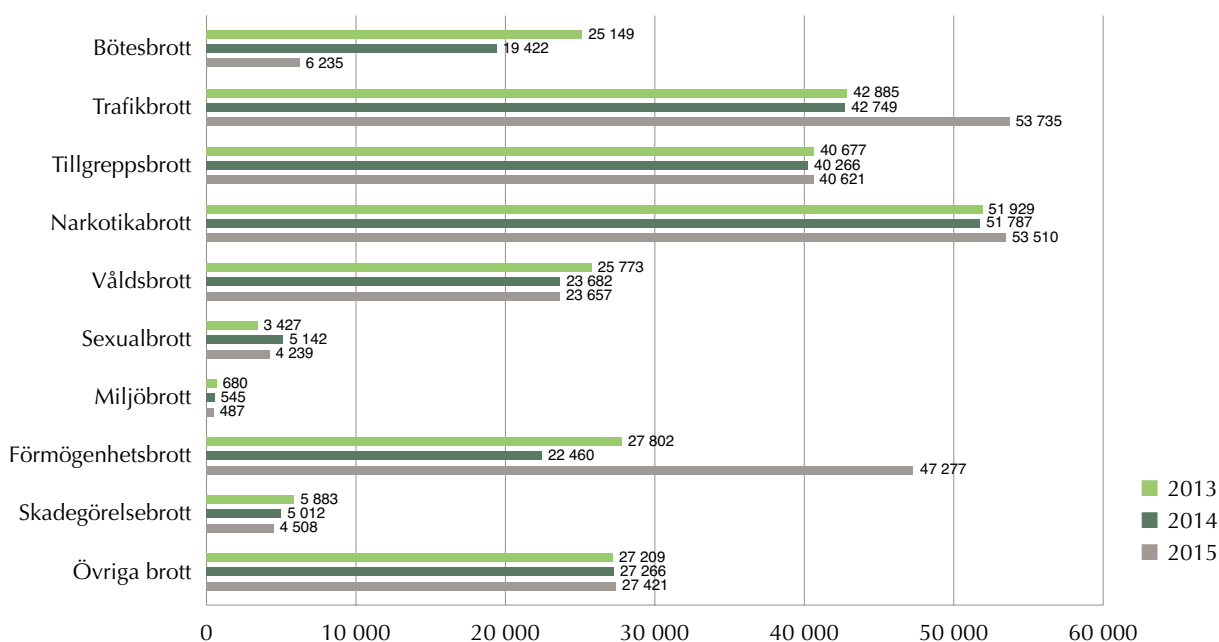
Under 2015 minskade det totala antalet lagförda misstänkta personer med 3 200 personer (tre procent), vilket framgår av *tabell 5*. I jämförelse med 2014 har antalet lagförda misstänkta personer minskat vid samtliga åklagarområden förutom vid område Öst.

Andelen misstänkta personer som lagförts är kvar på samma nivå, 65 procent, som föregående år.

Andelen lagförda misstänkta varierar mellan åklagarområdena från 63 till 72 procent vilket är på samma nivå som under 2014.

Av *diagram 4* framgår antalet brottsmisstankar som lett till lagföring (åtal, strafföreläggande, åtalsunderlåtelse och företagsbot om ersätter personligt straffansvar) uppdelat per brottsgrupp. Från och med 2015 har några nya brottskoder tillkommit och brottsmisstankar har därigenom flyttats från brottsgruppen bötesbrott till brottsgruppen trafikbrott. Antalet brottsmisstankar som

Diagram 4. Antalet brottsmisstankar som lett till lagföring 2013–2015 per brottsgrupp



lett till lagföring inom dessa två brottsgrupper har minskat med fyra procent.

Vid sidan av de redan nämnda brottsgrupperna har den största antalsmässiga ökningen skett för förmögenhetsbrott med 24 800 och narkotikabrott med 1 700 och en minskning inom brottsgruppen sexualbrott med 900. Den markanta ökningen i gruppen förmögenhetsbrott motsvaras helt av några stora bedrägeriärenden i åklagarområdena Syd och Mitt där totalt 28 200 brottsmisstankar lagförts.

Av *diagram 5* framgår andelen avslutade brottsmisstankar som lett till lagföring uppdelat per brottsgrupp. Totalt sett har andelen brottsmisstankar som lett till lagföring ökat med tre procentenheter jämfört med föregående år. Ökningen förklaras helt av förändringen inom brottsgruppen förmögenhetsbrott.

Ökningen med 18 procentenheter i gruppen förmögenhetsbrott beror på de stora bedrägeriärenden som nämns ovan.

Inom brottsgruppen sexualbrott har andelen lagförda brottsmisstankar sjunkit med fem procentenheter. Även här är förändringen hänförlig till några få mycket stora lagförda ärenden. Dessa åtalades under 2014 och gällde framför allt sexualbrott över nätet. Sådana ärenden har förekommit i viss omfattning även under 2015.

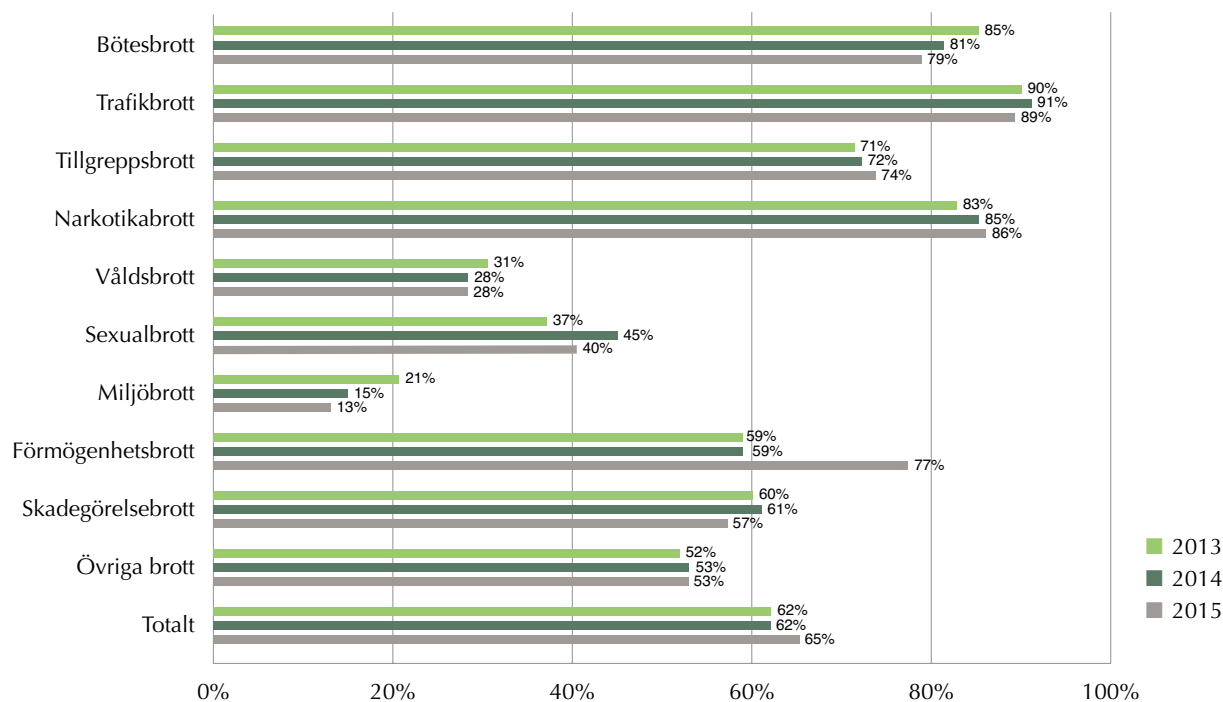
En förändring har också skett för gruppen skadegörelsebrott där lagföringsandelen sjunkit med fyra procentenheter.

Vid fem av de sju åklagarområdena var lagföringsandelen högre eller på samma nivå jämfört med 2014. Om man bortser från bötesbrotten på trafikområdet, en ärendegrupp som koncentreras till två av landets 32 allmänna åklagarkammare,

Tabell 5. Antal och andel misstänkta personer som lagförts 2013–2015

	2015	2014	2013
Antal lagförda misstänkta personer	110 391	113 598	121 471
Andel lagförda misstänkta personer	65%	65%	65%

Diagram 5. Andelen brottsmisstankar som lett till lagföring 2013–2015 per brottsgrupp



varierar andelen lagförda brottsmisstankar mellan åklagarområdena från 61 till 71 procent. Under 2014 var motsvarande variation 58 till 66 procent. Se även tabell över lagföringsandelar per åklagarområde under *Fakta i korthet* sist i avsnittet *Resultatredovisning*.

De analyser som myndigheten har gjort av lagföringsstatistiken visar att utfallet påverkas av flera faktorer som inte handlar om förmågan att samla bevisning till stöd för åtal eller annan lagföring. Inte minst påverkas den statistiska lagföringsnivån av ärendesammansättningen. I vissa brottstyper lagförs nio av tio brottsmisstankar. Det är frågor om enkla brott som utreds av polis och redovisas som färdiga utredningar. I andra brottstyper ligger lagföringsnivån kring tre av tio. Redan små förändringar av ärendemixen påverkar därför den totala lagföringsnivån. På motsvarande sätt ger skillnader i ärendesammansättningen olika förutsättningar för åklagarområdena.

Genomströmningstider

Åklagarmyndigheten har två sätt att mäta genomströmningstiderna; tiden från det att en anmälan inkommer till en åklagarkammare till beslut samt tiden från inkommet beslutsunderlag från polis till beslut. Genomströmningstiden från det att en anmälan kommer in till en åklagarkammare till dess att en åklagare fattar beslut avser endast åklagarledda förundersökningar. Genomströmningstiden från inkommet beslutsunderlag till dess att en åklagare beslutar avser däremot samtliga förundersökningar oavsett om polis eller åklagare varit förundersökningsledare.



Från inkommen anmälan till beslut

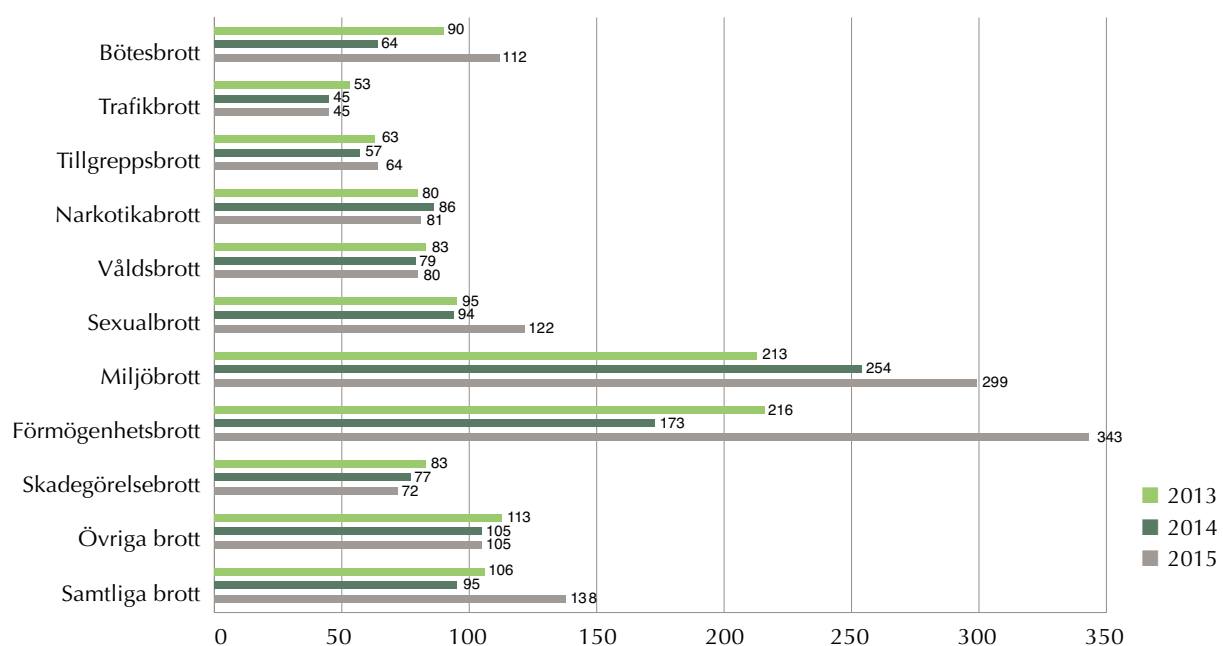
Den totala genomsnittliga tiden från att anmälan inkommit till åklagarkammaren till dess att beslut fattats ökade under 2015 med 42 dagar till 138 dagar, vilket framgår av *diagram 6*. Ökningen kan till största delen förklaras av att beslut har fattats för ett stort antal bedrägerimisstankar som varit under utredning under en lång tid. Den största förändringen gäller således förmögenhetsbrotten som ökat med 169 dagar. Från och med 2015 har några nya brottskoder tillkommit och brottsmisstankar har därigenom flyttats från brottsgruppen bötesbrott till brottsgruppen trafikbrott. Detta påverkar genomströmningstiden för brottsgrupperna.

Den ökade genomströmningstiden för miljöbrott kommer av att det under året har avslutats fler ärende om miljöbrott än vad som har kommit in. Dessa ärenden har till stor del gemensamt att de är gamla och legat som balanserade ärenden under en lång tid. När de avslutats har det genererat ett utfall på längre genomströmningstider. Flera ärenden har också varit komplicerade och tagit lång tid att utreda men den huvudsakliga förklaringen ligger i antalet avslutade ärenden.

Genomströmningstiden för sexualbrott har ökat markant (från 94 till 122 dagar). Ökningen är tydligast avseende ärenden rörande sexualbrott mot barn och då särskilt brotten utnyttjande av barn för sexuell posering och sexuellt ofredande av barn. Uppdelat på de olika beslutsgrupperna har genomströmningstiden för brottsmisstankar för vilka åtal väckts ökat mest. Bortemot hälften av den ökade genomströmningstiden kan förklaras av tre ärenden vid olika kammare med ett stort antal brottsmisstankar rörande utnyttjande av barn för sexuell posering och sexuellt ofredande av barn. Det är brottstyper där bevisskäl ofta motiverar att alla brott handläggs i ett sammanhang. Även bortsett från dessa tre ärenden har genomströmningstiden dock ökat. En förklaring till det är att sexualbrott i allt högre grad är it-och internetrelaterade och att utredningar om sådana brott ofta kräver omfattande undersökningar av it-forensiker, vilken är en begränsad resurs.

Vid sex av de sju åklagarområdena var den totala genomströmningstiden längre jämfört med 2014. Genomströmningstiderna från inkommen anmälan till beslut varierar mellan 79 och 227 dagar mellan åklagarområdena. Om man

Diagram 6. Genomströmningstid i dagar (medelvärde) från inkommen anmälan till beslut, 2013–2015 per brottsgrupp



undantar åklagarområde Syd och Mitt som framför allt berörs av de bedrägeriärenden som nämns ovan, är variationen mellan 79 och 120 dagar. Under 2014 var variationen 75 till 115 dagar. Se även tabell över genomströmningstider per åklagarområde under *Fakta i korthet* sist i avsnittet *Resultatredovisning*.

Från inkommet beslutsunderlag till beslut

Den totala genomströmningstiden från inkommet beslutsunderlag till beslut var 16 dagar under 2015, vilket framgår av *diagram 7*. Från och med 2015 har några nya brottskoder tillkommit och brottsmisstankar har därigenom flyttats från brottsgruppen bötesbrott till brottsgruppen trafikbrott. I genomsnitt beslutar åklagare i åtalsfrågan på efter drygt två veckor från det att en brottsutredning är färdig och i de enklare ärendena inom drygt en vecka.

Vid en jämförelse med föregående år är genomströmningstiderna för respektive brottsgrupp relativt oförändrade. Den största förändringen avser miljöbrotten där genomström-

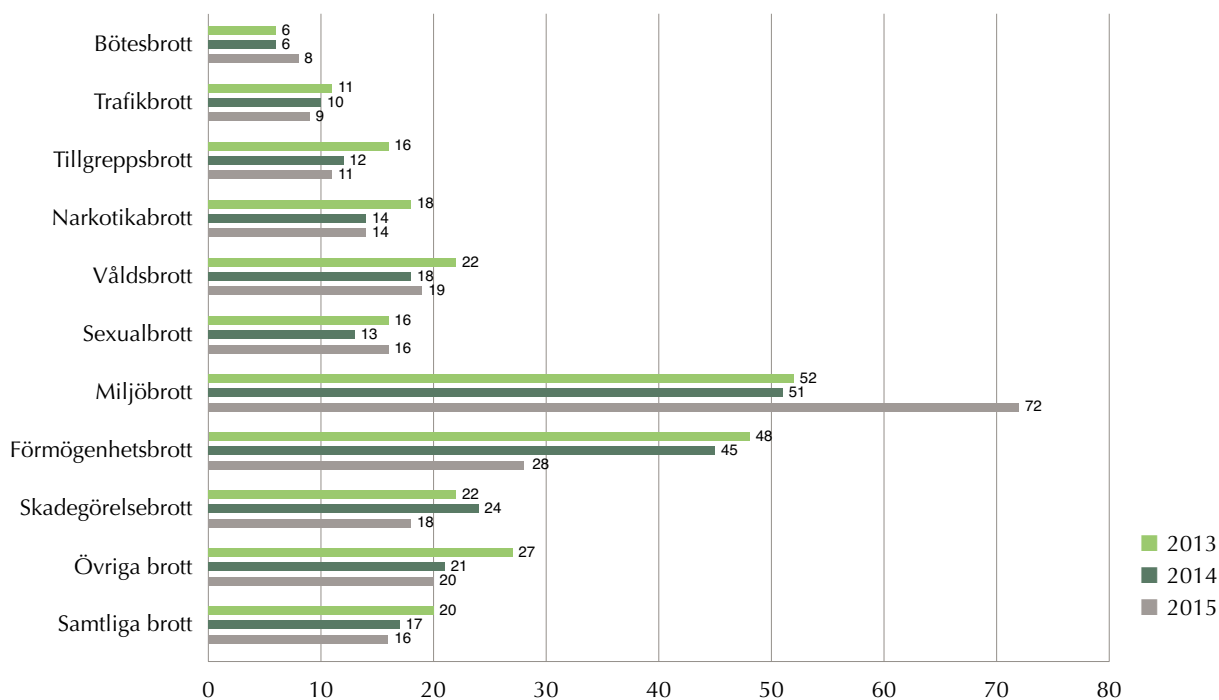
ningstiden ökat med 21 dagar och som rör ett förhållandevis litet antal ärenden. Genomströmningstiden för förmögenhetsbrotten har minskat med 17 dagar.

En minskning av genomströmningstiden har också skett i brottsgrupperna tillgreppsbrott, skadegörelsebrott och övriga brott.

Vid fem av de sju åklagarområdena var den totala genomströmningstiden längre jämfört med 2014. Genomströmningstiderna från inkommet beslutsunderlag till beslut varierar mellan tio och 27 dagar mellan åklagarområdena. Under 2014 var variationen 11 till 29 dagar. Se även tabell över genomströmningstider per område under *Fakta i korthet* sist i avsnittet *Resultatredovisning*.

Variationen mellan områdenas genomströmningstider hör delvis samman med olikheter i ärendesammansättningen och skillnader i hur väl samverkan med andra myndigheter fungerar. Även enstaka mycket stora ärenden kan påverka. Ytterligare förklaringar till skillnaderna är att områdena under perioder behövt prioritera andra åklagaruppgifter än att besluta i mängdärenden.

Diagram 7. Genomströmningstid i dagar (medelvärde) från inkommet beslutsunderlag till beslut, 2013–2015 per brottsgrupp



Balanser

Balanser innebär brottsmisstankar som på något sätt är under handläggning vid Åklagarmyndigheten. När brottsmisstankar registreras hos åklagare läggs de till balansen och när de avslutas räknas de bort. Tidigare avslutade brottsmisstankar kan öppnas igen för kompletterande handläggning och återförs då till balansen. Brottsmisstankar blir i dessa fall avslutade vid mer än ett tillfälle, men räknas som inkomna

endast en gång. Detta innebär att förändringen av balanserna inte är detsamma som skillnaden mellan inkomna och beslutade brottsmisstankar.

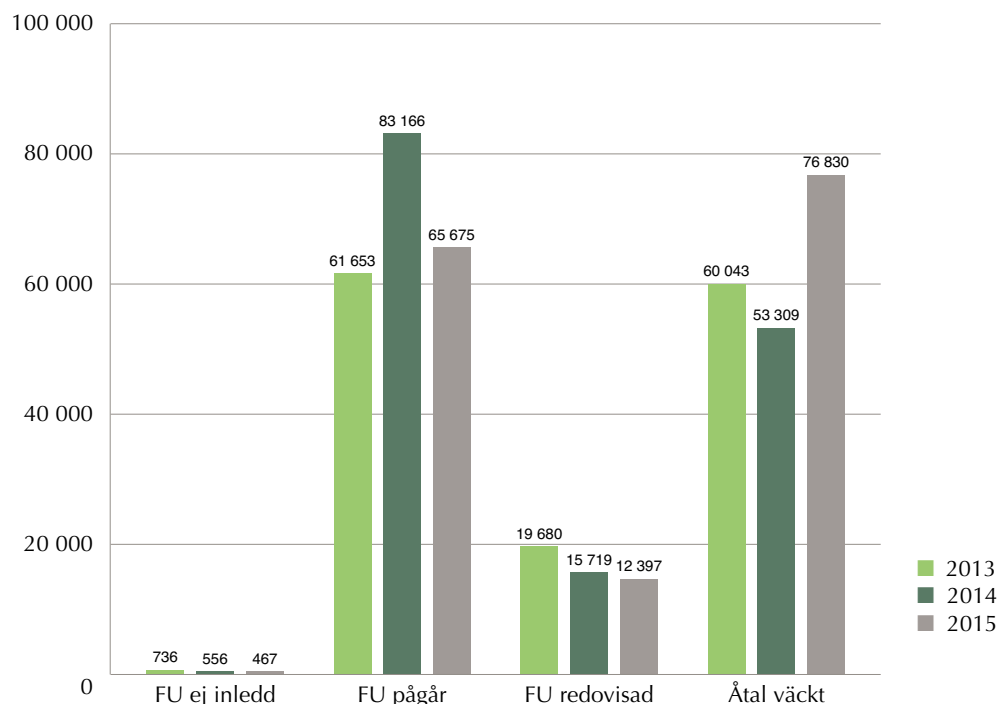
De balanserade brottsmisstankarna delas in efter vilken status de befinner sig i vid mättilfället. Indelningen sker i fyra grupper; förundersökning ej inledd, förundersökning pågår, förundersökning redovisad samt åtal väckt.

Av *diagram 8* framgår antalet brottsmisstankar uppdelade på balansgrupperna förundersökning ej inledd, förundersökning pågår, förundersökning redovisad samt åtal väckt. Den totala balansen uppgick vid utgången av 2015 till 155 400 brottsmisstankar (152 800 brottsmisstankar år 2014). Ökningen i gruppen åtal väckt beror på att beslut fattats i ett stort antal brottsmisstankar i åklagarområdena Mitt och Syd. Vad gäller den gruppen kan noteras att storleken av balansen endast indirekt påverkas av myndigheten eftersom den består av ärenden som har gått till domstol. Minskningen

mellan 2014 och 2015 av balansen i gruppen förundersökningar pågår beror på att beslut har fattats under 2015 i ett stort antal brottsmisstankar om bedrägeri i Åklagarområde Syd och Mitt.

Myndigheten följer även måttet balanskvot som beräknas som en division mellan antalet brottsmisstankar i gruppen förundersökning redovisad och antalet inkomna brottsmisstankar under den senaste tolv månadersperioden. Myndighetens totala balanskvot har minskat med 0,6 procentenheter till 2,8 procent 2015.

Diagram 8. Antalet brottsmisstankar i balans vid utgången av åren 2013–2015



Variationen mellan områdena låg vid utgången av 2015 mellan två och fem procent. Vid motsvarande tidpunkt 2014 var variationen tre till sex procent.

Åklagarmyndigheten följer även upp hur länge brottsmisstankar har varit i balans. I uppföljningen ingår brottsmisstankar som ännu inte blivit föremål för åklagares beslut det vill säga brottsmisstankar i grupperna förundersökning ej inledd, förundersökning pågår samt förundersökning redovisad. 59 procent av antalet brottsmisstankar där åklagaren ännu inte fattat beslut hade vid utgången av 2015 legat kortare tid än 100 dagar i balans och 76 procent hade legat kortare tid än 200 dagar. 2014 hade 52 procent av brottsmisstankarna legat kortare tid än 100 dagar i balans och 69 procent kortare än 200 dagar. 13 procent av brottsmisstankarna hade varit 350 dagar eller längre i balans, vilket är i samma nivå som 2014.

Prioriterade områden och övrig återrapportering

Ungdomsbrott

Begreppet ungdomsbrott avser brott som begåtts av ungdomar som har fyllt 15 men inte 18 år, vilket utgör sex procent av alla brottsmisstankar som hanteras inom Åklagarmyndigheten.

Under 2015 inkom 28 300 brottsmisstankar som avsåg ungdomsbrott, vilket är fem procent fler än under 2014. I nästan alla brottsgrupper

har brottsmisstankarna ökat, förutom för narkotikabrott som har minskat med tre procent jämfört med 2014. Ungefär hälften av de inkomna brottsmisstankarna avsåg narkotikabrott, misshandel, snatteri eller stöld. Övriga brottsmisstankar avsåg bland annat skadegörelse, olaga hot samt brott mot allmän ordning.

Av de beslutade brottsmisstankarna har 68 procent lett till lagföring, vilket är i samma nivå som 2014. Genomströmningstiden från inkomsten anmälan till beslut har ökat med en dag och tiden från inkommet beslutsunderlag till beslut har minskat med en dag jämfört med 2014. Balanserna har ökat med tre procent.

Vid fem av de sju åklagarområdena var lagföringsandelen oförändrad eller högre jämfört med 2014. Lagföringsandelen varierade mellan 64 och 72 procent.

Vid fem av sju åklagarområden var genomströmningstiden från inkommen anmälan till beslut längre jämfört med 2014. Genomströmningstiden varierade mellan 61 och 76 dagar. Lagföringen 2014 varierade mellan 64 och 73 procent medan genomströmningstiden varierade mellan 59 och 88 dagar. Den lagstadgade fristen har 2015 hållits i 61 procent av de registrerade ungdomsbrotten. Under 2014 hölls den lagstadgade fristen i 62 procent av de registrerade ungdomsbrotten.

En förutsättning för en hög lagföring samt för korta genomströmningstider och att fristerna därmed kan hållas i ungdomsärenden är att kamrarna har tillräckliga resurser och tillämpar utvecklade

Tabell 6. Ungdomsbrott. Sammanfattande tabell 2013–2015

	2015	2014	2013	Förändring	
				2015–2014	2015–2013
Inkomna brottsmisstankar	28 344	27 084	29 177	1 260	-833
Beslutade brottsmisstankar	28 852	27 924	30 004	928	-1 152
Brottsmisstankar som lett till lagföring	17 215	16 694	17 687	521	-472
Andel brottsmisstankar som lett till lagföring*	68%	68%	66%	0%	2%
Genomströmningstid (dagar) från anmälan till beslut	68	67	71	1	-3
Genomströmningstid (dagar) från fup till beslut	11	12	14	-1	-3
Balanserade brottsmisstankar	4 080	3 978	4 540	102	-460
Andel lagstadgade beslutsfrister som hållits	61%	62%	61%	-1%	0%

* I beslutade brottsmisstankar ingår även sådana beslut som brottsmisstanken skickas åter till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas samt övriga beslut. Vid beräkning av lagföringsandelen har dessa beslut exkluderats.

metoder för att handlägga ungdomsärenden. En annan förutsättning är att polisen har tillfört tillräckliga utredningsresurser för ungdomsbrott samt att samverka med polis och socialtjänst fungerar effektivt.

I en förundersökning mot en person som inte fyllt 18 år, och som gäller brott som kan ge fängelse, ska beslut i åtalsfrågan fattas senast inom sex veckor från dagen då personen delgavs misstanke om brott. Tidsfristen får dock överskridas i vissa fall, exempelvis vid en omfattande utredning med många personer att förhöra eller vid ärenden där tekniska undersökningar behöver genomföras.

Vidtagna åtgärder

Inom alla åklagarområden finns särskilda åklagare utsedda för att hantera ungdomsärenden. En rad åtgärder har vidtagits för att öka kvaliteten i brottsutredning och processföring när det gäller ungdomsbrott. Det omfattar bland annat utveckling av arbetsmetoder, bevakning av frister samt återkoppling till polisen. Under året har myndigheten genomfört utbildningar för både åklagare och administrativ personal. Myndigheten har dessutom genomfört en ungdomsåklagarkonferens med syfte att förbättra kvaliteten och skapa större enhetlighet i hanteringen av ärenden om unga lagöverträdare. Nätverk för åklagare som arbetar med ungdomsärenden har bildats i flera åklagarområden.

Samverkan och samordning med polisen

Kamrarna har under året fortsatt utbilda polisens förundersökningsledare. Därutöver genomförs regelbundna samverkansmöten med polisen där frågor om genomströmningstider och utredningarnas kvalitet diskuteras. Vid ungdomsåklagarkonferensen medverkade en representant från varje polisregion.

Brott mot barn

Begreppet brott mot barn avser här våld, sexualbrott, rån, olaga hot eller ofredande mot personer under 18 år. Brott mot barn utgör cirka sex procent av alla brottsmisstankar som hanteras inom Åklagarmyndigheten.

Under 2015 inkom 27 200 brottsmisstankar som avsåg brott mot barn, vilket är två procent färre än under 2014. Av de inkomna brottsmisstankarna avsåg 73 procent våldsbrott.

Av de beslutade brottsmisstankarna har 28 procent lett till lagföring, vilket är en minskning med fyra procentenheter jämfört med 2014. Genomströmningstiden från inkommen anmälan till beslut har ökat med fem dagar till 84 dagar, och tiden från inkommet beslutsunderlag till beslut har ökat med två dagar till 14 dagar. Balanserna ligger på samma nivå som 2014.

Vid fem av de sju åklagarområdena var lagföringsandelen lägre jämfört med 2014. Lagföringsandelen varierade mellan 23 och 33 procent. Vid fyra av de sju åklagarområdena var

Tabell 7. Brott mot barn. Sammanfattande tabell 2013–2015

	2015	2014	2013	Förändring	
				2015–2014	2015–2013
Inkomna brottsmisstankar	27 230	27 816	24 307	-586	2 923
Beslutade brottsmisstankar	27 270	27 499	24 480	-229	2 790
Brottsmisstankar som lett till lagföring	6 655	7 821	6 210	-1 166	445
Andel brottsmisstankar som lett till lagföring *	28%	32%	28%	-4%	0%
Genomströmningstid (dagar) från anmälan till beslut	84	79	84	5	0
Genomströmningstid (dagar) från fup till beslut	14	12	19	2	-5
Balanserade brottsmisstankar	7 264	7 300	6 155	-36	1 109
Andel lagstaddade beslutsfrister som hållits	67%	67%	62%	0%	5%

* I beslutade brottsmisstankar ingår även sådana beslut som brottsmisstanken skickas åter till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas samt övriga beslut. Vid beräkning av lagföringsandelen har dessa beslut exkluderats.



genomströmningstiden från inkommen anmälan till beslut kortare jämfört med 2014. Genomströmningstiden varierade mellan 59 och 107 dagar. Motsvarande siffror för 2014 var 27 till 34 procent respektive 77 till 89 dagar.

Världsbrotts- och sexualbrott mot barn är brott som ofta är svåra att utreda, vilket kan leda till längre utredningstider. De bevisvårigheter som ofta finns medför att en stor del av brottsmisstankarna läggs ned. Inom denna kategori av brott förekommer inte sällan enskilda ärenden med många brottsmisstankar. Utgången av sådana ärenden kan inte minst påverka lagföringsandelen.

Under 2015 har 67 procent av de frister som har registrerats för brott mot barn hållits, vilket är på samma nivå som 2014. Bevakningsfristerna registreras manuellt och genomförda granskningar visar att fristerna inte registrerats tillräckligt regelmässigt. Mycket talar för att myndigheten skulle redovisa en större andel hållna frister om samtliga frister registrerades. Under 2015 har åklagarkamrarna uppmärksamats på det angelägna i att följa de anvisningar som finns.

Vidtagna åtgärder

Vid åklagarkamrarna bedrivs det operativa arbetet med utredning av brott mot barn till stor del inom särskilda åklagarteam i nära samarbete med framförallt polisen, socialtjänsten och sjukvården.

Samverkan sker till stor del i de barnahus som numera finns på många orter i landet. Vid sidan av det operativa arbetet har också ett stort antal centrala, regionala och lokala utbildningar genomförts för att säkerställa god kvalitet i handläggningen och hög kompetens hos åklagarna. Bland annat har tre erfarenhetsseminarier om brott mot barn genomförts.

Arbetet med att leva upp till det skyndsamhetskrav som gäller för utredningar om brott mot barn har fortsatt, liksom den särskilda uppföljningen av åklagares närvaro vid barnförhören. Flera av åklagarområdena har bildat nätverk för åklagare som handlägger brott mot barn. Nätverken ska fungera som forum för praktiskt erfarenhetsutbyte och metodutveckling.

Samverkan och samordning med polisen

Barnahus har på många orter varit en samlingspunkt för samråd mellan åklagare, poliser, socialsekreterare och sjukvården. Projektet för att möjliggöra åklagarnärvaro vid flera förhör via videolänk har vidareutvecklats och kommer att fortsätta under 2016. Målet är att samtliga enheter som har behov av medhörningsutrustning ska få sådan installerad.

De arbetsmetoder som utvecklats tillsammans med polisen i det så kallade Metodutvecklingsprojektet har fortsatt att implementeras.

En kartläggning av tillgången på barnförhørsledare och en diskussion med polisen om kvaliteten i barnförhör har påbörjats under året.

Mängdbrott

Begreppet mängdbrott avser här brott där polisen är förundersökningsledare. De vanligaste mängdbrotten är trafikbrott, narkotikabrott, snatteri och bötesbrott, men kan också avse misshandel, våld mot tjänsteman, skadegörelse eller bedrägerier.

Mängdbrotten utgör ungefär hälften av alla brottsmisstankar som hanteras inom Åklagarmyndigheten.

Under 2015 inkom 219 800 brottsmisstankar som avsåg mängdbrott, vilket innebär en minskning med en procent jämfört med 2014. Av de inkomna brottsmisstankarna avsåg ungefär 50 procent bötesbrott, trafikbrott och narkotikabrott.

Av de beslutade brottsmisstankarna har 87 procent lett till lagföring, vilket är oförändrat jämfört med 2014. Genomströmningstiden från inkommet beslutsunderlag till beslut har ökat

med en dag och balanserna har minskat med sju procent jämfört med 2014.

Vid sex av sju åklagarområden var lagföringsandelen oförändrad eller högre jämfört med 2014. Lagföringsandelen varierade mellan 84 och 89 procent. Vid ett av de sju åklagarområdena var genomströmningstiden från inkommet beslutsunderlag till beslut kortare jämfört med 2014. Genomströmningstiden varierade mellan nio och 25 dagar. Motsvarande siffror för 2014 var 83 till 89 procent respektive nio till 21 dagar.



Vidtagna åtgärder

Under föregående år beslutades att permanent koncentrera handläggningen av landets samtliga bötesbrott på trafikområdet till två åklagarkammare. Koncentrationen har medfört en snabbare handläggning av dessa ärenden, ökad enhetlighet

Tabell 8. Mängdbrott. Sammanfattande tabell 2013–2015

	2015	2014	2013	Förändring	
				2015–2014	2015–2013
Inkomna brottsmisstankar	219 838	222 856	227 230	-3 018	-7 392
Beslutade brottsmisstankar	232 860	233 799	237 447	-939	-4 587
Brottsmisstankar som lett till lagföring	159 511	160 340	162 455	-829	-2 944
Andel brottsmisstankar som lett till lagföring*	87%	87%	86%	0%	1%
Genomströmningstid (dagar) från fup till beslut	14	13	14	1	0
Balanserade brottsmisstankar	39 946	43 007	44 883	-3 061	-4 937

* I beslutade brottsmisstankar ingår även sådana beslut som brottsmisstanken skickas åter till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas samt övriga beslut. Vid beräkning av lagföringsandelen har dessa beslut exkluderats.

och en högre kompetensnivå samt ett utökat samarbete med polisen.

Samtliga åklagarområden har en särskild organisation för beredning av mängdbrottsärenden. Det finns också mängdbrottspecialister inom varje område. Ett försök har pågått med att samla handläggningen av vissa mängdbrott till en kammare inom åklagarområde Stockholm och en slutlig utvärdering har gjorts under hösten 2015.

Beslut har nu fattats om att från den 1 januari 2016 permanenta mängdbrottsenheten i Stockholm. Även inom andra Åklagarområden pågår projekt för att hitta en effektivare och enhetlig handläggning av mängdärenden.

Samverkan och samordning med polisen

Åklagare inom de olika åklagarområdena har under året utbildat förundersökningsledare och utredare inom polisen inom olika ämnesområden som till exempel förverkandefrågor. De polisiära förundersökningsledarna erbjuds också kontinuerligt praktikplatser för att höja sin kompetens. Samverkan och återkoppling från åklagare till polisen sker regelbundet på både regional och lokal nivå i syfte att utveckla verksamheten. Flera områden har genom inrättade mängdbrottsnätverk skapat särskilt utpekade åklagare som kan användas i kontakten med polisen, vilket medför möjligheter till en effektivare samverkan.

Under året har en modell utarbetats i samarbete med polisen för att följa upp och utvärdera bland annat mängdbrottsshanteringen inom de båda myndigheterna.

Sexualbrott och våld i nära relationer

Begreppet sexualbrott avser här samtliga brott i brottsbalkens sjätte kapitel samt barnpornografibrott. Ungefär 40 procent av de inkomna brottsmisstankarna om sexualbrott avser våldtäkt eller försök till våldtäkt. Resten avser sexuellt tvång, utnyttjande, övergrepp, ofredande, koppleri, köp av sexuell tjänst (person över 18 år), köp av sexuell handling (barn under 18 år), utnyttjande av barn för sexuell posering samt kontakt med barn i sexuellt syfte.

Begreppet våld i nära relationer avser här misshandel mot personer över 18 år i nära relationer, grov kvinnofridskränkning samt grov fridskränkning mot barn och vuxna.

Sexualbrotten och våld i nära relationer utgör sju procent av alla inkomna brottsmisstankar som hanteras inom Åklagarmyndigheten.

Under 2015 inkom 31 700 brottsmisstankar som avsåg sexualbrott och våld i nära relationer, vilket är en minskning med fem procent jämfört med 2014. Drygt 60 procent av de inkomna brottsmisstankarna avsåg våld i nära relationer.

Av de beslutade brottsmisstankarna har 28 procent lett till lagföreläggning, vilket är två procentenheter lägre än 2014. Genomströmningstiden från inkommen anmälan till beslut har ökat med elva dagar och tiden från inkommet beslutsunderlag till beslut har ökat med två dagar jämfört med 2014. Balanserna har ökat med en procent, vilket beror på några stora ärenden som ännu inte är avslutade.

Tabell 9. Sexualbrott och våld i nära relationer. Sammanfattande tabell 2013–2015

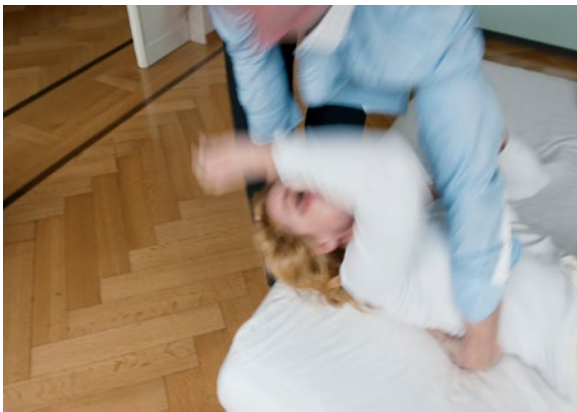
	2015	2014	2013	Förändring	
				2015–2014	2015–2013
Inkomna brottsmisstankar	31 657	33 257	29 650	-1 600	2 007
Beslutade brottsmisstankar	31 748	32 760	29 209	-1 012	2 539
Brottsmisstankar som lett till lagföreläggning	8 129	9 192	7 187	-1 063	942
Andel brottsmisstankar som lett till lagföreläggning*	28%	30%	27%	-2%	1%
Genomströmningstid (dagar) från anmälan till beslut	99	88	88	11	11
Genomströmningstid (dagar) från fup till beslut	15	13	17	2	-2
Balanserade brottsmisstankar	9 932	9 863	8 587	69	1 345

* I beslutade brottsmisstankar ingår även sådana beslut som brottsmisstanken skickas åter till utredande myndighet, brottsmisstanken avslutas samt övriga beslut. Vid beräkning av lagföreläggningsandelen har dessa beslut exkluderats.

Vid fyra av de sju åklagarområdena var lagföringsandelen högre eller oförändrad jämfört med 2014. Lagföringsandelen varierade mellan 22 och 33 procent.

Vid tre av de sju åklagarområdena var genomströmningstiden från inkommen anmälan till beslut längre jämfört med 2014. Genomströmningstiden varierade mellan 88 och 111 dagar. Motsvarande siffror för 2014 var 25 till 33 procent respektive 84 till 110 dagar.

Sexualbrott och våld i nära relationer är brott som ofta är svåra att utreda, vilket kan leda till längre utredningstider. Enstaka ärenden kan skapa skillnader mellan olika år. De bevissvårigheter som ofta finns medför att en stor del av brottsmisstankarna läggs ned. En genomgång av domar i sexualbrottsmål som myndigheten genomfört visar också att de åtal som väcks relativt ofta ogillas. Nästan var fjärde misstänkt frias i dessa mål.



Vidtagna åtgärder

Det operativa arbetet med våld i nära relationer och sexualbrott bedrivs vanligtvis i särskilda team och i nära samarbete med polisen. Under året har arbetet för att implementera det framtagna "bästa arbetsätt" fortsatt. Inom ramen för olika regionala och lokala samverkansgrupper och projektarbeten ofta gemensamma med polisen, har aktiviteter och utbildningar genomförts. Även på central nivå har utbildningar hållits för åklagare och administratörer i syfte att säkerställa en hög kompetens och god kvalitet i handläggningen av dessa ärenden. Åklagarnas metodstöd och rättsliga stöd har vidareutvecklats under året, bland annat för handläggningen av kontaktförbud.

Grov organiserad brottslighet

Arbetet mot grov organiserad brottslighet är en central del av verksamheten vid framförallt de internationella åklagarkamrarna, men arbetet bedrivs inom alla delar av myndigheten. Det europeiska åklagarsamarbetet Eurojust utgör ett värdefullt stöd till svenska åklagare vid ärenden med internationell anknytning.

Åklagarmyndigheten deltar i det myndighetsgemensamma Operativa rådet som har i uppgift att prioritera den nationella operativa inriktningen i enskilda insatser mot grov organiserad brottslighet. Förundersökningar som åklagare har hanterat efter beslut av Operativa rådet omfattar bland annat grova våldsbrott, grova vapenbrott, grova narkotikabrott, grova bedrägerier och grova koppleriärenden. Det är brott som ofta begås av personer i gängmiljö eller som på annat sätt är knutet till kriminella nätverk. Arbetet mot den grova organiserade brottsligheten samt arbetet med att återföra vinster från dessa brott kräver inte sällan en omfattande internationell samverkan. Under 2015 har arbete med ärenden kopplade till Operativa rådet uppgått till 24 197 timmar (27 800 timmar 2014 och 22 340 timmar 2013).

Myndigheten har under året tillsammans med Tullverket och Kustbevakningen anordnat den så kallade GOB-konferensen. Där medverkade medarbetare från bland annat tolv olika myndigheter och från ett flertal departement för att höja kompetensnivån när det gäller internationellt samarbete och myndighetssamverkan mot den grova organiserade brottsligheten.

Medarbetare från Åklagarmyndigheten har deltagit i arbetet som bedrivs av det Europeiska nätverket mot krigsförbrytelser m.m. och av det nordiska krigsbrottsnätverket. Åklagarna har också deltagit vid flera internationella utbildningar, konferenser och möten om krigsförbrytelser. Syftet är att höja kompetensnivån bland de åklagare som arbetar med krigsförbrytelser och att förbättra och utveckla det internationella samarbetet, inte minst när det gäller ärenden med koppling till Syrien. Åtgärder har även vidtagits för att förbättra samarbetet med Migrationsverket i dessa frågor.

Under året har arbetet pågått för att förbättra effektiviteten när det gäller organiserad

människosmuggling bland annat genom att delta i internationella utbildningar, samverka med polisen och genom metodutveckling om att dela information.

När det gäller människohandel har medarbetare deltagit i ett flertal nationella och internationella konferenser och utbildningar med syfte att förbättra metoderna för att följa pengarna.



Penningtvättsbrott och finansieringen av terrorism

Den 1 juli 2014 trädde lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott i kraft. I samband med införandet upphörde reglerna i brottsbalken om penninghäleribrott att gälla. Samtidigt infördes förändringar i lagen (2009:62) om åtgärder

mot penningtvätt och finansiering av terrorism som bland annat ger möjlighet att ta beslut om ett temporärt förbud att disponera tillgångar som kan misstänkas vara resultatet av penningtvätt eller användas för finansiering av terrorism.

Statistiken för perioden före den 1 juli 2014 gäller penninghäleri och penninghäleriförseelse enligt den gamla lagen. Från den 1 juli och framåt omfattar statistiken penningtvättsbrott och beslut som fattats om penninghäleri och penninghäleriförseelse som begåtts före den 1 juli 2014.

Av *tabell 10* framgår att både antalet lagförda personer och det totala antalet beslut ökat från 2014 till 2015. Fortfarande är antalet lagföringar lägre än 2013, innan penningtvättslagstiftningen infördes. Besluten om åtal har ökat, men inte lika mycket som antalet beslut att lägga ned förundersökningen, vilket innebär att andelen som lett till lagföring minskat från 68 till 63 procent.

Åklagare har under året fastställt polisens inledande beslut om dispositionsförbud i 30 ärenden, i sammanlagt 64 beslut. I två fall har dispositionsförbudet hävts. I ärenden som avslutats under året har åklagare fattat 54 beslut om penningbeslag – även det ett verktyg i den nya lagstiftningen – 353 beslut om beslag (196 stycken 2014) och 53 beslut om förvar (27 stycken 2014). Åklagare har framställt 40 yrkanden om kvarstad (20 stycken 2014) och 81 yrkanden om förverkande (tio stycken 2014) samt gjort 50

Tabell 10. Penningtvätt m.m. 2013–2015

	2015	2014**	2013*
Antalet misstänkta personer som har lagförts	205	161	221
Antalet beslut i åtalsfrågan	914	795	1 147
<i>Varav</i>			
åtal väckts	824	680	1 080
åtalsunderlåtelse meddelats	9	17	27
strafföreläggande utfärdats	23	24	0
åtal inte väckts på grund av att brott inte kan bevisas	22	62	37
åtal inte väckts av andra skäl	36	12	3
Antalet beslut att inte inleda en förundersökning	1	15	2
Antalet beslut att lägga ned en förundersökning	434	250	217
Övriga beslut	312	223	224
Totalt	1 661	1 283	1 590

* År 2013 gällde de gamla reglerna om penninghäleri i brottsbalken

** Den 1 juli 2014 trädde den nya lagen om straff för penningtvättsbrott i kraft.

(21 stycken 2014) framställningar om internationell straffrättsligt samarbete i de ärenden som avslutats. Under 2015 har Åklagarmyndigheten också mottagit 32 (16 stycken 2014) inkommande framställningar om internationellt straffrättsligt samarbete gällande dessa brottstyper.

Vidtagna åtgärder

Sverige granskas för närvarande av det internationella organet Financial Action Task Force (FATF) om hanteringen av penningtvättsbrott och finansiering av terrorism. Granskningen kommer att pågå åtminstone fram till mars 2017. För att bistå granskningen har ett flertal arbetsgrupper bildats inom Åklagarmyndigheten.

Arbetsgrupperna ska också bidra till att utveckla enhetliga rutiner för hur förundersökningar om penningtvätt och finansiering av terrorism ska bedrivas. Modeller för nya angreppssätt vid förundersökningar om penningtvättsbrott har också tagits fram. Arbetet ska utmynna i erfarenhetsseminarier för att sprida kunskapen vidare inom myndigheten.

För att utveckla och förbättra kapaciteten i arbetet mot penningtvätt och finansiering av terrorism har myndigheten samverkat med en rad andra myndigheter, främst polisen och Ekobrottsmyndigheten, samt med andra länder både inom Europa och i övriga världen.

En rättspromemoria har vidare tagits fram för att ge de operativa åklagarna stöd vid handläggningen av penningtvättsbrott.

Brottsutbytesfrågor

I syfte att komma åt drivkrafterna bakom viss brottslighet har Åklagarmyndigheten de senaste åren bedrivit ett omfattande arbete för

att kriminellas ekonomiska vinster av brottslig verksamhet ska återföras. Det sker enligt den tidigare beslutade arbetsplanen för att effektivare återta brottsutbyte och avser både strategiska och operativa åtgärder. Uppföljningen sker månadsvis. Operativt sker detta bland annat genom att egendom säkras mer systematiskt och reglerna om förverkande tillämpas. Ett förverkande innebär att den dömda förlorar sin rätt till viss egendom eller får en betalningsförpliktelse som helt eller delvis motsvarar den vinst som brottet medfört. Tillgångsutredning görs på den misstänkte och dennes närstående och består av att leta efter tillgångar och utreda ekonomiska förhållanden.

Om tillgångar hittas så kan de i vissa fall säkras. När ett nytt ärende inleds på en av de internationella åklagarkamrarna tillsätts alltid en åklagarrevisor för att redan i förundersökningens inledningsskede utreda om den misstänkte har tillgångar som kan säkras. Detta har visat sig vara mycket effektivt i arbetet med att spåra och säkra tillgångar speciellt vid utredningar av grov organiserad brottslig verksamhet.

Under året har 1 147 (1 161 stycken 2014) yrkanden om förverkanden av utbyte av brott eller brottslig verksamhet registrerats med belopp på 63 miljoner kronor (66 miljoner kronor 2014) och 107 (107 stycken 2014) framställda kvarstadsyrkanden registrerats. Det bör noteras att det i vissa ärenden finns ett stort antal förverkanden registrerade. År 2013 yrkade åklagare om stora belopp i ett fåtal ärenden vilket är förklaringen till det höga beloppet för förverkanden 2013. En utveckling av ärendehanteringssystemet som gjordes under 2015 innebär också att siffrorna över förverkandeyrkanden inte är helt jämförbara med tidigare år. Totalt 664 (342 stycken 2014)

Tabell 11. Återtagande av brottsutbyte 2013–2015

	2015	2014	2013	Förändring	
				2015–2014	2015–2013
Antalet yrkanden om förverkanden	1 147	1 161	1 076	-14	71
Yrkanden om förverkanden i belopp, mnkr	63	66	251	-3	-188
Antalet yrkanden om kvarstad	107	107	111	0	-4
Tillgångsutredningar, totalt	664	342	436	317	223
Varav förenklade tillgångsutredningar	478	209	277	264	196
Varav fördjupade tillgångsutredningar	186	133	159	53	27

tillgångsutredningar har genomförts, antingen av Åklagarmyndigheten eller av polis enligt åklagares direktiv. Av dessa är 186 fördjupade tillgångsutredningar och 478 förenklade. I siffran över förenklade utredningar ingår 247 utredningar som rapporterats från allmänna kammare, vilket tidigare inte ingått i redovisningen. Detta innebär att den faktiska ökningen troligen inte är lika stor som siffrorna visar.

Åklagarna har under året framställt 229 yrkanden om företagsbot för miljö- och arbetsmiljöbrott (296 stycken 2014). För det dömdes 36 miljoner kronor ut i företagsbot 2015, vilket är något mer än de två föregående åren (29 miljoner kronor år 2014 och 31 miljoner kronor år 2013).

Vidtagna åtgärder

För åklagarområdena gäller målet för att antal yrkanden om brottsutbyte ska öka. Det sker också en månatlig uppföljning vid Nationella åklagaravdelningen av bland annat antalet framställningar om kvarstad, internationell samverkan i brottsutbytesfrågor, internationella framställningar om spårning av tillgångar samt beslutade företagsböter.

I grundutbildningen för åklagare avsätts en hel dag till information om förverkande av brottsutbyte och hur det kan säkras under en förundersökning. Förverkandefrågor ingår även i andra utbildningar, till exempel om narkotikabrott samt bedrägerier och närliggande brott.

Under året har en heldagsutbildning om

förverkande införts och handlingsplanen för en tillgångsinriktad brottsbekämpning har reviderats.

Myndigheten har samverkat med Tullverket, Kronofogdemyndigheten, Skatteverket, Ekobrottsmyndigheten och Polismyndigheten inom ramen för den myndighetsöverskridande strategin och handlingsplanen för brottsutbytesarbete. Ett antal projekt har under året bedrivits i denna samverkan, bland annat ett metodutvecklingsprojekt om finansiella utredningar, ett projekt om en myndighetsgemensam bild av resultatet av brottsutbytesarbetet och ett projekt om att upprätta centrala kontaktpunkter för brottsutbytesarbetet inom myndigheterna.

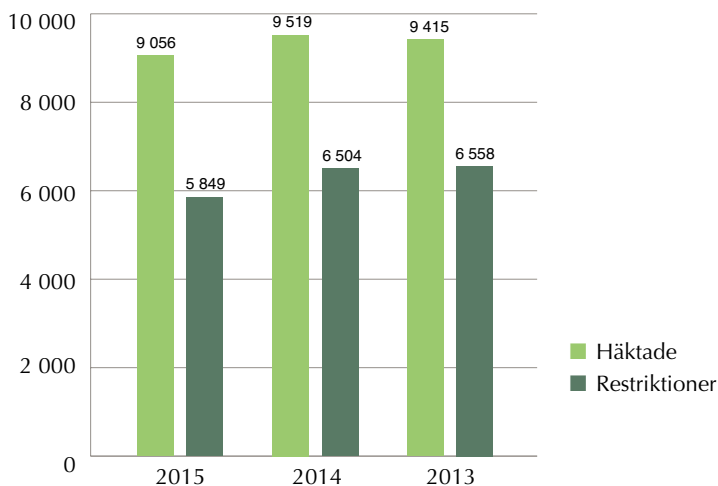
Som ett led i den centrala samverkan med Kronofogdemyndigheten har en lista upprättats över lokala kontaktpunkter mellan myndigheterna.

Nätverksträffar för åklagarrevisorerna har fortsatt med syfte att diskutera metoder och utbyta kunskaper kring brottsutbytesfrågor.

Häktningar och restriktioner

En misstänkt person kan under vissa förutsättningar häktas under en brottsutredning. Att frihetsberöva en person och begränsa möjligheterna till att ha kontakt med andra utgör inskränkningar i grundlagsskyddade mänskliga rättigheter. Stor vikt läggs därför vid att dessa tvångsmedel endast används när det verkligen är motiverat. Beslut om häktning fattas av domstol på begäran av en åklagare om det finns risk för att

Diagram 9. Antal häktade och häktade med restriktioner 2013–2015



den misstänkte avviker, fortsätter brottslig verksamhet eller försvårar brottsutredningen.

Domstolen kan också ge åklagaren rätt att begränsa den misstänktes kontakter med omvärlden om det behövs för att hindra honom eller henne från att påverka vittnen eller andra personer som ska förhöras eller från att försvåra utredningen på annat sätt. Åklagaren är under hela häktningstiden skyldig att pröva om det fortfarande är nödvändigt att den misstänkte är häktad och har restriktioner. Om häktningen eller restriktionerna inte längre behövs ska de genast upphävas. Den misstänkte har rätt att begära att domstolen prövar om häktningen ska fortsätta och om åklagaren ska ha fortsatt tillstånd att besluta om restriktioner.

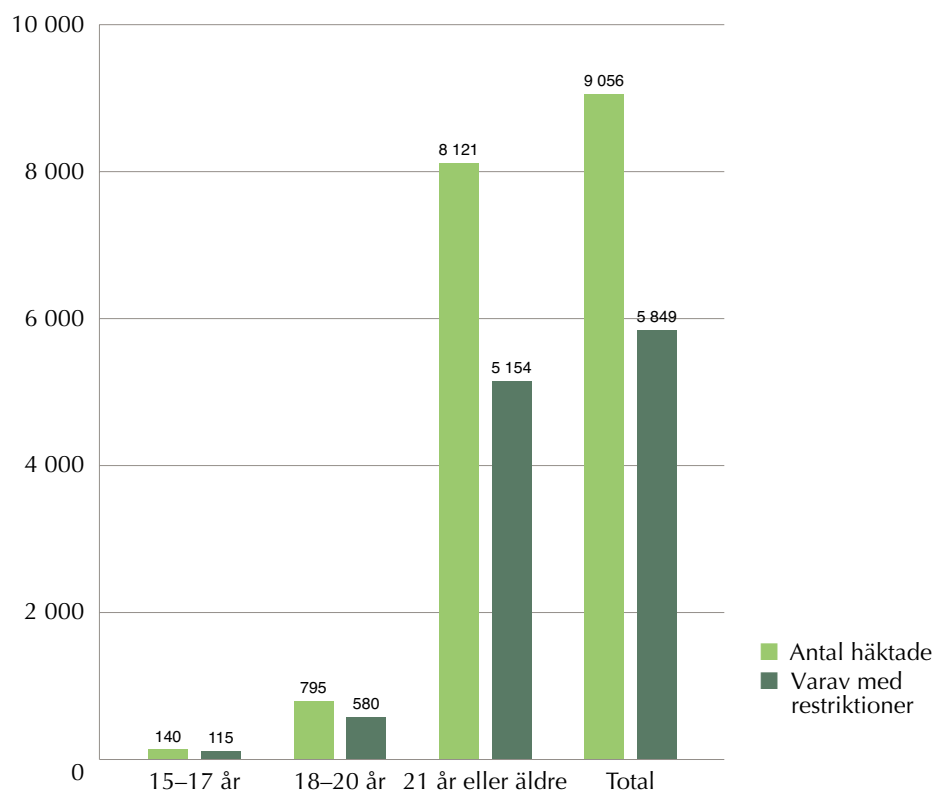
Av *diagram 9* framgår att 9 056 personer var häktade under 2015. Av dem hade 5 849 personer (65 procent) någon form av restriktioner under i vart fall en del av häktningstiden. Såväl antalet häktade som andelen av dem som haft restriktioner är något mindre än förra året. Antalet häktade var 9 519 stycken 2014 och 9 415 stycken 2013.

Av dessa hade 6 504 stycken (68 procent) restriktioner 2014 och 6 558 stycken (70 procent) hade restriktioner 2013. Vissa uppgifter om häktningar och restriktioner registreras automatiskt i ärendehanteringssystemet Cåbra i samband med att åklagaren fattar beslut, men vissa uppgifter som bygger på beslut av domstolar eller kriminalvården förs fortfarande in i Cåbra manuellt när beslutet kommer till Åklagarmyndighetens kännedom. Här finns en risk för att alla beslut om att häktningar ska upphöra eller restriktioner ska hävas inte förs in i Cåbra, vilket innebär att uppgifterna är något osäkra. Eventuella fel medför att längre tider för häktningar och restriktioner redovisas än de verkliga.

I *diagram 10* redovisas antal häktade personer och varav häktade med restriktioner fördelat på åldersgrupp. Under 2015 var 140 (1,5 procent) av de häktade under 18 år.

Av *diagram 11* framgår fördelningen av häktningstidens längd i olika åldersgrupper. För 32 procent av de häktade var häktningstiden längre än 60 dagar. I denna tid ingår ofta tid efter

Diagram 10. Totalt antal häktade personer varav med restriktioner 2015, per åldersgrupp





domstolsförhandlingen i väntan på att domen ska vinna laga kraft och att fängelsestraffet kan börja verkställas. Andelen långa häktningstider skiljer sig inte påtagligt mellan storstäderna och landet i övrigt. De internationella åklagarkammarna i Göteborg och Malmö har markant högre andel häktningstider som är längre än 60 dagar, 62 procent respektive 67 procent. Denna skillnad beror

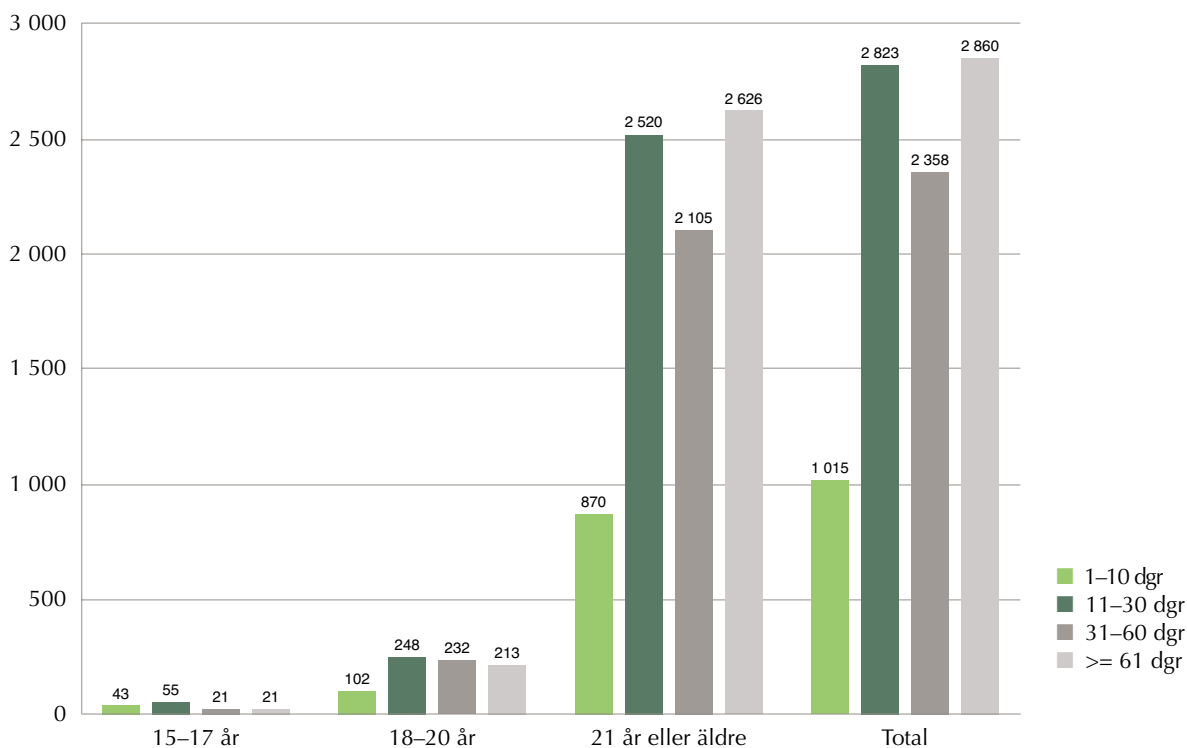
på att ärenden om organiserad och internationell brottslighet handläggs på dessa kammare.

Utredningarna är ofta omfattande och tidskrävande, bland annat på grund av behovet av rättslig hjälp med utredningsåtgärder i andra länder.

Internationella åklagarkammaren Stockholm har jämförelsevis lägre andel häktningstider som är längre än 60 dagar (35 procent).

Av *diagram 12* framgår antalet dagar per åldersgrupp som de häktade har haft restriktioner. De restriktioner som åklagaren kan besluta om kan vara av olika slag. Kontakter med omvärlden kan begränsas genom att den häktade inte tillåts okontrollerade brevkontakter eller besök. Det finns även möjlighet att förbjuda kontakter mellan den misstänkte och andra häktade personer. Om ärendet är uppmärksammat av media finns möjlighet att begränsa den häktades rätt att ta del av tidningar, radio och tv eller endast vissa typer av sådana medier. Restriktioner i att få tillgång till media kan i de flesta fall upphävas efter några dagar när ärendet inte längre har ett nyhetsintresse. I de flesta fall kan alla former av restriktio-

Diagram 11. Antal personer som varit häktade 2015. Respektive åldersgrupp är uppdelad på häktningstidens längd



ner tas bort så snart rättegången mot den häktade har genomförts.

Andelen av de häktade som ålagts restriktioner varierar mellan kamrarna. För de flesta kammare ligger andelen mellan 60 och 84 procent.

En person som inte fyllt 18 år häktas endast om det finns synnerliga skäl för det. En relativt stor andel av de unga som häktas får restriktioner (115 personer och 82 procent).

Det hänger samman med att ungdomar ofta inte blir häktade i andra fall än då det är fråga om allvarlig brottslighet och då det finns en överhängande risk att de försvårar utredningen. Under året 2015 har 42 personer som inte fyllt 18 år varit häktade i mer än 30 dagar, vilket är en minskning jämfört med föregående år då motsvarande antal var 47 personer.

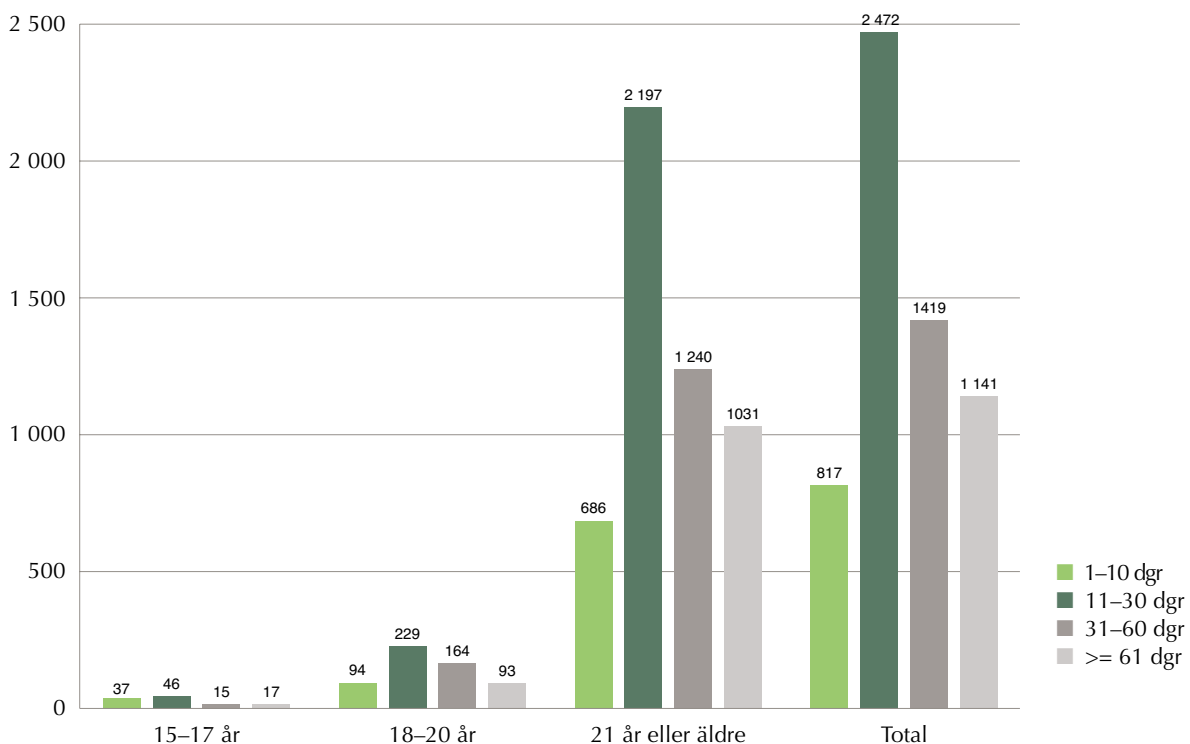
En stor del av de ungdomar som häktats kommer från någon av landets tre största städer. 79 av de 140 ungdomar under 18 år som häktats har handlagts vid någon av storstadskamrarna. Det utgör 57 procent av de häktade ungdomarna, medan storstadskamrarnas andel av det totala

antalet häktade uppgår till 42 procent. Det större antalet häktade ungdomar i storstäderna kan ha samband med att brottsligheten där är grövre och att det avspeglar sig även bland ungdomarna. Ingen av de andra kamrarna har haft fler än nio häktade som inte hunnit fylla 18 år och många av kamrarna har inte haft någon alls.

Åklagaren har möjlighet att medge undantag från beslutade restriktioner. Det kan till exempel innebära tillstånd att ta emot telefonsamtal och besök, tillstånd att vistas tillsammans med viss annan häktad person eller tillstånd att vistas gemensamt med andra häktade. Särskilt om den häktade är ung brukar undantag medges, bland annat i form av övervakade telefonsamtal eller besök för att möjliggöra kontakter med föräldrar och andra närstående. Även för äldre misstänkta medges vanligtvis undantag från restriktionerna om häktningstiden blir lång.

Av de 115 personer under 18 år som var häktade med restriktioner hade 22 stycken (19 procent) inte beviljats något undantag från restriktionerna, vilket är en viss minskning jämfört

Diagram 12. Antal personer som varit häktade med restriktioner 2015. Respektive åldersgrupp är uppdelad på restriktionstidens längd



med föregående år (24 stycken och 23 procent). Övriga häktade ungdomar med restriktioner har haft undantag som gett möjlighet till kontakter med anhöriga och andra i form av telefonsamtal och besök. Av de 32 ungdomar som varit häktade med restriktioner i mer än 30 dagar har fyra stycken inte beviljats något undantag från restriktionerna vilket är en halvering jämfört med föregående år (åtta stycken). Besluten om undantag är ofta formulerade som generella beslut med tillstånd att framöver ta emot besök eller telefonsamtal från vissa personer. Beslut om att en häktad ungdom som har restriktioner ändå ska få tillstånd att vistas tillsammans med någon annan häktad person, så kallad samsittning, har fattats för 55 personer. Av de 32 personer under 18 år som varit häktade med restriktioner mer än 30 dagar har 22 stycken (69 procent) fått tillstånd till samsittning eller gemensam vistelse.

I januari 2014 redovisade en arbetsgrupp tillsatt av riksåklagaren en rapport om hur långa häktningstider kan undvikas och hur användandet av restriktioner kan minskas. Många av de förslag som lämnades i rapporten har legat till grund för nya riktlinjer om restriktioner och långa häktningstider som började tillämpas den 5 maj 2015 (RÅR 2015:1). Syftet med riktlinjerna är

att minska användandet av restriktioner, att ge åklagarna stöd i de risk- och proportionalitetsbedömningar som ska göras samt att bidra till att restriktionsbestämmelserna tillämpas på ett rättssenligt och enhetligt sätt. Riktlinjerna behandlar också åtgärder som kan vidtas för att motverka långa häktningstider.

Under åren 2013–2015 har antalet häktade i förhållande till antalet personer i åklagarledda förundersökningar legat stabilt runt 6 procent. Andelen häktade med restriktioner har under motsvarande period sjunkit från 70 till 65 procent. Det går inte i nuläget att avgöra i vilken mån arbetsgruppens slutsatser i rapporten och de nya riktlinjerna kan förklara nedgången eller om denna beror på tillfälliga förändringar i karaktären av de misstankar som utretts och därmed behovet av restriktioner. Även externa faktorer, såsom domstolarnas bedömning i fråga om tillstånd till restriktioner ska medges, kan påverka andelen häktade med restriktioner. Tillämpningen av de nya riktlinjerna kommer att följas upp och i samband med detta torde mer säkra slutsatser kunna dras.

Åklagarmyndigheten och Kriminalvården har under året tillsatt en gemensam projektgrupp med uppgift att öka samarbetet mellan de båda myndigheterna. Syfte är bland annat att så långt



det är möjligt begränsa isoleringen av de personer som ålagts restriktioner. Detta gäller särskilt häktade ungdomar. Projektgruppen kommer att redovisa sitt arbete under våren 2016.

Internationell civil krishantering och utvecklingsamarbete

Åklagarmyndigheten ska enligt regeringsbeslut kunna bidra till internationell civil krishantering under ledning av bland annat FN, EU och OSSE samt till internationellt utvecklingsamarbete.

Myndigheten har en särskild funktion vid huvudkontoret för att hantera bland annat dessa frågor och har också antagit en strategi och en årlig arbetsplan för insatserna. I strategin anges att målet är att tillhandahålla personal för fredsfrämjande insatser och att Åklagarmyndigheten ska bidra till ökad säkerhet för människor, genom åklagarinsatser i krissituationer där fungerande rättssystem saknas. Arbetet ska leda till långsiktigt hållbara lösningar. Insatserna ska ske i ett rättskedjeperspektiv och bidra till att bygga upp rättsväsendet i länder som omfattas av bistånd bland annat inom områdena rekrytering, säkerhet, utbildning och budgethantering. Detta innebär också att Åklagarmyndigheten kan erbjuda medarbetare nya och utvecklande uppgifter.

Som ett led i att bygga upp denna kapacitet har en särskild grupp av åklagare rekryterats för att ingå i en expertpool som ska kunna delta i olika insatser. Åklagarna i expertpoolen har under året erhållit olika utbildningar.

Åklagarmyndigheten har med anledning av ett regeringsuppdrag tillsammans med flera andra myndigheter tagit fram en SSR-analys för Ukraina. SSR står för Säkerhets Sektor Reform och innebär att Sverige stödjer utvecklandet av säkerhetssektorer som respekterar mänskliga rättigheter, är effektiva och kapabla samt står under demokratisk kontroll och insyn. Målet för allt svenskt SSR-stöd är att säkerhetssektorn ska genomsyras av en strävan för demokratiska värderingar, god samhällsstyrning, transparens och rättssäkerhet. Arbetet har redovisats i en rapport till regeringen i december 2015. I analysen föreslår Åklagarmyndigheten att Sverige tillhandahåller olika former av stöd till Ukrainas rättsväsende.

Åklagarmyndigheten har under de senaste åren haft åklagare i EU-missionen EUPOL

COPPS i Palestina (EU Co-ordinating Office for Palestinian Police Support). Arbetet inriktas på metodstöd och att bygga upp åklagarverksamheten i den Palestinska myndigheten. Åklagarmyndighetens medverkan har under året bidragit till att utveckla samarbetet mellan polis och åklagare i Palestina.

Under året har EU:s organ för Civilian Planning and Conduct Capability (CPCC) antagit en specialiståklagare från Åklagarmyndigheten till en åklagartjänst i Kosovo (EU-missionen EULEX Kosovo). Uppdraget påbörjas under januari 2016.

Åklagarmyndigheten har under året även varit den ledande myndigheten i ett myndighetsgemensamt projekt i Albanien. Projektet har genomförts tillsammans med polisen, Domstolsverket och Kriminalvården och finansieras av Sida. Det är det första svenska projektet i sitt slag och ska ge stöd till insatser för hela den albanska rättskedjan. Ämnesområdet är ungdomsbrott. Målet med projektet är att etablera ett treårigt stöd i samverkan med de albanska myndigheterna. Under året har Åklagarmyndighetens arbete i projektet inneburit en kostnad på cirka en miljon kronor.

Åklagare har under året bistått i ett projekt som svensk polis driver i Liberia som bland annat syftar till att förbättra samarbetet mellan polis och åklagare i landet.

För att möta de krav som ställs i den svenska handlingsplanen för FN:s säkerhetsrådsresolution 1325 om kvinnor, fred och säkerhet för perioden 2009–2015 har myndigheten deltagit i den särskilda myndighetsgemensamma arbetsgrupp som bildats för ändamålet. De krav som ställs i resolutionen beaktas också i de rapporter och förslag som lämnas om åtgärder inom civil krishantering och internationellt bistånd från Åklagarmyndigheten till bland annat regeringen samt beaktas vid rekrytering av utsända åklagare och ingår också i den utbildning som de utsända deltar i.

De totala kostnaderna för den internationella krishanteringen har uppgått till cirka 1,9 miljoner kronor. Kostnaderna avser främst lön till utsända åklagare samt förberedelsekostnader.

Åklagarmyndigheten har tillsammans med polisen, Domstolsverket och Kriminalvården fortsatt arbetet med att utveckla modeller för rättskedjans deltagande i internationella uppdrag.

I detta arbete sker bland annat en gemensam analys inför varje kommande uppdrag.

Myndigheten deltar i Rådet för samverkan om internationell fredsfrämjande verksamhet samt i ett antal arbetsgrupper som behandlar frågor om bland annat gender, utbildning och säkerhetsfrågor. Myndigheten har också tillsammans med polisen, Domstolsverket och Kriminalvården deltagit i en arbetsgrupp som utvecklar samverkan inom rättskedjan.

Kvalitets- och effektivitetsarbete

Åklagarmyndigheten har fortsatt att förbättra kvaliteten och effektiviteten i verksamheten samt att öka enhetligheten genom ett antal åtgärder på både central och lokal nivå. Se också avsnittet *Prioriterade områden och övrig återrapportering under Brottsutredning och processföring*. Bland de åtgärder som genomförts under året kan kort nämnas:

Koncentration av trafikmålshanteringen. En enhetlig hantering har givit en fortsatt hög lagföringsandel. Handläggningstiderna har fortsatt att vara korta för dessa ärenden.

Seriebrottslighet. Under året har ett arbete påbörjats med att ta fram ett regelverk för samordning av brottsutredningar och utredningar av seriebrottskaraktär. Syftet har varit att ur ett rättskedjerspektiv säkerställa en så effektiv och ändamålsenlig handläggning som möjligt. Även polisen och Ekobrottsmyndigheten har medverkat för att skapa enhetlighet i hanteringen. Implementeringsfasen blir nästa steg och den startar under 2016.

Vårdåklagare. För att säkerställa en enhetlig hantering över landet av så kallade vårdärenden har Åklagarmyndigheten sedan några år specialutbildat vårdåklagare. Genom vårdåklagarnas samverkan med Inspektionen för vård och omsorg (IVO) har möjligheter skapats till bland annat gemensamma utbildningstillfällen och informationsspridning. Under året har myndigheten även utvärderat vilka typer av brott som huvudsakligen ska handläggas av vårdåklagare så att de därigenom handlägger de brott som kräver den aktuella spetskompetensen.

Bedrägeribrott. Myndigheten har fortsatt att koncentrera handläggningen av bedrägeriärenden

till ett fåtal åklagare på varje åklagarkammare, vilket har visat sig öka enhetligheten och främja effektiviteten i ärendehantering. Det sedan tidigare inrättade nationella nätverket, med åklagarrepresentation från varje åklagarsområde, har fortsatt utveckla sitt samarbete kring frågor om handläggning av ärenden, lokal och regional samverkan med andra myndigheter och praxisfrågor genom kontinuerliga möten och gemensamma utbildningsinsatser. Centrala samverkansmöten har även hållits med deltagare från Försäkringskassan och polisen.

Hatbrott. Handläggningen av hatbrott vid Åklagarmyndigheten har varit ett prioriterat område och vid varje åklagarkammare finns särskilt utsedda åklagare med uppgift att svara för bekämpningen av hatbrott. Under året har en konferens och ett seminarium hållits i syfte att skapa enhetlighet i hanteringen av dessa brott. En granskning av hatbrottsärenden har genomförts och en översyn av hatbrottsriktlinjerna påbörjats.

Jour- och beredskapsverksamheten. Åklagarmyndigheten har åklagare i tjänst dygnet runt. Efter ordinarie arbetstid finns jourhavande åklagare för akuta ärenden i hela landet. En utvärdering av jourverksamheten har genomförts under året. Den har visat på en över lag god tillgänglighet för polisen men en ansträngd arbetssituation för åklagare inom vissa områden. Detta har föranlett ett beslut om att förstärka jourverksamheten inom några geografiska områden. De ökade resurserna syftar till en ökad kvalitet och effektivitet samt en bättre arbetsmiljö.

Samverkan

Nationell samverkan

Ökad samverkan mellan myndigheter väntas leda till ökad effektivitet för samtliga involverade. Under detta första hela verksamhetsår med en förändrad organisation har Åklagarmyndigheten tillsammans med polisen arbetat för att utveckla former för regelbunden och strukturerad samverkan på samtliga nivåer inom myndigheterna. Bland annat har ett gemensamt chefsmöte hållits med diskussioner om gemensamma inriktningar. Åklagarmyndigheten och polisen har även tagit fram ett gemensamt verktyg för månatlig uppföljning av den utrednings- och lagföringsverksamhet som berör båda myndigheterna.

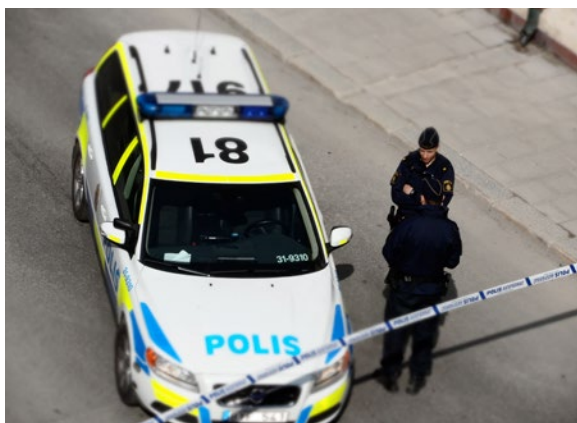
Åklagarmyndigheten och polisen samverkar också i olika utvecklingsfrågor, exempelvis ärende- och brottsamordning. På lokal nivå har samverkan ägt rum inom ett antal enskilda brottsområden. Som exempel sker en regelbunden återkoppling från mängdbrottsåklagare om kvalitet och förbättringsmöjligheter i de förundersökningar som leds av polisen. Det pågår också gemensamma utvecklingsarbeten om brottsutbytesfrågor och bedrägerier.

Under år 2015 har Åklagarmyndigheten även samverkat med Nationellt forensiskt centrum för att korta handläggningstiderna för kriminaltekniska undersökningar och för att undvika onödiga undersökningar. Under år 2016 kommer fyra planerade samverkansmöten att äga rum.

Vidare pågår ett myndighetsgemensamt arbete för att utveckla strukturen för den obligatoriska praktiken som de polisiära förundersökningsledarutbildningen genomgår på åklagarkamrarna. Åklagarmyndigheten kommer under 2016 att tillhandahålla cirka 200 praktikplatser, en fördubbling av tidigare antal platser.

Åklagarmyndigheten har samverkat med Tullverket, Kronofogden, Skatteverket, Ekobrottsmyndigheten och Polismyndigheten i regeringsuppdraget om en myndighetsöverskridande strategi för brottsutbyte. Även Brottsförebyggande rådet och Försäkringskassan har deltagit. Myndigheterna har under året tagit fram en gemensam handlingsplan och bedrivit ett antal projekt för att effektivisera och utvidga arbetet med att återta brottsutbyte.

Inom ramen för den centrala samverkan med Kronofogden, Försäkringskassan och Tullverket



har listor över lokala kontaktpunkter mellan myndigheterna upprättats i syfte att förbättra samarbetet mellan myndigheterna på lokal nivå.

Samverkan med Brottsoffermyndigheten har inletts under året, vilket främst resulterat i att Brottsoffermyndigheten kommer att genomföra en utbildning om skadestånd som riktar sig till samtliga åklagare i landet. Samverkan om ett samordnat informationsutskick till brottsoffer har också påbörjats.

Representanter från Nationellt bedrägericenter har tillsammans med Försäkringskassan fört diskussioner om åtgärder för att höja effektiviteten och kvaliteten i utredningar om bidragsbrott både på nationell och lokal nivå.

Åklagarmyndigheten och Kriminalvården har under året tillsatt en gemensam arbetsgrupp för att utveckla samarbetet mellan åklagarkamrarna och Kriminalvården särskilt när det gäller häktades kontakt med omvärlden.

Samverkan med Brottsförebyggande rådet har fortgått under 2015 och har avsett såväl rättsfrågor som metodfrågor av övergripande och enskild karaktär. Ett inledande möte med Lotteriinspektionen har också ägt rum där myndigheterna planerat huvuddragen för fortsatt samverkan. Bland annat övervägs möjligheten att bilda nätverk med kontaktsåklagare i förhållande till Lotteriinspektionen.

Internationell samverkan

Åklagares operativa samarbete med kollegor i andra länder är ett frekvent inslag i arbetet, särskilt vid den Nationella åklagaravdelningen och vid de internationella åklagarkamrarna. Samverkan sker genom direktkontakter mellan åklagare om framställningar om internationellt straffrättsligt samarbete men också med stöd av det Europeiska rättsliga nätverket (EJN) eller genom den svenska enheten vid det europeiska åklagar-kontoret Eurojust i Haag.

EJN är ett nätverk av kontaktpersoner inom EU, framför allt åklagare och förundersökningsdomare, som har till uppgift att underlätta straffrättsligt samarbete inom Unionen. Åklagarmyndigheten deltar i EJN med sju kontaktpunkter.

EJN har under året arrangerat möten om bland annat frihetsberövanden vid straffrättsligt samarbete, överförande av verkställighet av



frihetsberövande straff samt processuella rättigheter vid straffrättsligt samarbete. EJN har även, tillsammans med Eurojust, utarbetat en handlingsplan för att följa upp de rekommendationer som lämnats vid EU:s sjätte utvärderingsrunda om den praktiska tillämpningen och genomförandet av Eurojust- och EJN-besluten. Handlingsplanen kommer att utgöra ett grunddokument för EJN:s arbete de kommande åren.

Arbetet vid Eurojust har de senaste åren inriktats på att stödja åklagare i mer komplexa ärenden, men också på metodutveckling i det gränsöverskridande brottsbekämpande arbetet. Ärendetillströmningen till den svenska enheten på Eurojust har under 2015 ökat med omkring 15 procent jämfört med 2014. Utöver det renodlade operativa arbetet har den svenska enheten fortsatt att delta i Eurojusts grupp för finansiella brott. Där är den svenska nationella medlemmen ordförande, liksom i gruppen för människohandel och smuggling av illegala substanser. Under 2015 har sammanlagt elva samordningsmöten hållits på Eurojust på svenskt initiativ, vilket är en minskning från förra året då tolv möten anordnades. Den svenska enheten har deltagit i ytterligare 13 sådana möten som hållits på initiativ av ett annat medlemsland. Sveriges representation har varit Eurojusts kontaktpunkt i EMPACT (European Multidisciplinary Platform Against Criminal Threats) för punktskattebrott. Enheten har också

deltagit i flera utbildningar och i projekt som stöds med EU-medel om digital bevisning.

Under 2015 har myndigheten deltagit i internationella samarbeten. Som exempel kan nämnas:

Den 20:e världskonferensen för den internationella åklagarföreningen (IAP) genomfördes i Zürich på temat White-Collar Crime, Corruption and Money Laundering. Sju svenska åklagare deltog i konferensen, bland annat som föreläsare om korruption.

Under oktober 2015 anordnande riksåklagaren, som ordförande i EU-nätverket, Network of Public Prosecutors or equivalent institutions at the Supreme Judicial Courts of the Member States of the European Union, det åttonde mötet i nätverket. Nätverket är till för riksåklagare och andra åklagare som processar i respektive lands högsta domstol. Vid mötet behandlades bland annat frågor om de utmaningar som terroristattacker innebär för det civila samhället och åklagarens uppgift att bekämpa dessa brott samtidigt som mänskliga rättigheter respekteras. Vid mötet diskuterades också åklagarnas självständighet samt för nätverket relevanta domar och beslut av EU-domstolen och den Europeiska domstolen för mänskliga rättigheter.

Riksåklagaren har deltagit respektive representerats vid två möten i Consultative Forum of Prosecutors General and Directors of Public Prosecution, ett forum för EU:s riksåklagare. Vid ena mötet diskuterades frågor om jurisdiktionskonflikter, överförande av lagföring och ne bis in idem och vid det andra datalagring och människosmuggling. Även den fortsatta utvecklingen av det straffrättsliga samarbetet inom EU har diskuterats.

Riksåklagaren har också representerats i Consultative Council of European Prosecutors (CCPE) under Europarådet där bland annat ett gemensamt dokument togs fram för att fastslå riktlinjer för åklagarens roll vid brottsutredningar.

Det årliga nordiska riksåklagarmötet ägde rum i Köpenhamn. Bland de frågor som diskuterades fanns bland annat hur man bedriver en effektiv tillsyn för åklagarväsendet, hur man kan mäta kvalitet i verksamheten, i vilken omfattning åklagarnas verksamhet bör synas i sociala medier och problemställningar som uppkommer i gränslandet mellan juridik och medicinsk vetenskap.

Myndigheten har deltagit i ett möte med en arbetsgrupp inom FN om rättsligt samarbete inom ramen för konventionen mot gränsöverskridande organiserad brottslighet.

På operativ nivå har svenska åklagare och åklagarrevisorer deltagit i olika internationella seminarier. Syftet är att i första hand förbättra det rättsliga samarbetet inom EU.

Som exempel kan nämnas att åklagarrevisorer har deltagit i arbetet vid Association of Law Enforcement Forensic Accountants, Europol inom området människohandel. Det har syftat till att utveckla arbetsmetoderna för finansiella utredningar inom EU. Åklagarmyndighetens åklagarrevisorer har också deltagit i ett antal internationella möten om bland annat illegal handel på internet, återförande av brottsutbyte vid trafficking samt åtgärder mot terrorismfinansiering och penningtvätt.

Inom det immaterialrättsliga området har det internationella samarbetet utvecklats ytterligare genom medverkan i det europeiska nätverket för åklagare som handlägger dessa brott.

Under året har arbetet fortsatt med att förkorta handläggningstiderna, förbättra rutinerna och höja kvaliteten i ärenden om internationell rättslig hjälp i brottmål.

Jämställdhetsintegrering

På uppdrag av regeringen har Åklagarmyndigheten tagit fram en handlingsplan för jämställdhetsintegrering av verksamheten för åren 2015–2018. Planen fastställdes av riksåklagaren i oktober 2015. Därefter påbörjades ett arbete med att utse tre projektgrupper. Deras uppgift blir att förbereda genomförandet av de åtgärder som beslutats i handlingsplanen. En av projektgrupperna har i uppgift att under 2016 ta fram ett utbildningsmaterial för de utbildningsinsatser som planeras på området och som ska genomföras på samtliga arbetsplatser inom myndigheten. De andra två projektgrupperna kommer att ha i uppdrag att analysera myndighetens statistik ur ett könsperspektiv respektive föreslå de ändringar som är nödvändiga för att ett jämställdhetsperspektiv ska vara beaktat i myndighetens styrdokument. Planen innehåller även identifierade utvecklingsbehov, mål och aktiviteter som ska vidtas under de kommande åren. Den beskriver också hur jämställdhet kan integreras och bli en del av

myndighetens ordinarie verksamhet, bland annat i styrprocesserna. De mål som har satts upp i handlingsplanen är:

1. Likvärdiga resultat oavsett kön vad avser rätts-säkerhet, effektivitet, kvalitet och rättstrygghet.
2. Ökad rättstrygghet för målsägande som utsatts för brott i nära relation.
3. Att de som har kontakt med Åklagarmyndigheten ska ges ett gott, korrekt och likvärdigt bemötande.

För att uppnå målen ska könsuppdelad statistik tas fram och analyseras, jämställdhetsperspektivet i de centrala styrdokumenterna förtydligas, arbetet med brott i nära relation kvalitetssäkras och jämställdhetsperspektivet i bemötandefrågorna breddas och fördjupas.



Arbetet inom rättsväsendets informationsförsörjning samt utveckling av systemstöd

Åklagarmyndigheten deltar i det myndighetsövergripande Rättsväsendets informationsförsörjning (RIF). Här deltar Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten, Ekobrottsmyndigheten, Domstolsverket, Brottsförebyggande rådet, Kriminalvården, Tullverket, Kustbevakningen, Skatteverket, Rättsmedicinalverket och Brottsoffermyndigheten. Syftet är att utveckla verksamheterna bland annat genom att utbyta information elektroniskt mellan myndigheterna.

Under året har Åklagarmyndighetens verksamhetsstöd Cåbra utvecklats för att flera uppgifter i åklagarens stämningansökan ska överföras till domstolarna i en strukturerad form med en hög kvalitet. Detta ökar förutsättningarna för

domstolarna att arbeta rationellt och digitalt. Förändringen har inneburit en viss påfrestning på verksamheten eftersom fler arbetsmoment har tillkommit för åklagarna och att hanteringen av vissa ärenden i Cåbra har blivit mer komplicerad. Cåbra har också anpassats för att kunna ta emot fler handlingar elektroniskt från polisen. I samarbete med Ekobrottsmyndigheten och Skatteverket har ett informationsutbyte och ett digitalt arbetssätt utvecklats med anledning av de nya reglerna om skattetillägg.

Verkscheferna för myndigheterna inom RIF har under våren 2015 enats om åtgärder inom ramen för det fortsatta samarbetet. Den innebär bland annat att dokument ska kunna överföras i elektronisk form direkt mellan myndigheternas verksamhetsstöd.

Åklagarmyndigheten har under året påbörjat utvecklingen av ett nytt verksamhetsstöd för hantering av hemliga tvångsmedel samt ett nytt ärendehanteringssystem för administrativa ärenden.

Under oktober 2014 bytte Åklagarmyndigheten plattform för intranätet till SharePoint. Vid årsskiftet 2014/2015 lanserades även funktionen samarbetsytor och projektytor som komplement. SharePoint är väl integrerat med de övriga programvaror som myndigheten använder. Samarbets- och projektytorerna ger också ett bra stöd

för Åklagarmyndighetens nya organisation som trädde i kraft i oktober 2014.

Miljöarbete

Miljöarbetet ska utgöra en integrerad del av verksamheten och utgå från en helhetssyn på miljön utifrån miljöpolicy. Myndigheten ska bidra till en hållbar utveckling genom ett aktivt och långsiktigt miljöarbete.

Som exempel kan nämnas att miljökrav ställs i samtliga upphandlingar, myndighetens medarbetare ska välja det mest miljövänliga alternativet vid resor och att teknikstöd ska bidra till att antalet resor minskar.

För att ge en fingervisning om hur myndigheterna ligger till i miljöarbetet har Naturvårdsverket tagit fram ett rankingsystem som i år har modifierats jämfört med föregående år. Den nya rankingskalan utgår från en kvalitativ bedömning av myndigheternas miljöpolicy, interna miljömål och angivna måluppfyllelser. Myndigheternas tidigare miljöarbete och ranking har räknats om för att vara jämförbara med den nya bedömningen. I Naturvårdsverkets ranking fick Åklagarmyndigheten tio poäng av tio möjliga för 2014 (nio för 2013 enligt den nya bedömningen). För kommande år har myndigheten som mål att bibehålla samma ranking.







Rättsutveckling och rättslig styrning

Inom rättsutveckling och rättslig styrning bedrivs verksamhet genom överprövningar, tillsyn, föreskrifter och rekommendationer samt ärenden i Högsta domstolen. Myndighetens föreskrifter och rekommendationer är till för att skapa en enhetlighet i rättstillämpningen. Ärenden i Högsta domstolen syftar i första hand till att oklara rättsliga frågor av betydelse för åklagarverksamheten (prejudikatfrågor) ska klargöras genom en prövning av domstolen. Inom myndigheten arbetar tre utvecklingscentrum, tillsynsavdelningen och rättsavdelningen med frågor om rättsutveckling och rättslig styrning.

Resurs- och kostnadsfördelning

Fördelningen nedan av resurser och kostnader baseras på tidmätningar som genomförts vid två tillfällen under 2015. Sammanlagt har fem procent (fem procent 2014) av den totala tiden använts till området rättsutveckling och rättslig styrning under 2015. Av myndighetens totala kostnader om 1 376 miljoner kronor (1 329 miljoner kronor 2014) har 69 miljoner kronor (67 miljoner kronor 2014) fördelats på rättsutveckling och rättslig styrning.

Enhetlig rättstillämpning och rättsutveckling

Enligt åklagarförordningen (2004:1265) ska riksåklagaren som högsta åklagare under regeringen verka för lagenlighet, följdriktighet och enhetlighet vid åklagarnas rättstillämpning. Riksåklagaren svarar för att myndigheten meddelar de föreskrifter, allmänna råd och övriga riktlinjer och anvisningar som behövs för att uppnå enhetlighet och följdriktighet.

Föreskrifter och allmänna råd m.m.

Resultatet från utvecklingsverksamheten redovisas i olika styrande dokument för att underlätta

informationsdelning och kunskapsutveckling. Under 2015 har nio föreskrifter och allmänna råd (ÅFS), tre riktlinjer, fem rättspromemorior samt en handbok publicerats.

Tillsynsarbete

Riksåklagarens tillsynsverksamhet

Vid tillsynsavdelningen bedrivs riksåklagarens rättsliga tillsyn av fel och brister i enskilda fall. En stor del av tillsynsavdelningens verksamhet består i att handlägga särskilda tillsynsärenden och hantera remisser från externa tillsynsorgan såsom Riksdagens ombudsmän (JO), Justitiekanslern (JK) och Säkerhets- och integritetsskyddsmyndigheten (SIN). Inom ramen för ett särskilt tillsynsärende kan riksåklagaren göra en mer ingående granskning av handläggningen av ett ärende för att därefter bland annat se om det finns skäl för att rikta kritik mot en åklagare vid Åklagarmyndigheten eller göra vägledande uttalanden av mer principiellt slag.

Under 2015 har 47 tillsynsärenden inletts (42 stycken 2014). 11 remisser från JO har kommit in (24 stycken 2014), 15 remisser från JK har kommit in (24 stycken 2014) och slutligen har 2 remisser från SIN kommit in (2 stycken 2014).

Under 2015 har verksamheten vid tillsynsavdelningen ytterligare utvecklats genom att ett antal möten med ledningsgrupper och operativa åklagare har arrangerats för att informera om riksåklagarens tillsynsverksamhet.

Utvecklingscentrumens tillsynsverksamhet

På Åklagarmyndigheten finns också en rättslig tillsyn bestående av en löpande del, överprövningsverksamheten, och en mer systematisk och planerad del. Myndighetens utvecklingscentrum svarar för denna form av tillsyn.

Av den tematiska tillsyn som genomförts vid utvecklingscentrum kan kortfattat följande iakttagelser redovisas:

- En granskning av 75 pågående ärenden med lång handläggningstid har genomförts under året. Granskningen visar att åklagarnas handläggning har varit förhållandevis god. Relativt få ärenden har gett anledning till någon åtgärd. I de flesta ärenden har det funnits en godtagbar förklaring till den långa handläggningstiden. Den vanligaste orsaken till att handläggningen dragit ut på tiden har varit att den misstänkte inte kunnat nås. Granskningen har också lett till att ärendena uppmärksammats och handläggande åklagare själv har vidtagit åtgärder för att påskynda handläggningen. Mer finns att läsa i tillsynsrapporten 2015:1.
- En tematisk tillsyn av handläggningen av ärenden om människohandel har avslutas under 2015. Aktgranskningen, som även omfattade ärenden om grovt koppleri visade att brotten varit korrekt rubricerade. Granskningsmaterialet avsåg så få ärenden att det inte var möjligt att identifiera fler framgångsfaktorer än de redan kända. Två säkra slutsatser kunde dock dras. Den första är att framställan till domstol om att förordna målsägandebiträde har avgivits i för få ärenden. Den andra är att fler ärenden än vad som följer av Åklagarmyndighetens föreskrifter (2005:5) om åklagarkammrarnas lokalisering och verksamhetsområden har handlagts vid allmänna åklagarkammare. Mer om granskningen går att läsa i tillsynsrapporten 2015:2.
- 100 ärenden om rattfylleri och 85 ärenden om våldsamt motstånd har granskats. En jämförelse har gjorts med en granskning som gjordes 2010. Sammantaget konstateras att åklagarnas tillämpning av riksåklagarens riktlinjer för beräkning av dagsbotsbeloppet vid strafförelägganden (RÅR 2007:2) har förbättrats. Antal ärenden där underlaget är bristfälligt är dock i princip lika många vid båda granskningstillfällena. De fel som iakttagits vid dagsbotsbestämningen har normalt haft liten eller mycket liten betydelse för det samlade dagsbotsbeloppets storlek. Några tydliga skillnader i tillämpningen av riktlinjerna mellan olika åklagarkammare kan inte ses. Förslag på åtgärder ges för att underlaget ska bli bättre och går att läsa mer om i tillsynsrapporten 2015:3.

Överprövningar

Överprövningsverksamheten har en viktig funktion i att främja rättssäkerheten och en enhetlig rättstillämpning. Verksamheten sker huvudsakligen vid utvecklingscentrumen.

Under året har 2 188 åklagarbeslut (2 269 stycken 2014) begärts överprövade och 2 302 har avgjorts (2 307 stycken 2014). Det innebär att antalet inkomna beslut har minskat något och att avgjorda beslut är oförändrade jämfört med föregående år. År 2013 var motsvarande siffra 2 346 respektive 2 298. Ändring av åklagarbeslut har skett i 221 fall, vilket motsvarar tio procent av antalet avgjorda överprövningar och en halv promille av samtliga åklagarbeslut under året. Under 2014 var antalet ändringar 173 (sju procent) och för 2013 var ändringarna 196 (nio procent).

Ändringsfrekvensen varierar mellan olika typer av brott. Till exempel överprövades 173 beslut om förtal och förolämpning, varav endast åtta innebar ändringar av åklagarens beslut. Motsvarande siffror för 2014 var 135 beslut varav fyra beslut ändrades. År 2013 var det 162 beslut varav fyra beslut ändrades. I fall om bedrägeri och förskingring fattades 204 beslut varav 15 (sju procent) ledde till ändringar. Motsvarande siffror för 2014 var 203 beslut varav 14 (sju procent) ledde till ändring. År 2013 var det 191 beslut varav 24 (13 procent) som ledde till ändring.

Det finns en ytterligare möjlighet till överprövning hos riksåklagaren, men som huvudregel tar riksåklagaren inte upp ärenden till prövning när ett beslut har prövats vid ett utvecklingscentrum. Under 2015 inkom 311 ärenden (275 ärenden år 2014 och 351 år 2013) till riksåklagaren med begäran om sådan överprövning. Av dessa har ett ärende tagits upp till prövning under 2015 (år 2014 togs ett ärende upp till prövning och två stycken år 2013).

Utvecklingsarbete

Ett flertal rättsliga utvecklingsprojekt har genomförts under året vars huvudsakliga syfte varit att genom vägledning och rekommendationer öka kvaliteten och enhetligheten i handläggningen. Av projekten kan följande nämnas:



- RättsPM 2015:5 behandlar problematiken med brottsutredningar om fusk med assistansersättning. I promemorian lämnas rekommendationer och praktiska råd för åklagares handläggning av dessa komplexa ärenden. Förslag på mer strukturella åtgärder ges i en särskild rapport.
- RättsPM 2015:4 om strafföreläggande ger styrning och vägledning till åklagare vid handläggning av strafförelägganden. Promemorian behandlar frågor om när strafföreläggande bör utfärdas, påföljdsfrågor, särskild rättsverkan och skadestånd. Den behandlar även frågor om godkännande, undanröjande och resning av strafförelägganden.
- RättsPM 2015:3 innehåller en granskning av alla beslut i kontaktförbudsärenden som prövats av domstol mellan den 1 oktober 2011 och den 30 september 2013.
- RättsPM 2015:2 handlar om penningtvätt. Promemorian är framtagen för att ge åklagare kunskap och vägledning om tillämpningen av den nya lagstiftningen om penningtvätt och dispositionsförbud. Det ges också vägledning i en rad praktiska frågor.
- RättsPM 2015:1 ger vägledning till åklagare vid handläggning av frågor om förverkande av fordon enligt 7 § trafikbrottslagen. Promemorian, som ersätter en tidigare promemoria, behandlar särskilt frågor om ägarutredningar och tillämpningen av förverkandebestämmelsen vid olovlig körning.
- Seminarier och erfarenhetsutbyte: När det gäller unga lagöverträdare har en större konferens genomförts för att bland annat inventera utvecklingsbehov. Frågor kring åldersbestämning, polisens vidgade befogenheter att leda förundersökningar och unga misstänkta rätt till offentlig försvarare diskuterades. Inventeringen ligger till grund för det fortsatta utvecklingsarbetet under 2016.

Ett seminarium för alla hatbrottsåklagare har genomförts. Här diskuterades olika tillämpningsproblem och andra erfarenheter i syfte att höja kompetensen hos de åklagare som handlägger hatbrott.

Inom ramen för projektet Brott mot barn har två erfarenhetsseminarier genomförts.

- It-relaterad brottslighet. Antalet utredningar om brott där internet utgör brottsverktyg eller brottsplats ökar. En inventering av de utmaningar som finns i dessa utredningar gjordes 2014. Under året har en webbaserad guide tagits fram. Guiden är inriktad på frekventa frågor som uppkommer i vardagen för åklagare.
- RåR 2015:2 Kontaktförbud – risk och proportionalitetsbedömning ger vägledning för åklagarnas bedömning av vad som utgör risk i kontaktförbudslagstiftningens mening och för den avvägning som ska göras mellan de

omständigheter som talar för ett förbud och de som talar mot. I samband med detta har även handboken om kontaktförbud sets över. Under året har arbetet fortsatt med att ta fram gemensamma handlägningsrutiner för polis och åklagare. Vidare har ett arbete påbörjats för att förbättra åklagarnas beslutsmotiveringar i kontaktförbudsärenden.

Rättsutvecklingen i Högsta domstolen

Högsta domstolen är sista domstolsinstans bland de allmänna domstolarna och är i princip en ren prejudikatinstans. Som ensam allmän åklagare i Högsta domstolen har riksåklagaren en viktig uppgift för rättsutvecklingen och rättsbildningen inom de straffrättsliga och straffprocessuella områdena. Genom att föra lämpliga mål till Högsta domstolen kan riksåklagaren få fram klargörande besked i frågor som rör den praktiska rättstillämpningen. Utgångspunkten är att verksamheten ska koncentreras till frågor som har betydelse för det operativa åklagararbetet och



som är viktiga för att utveckla straffrätten och för att förverkliga de kriminalpolitiska mål och prioriteringar som riksdag och regering lagt fast.

Antalet mål som har förts till Högsta domstolen

Riksåklagaren har under 2015 överklagat 19 mål till Högsta domstolen. Det är fler än 2014 och 2013 då tio respektive 13 mål fullföljdes. Antalet överklaganden varierar mellan åren, vilket framför allt beror på begränsningar i vilka mål som är lämpliga att överklaga till Högsta domstolen.

Högsta domstolen har meddelat prövningstillstånd i sju av de mål som riksåklagaren överklagat under året. I nio fall har Högsta domstolen avslagit riksåklagarens begäran om prövningstillstånd. I övriga tre fall har Högsta domstolen ännu inte fattat beslut i tillståndsfrågan.

Antalet överklaganden ger dock inte en fullständig bild av riksåklagarens verksamhet i Högsta domstolen. Den största delen av arbetet läggs ned på mål där den dömde har överklagat en hovrättsdom och där Högsta domstolen begärt att riksåklagaren ska komma in med en svarsskrivelse. I de fall där riksåklagaren i svarsskrivelsen har ansett att det inte funnits skäl för prövningstillstånd har Högsta domstolen oftast inte heller tagit upp målet till prövning. Under 2015 har riksåklagaren gett in 50 svarsskrivelser till Högsta domstolen. Det är något fler än år 2014 då 46 svarsskrivelser gavs in, men färre än 2013 då motsvarande siffra var 70. Antalet mål där Högsta domstolen begärt att riksåklagaren ska komma in med svarsskrivelse minskade mellan åren 2013 och 2014 och har under 2015 legat kvar i nivå med i fjol.

Ibland händer det att den tilltalade efter att ha överklagat hovrättens dom till Högsta domstolen begär att riksåklagaren ska återuppta förundersökningen i målet och komplettera utredningen i något avseende. Det kan till exempel vara fråga om att hålla förhör med något vittne som inte tidigare hörts. Riksåklagaren har handlagt fem sådana ärenden under året.

En del av riksåklagarens verksamhet i Högsta domstolen avser ärenden om resning i brottmål. Resningsinstitutet är ett extraordinärt rättsmedel och ska aktualiseras endast i undantagsfall. Den rättsliga regleringen ska tillgodose dels intresset av att de inblandade parterna i ett brottmål ska känna trygghet och slippa leva under hotet av att en sak som har prövats av domstol ska kunna tas upp igen, dels intresset av att felaktiga domar ska kunna korrigeras. Generellt sett är ärendena komplicerade.

Under året har det kommit in 33 resningsärenden, vilket är färre än 2012 då antalet resningsärenden var 45.

Åren 2013 och 2014 var antalet resningsärenden betydligt fler. Ökningen dessa år kan huvudsakligen förklaras av Högsta domstolens beslut om resning i ett mål om skattebrott, där domstolen fann att den svenska regleringen med skattebrott och skattetillägg i två olika förfaranden mot en och samma person är oförenlig med rätten att inte bli lagförd eller straffad två gånger för samma brott enligt Europakonventionen och EU:s rättighetsstadga. Den som fått ett skattetillägg för att han eller hon har lämnat en oriktig uppgift i skatteförfarandet får enligt Högsta domstolen därefter inte åtalas för skattebrott på grund av samma oriktiga uppgift. Med anledning av Högsta domstolens beslut kontrollerade åklagare samtliga lagföringar där resning kunde vara aktuell. Arbetet genomfördes för att under vissa förutsättningar ansöka om resning till förmån för den dömde. Det gjordes i samverkan med Ekobrottsmyndigheten och Skatteverket och arbetet avslutades i juni 2014. Efter kontrollarbetet har ett mindre antal ärenden handlagts där den dömde själv har sökt resning i Högsta domstolen och domstolen har förelagt riksåklagaren att ge in förklaringar. Det har även inkommit nya framställningar från personer som tidigare inte hörts av och som begärt att riksåklagaren ska ansöka om resning till deras förmån. Vid utgången av 2015 återstod ett tiotal ärenden av detta slag som ännu inte avgjorts av Högsta domstolen.



Kompetensförsörjning

Personalstatistik

I december 2015 var 1 361 personer anställda (1 341 år 2014) inom Åklagarmyndigheten, varav 931 åklagare (904 år 2014) och 430 administrativ personal (437 år 2014). Andelen åklagare var 68 procent och andelen administrativ personal 32 procent. Av alla anställda inom myndigheten var 67 procent kvinnor och 33 procent män. Genomsnittligt antal anställda var 1 358 (1 335 år 2014) och antalet årsarbetskrafter var 1 185 (1 166 år 2014).

Antalet anställda på Åklagarmyndigheten är något högre än föregående år. Förändringen kommer i huvudsak av en ökad rekrytering av åklagare under 2015. Under året har 65 åklagaraspiranter antagits. Utöver detta hade myndigheten 17 stycken extra åklagare anställda i december 2015. Andelen kvinnliga åklagare har ökat med en procentenhet vilket innebär att fördelningen mellan kvinnliga och manliga åklagare är 60 respektive 40 procent.

Kvinnor och män på ledande poster

Andelen kvinnliga chefer inom Åklagarmyndigheten var vid årsskiftet 62 procent (62 procent år

2014) och manliga chefer 38 procent (38 procent år 2014). Fördelningen bland kammarchefer och vice kammarchefer var 41 procent kvinnliga chefer (42 procent år 2014) och 59 procent manliga chefer (58 procent år 2014).

Åldersstruktur

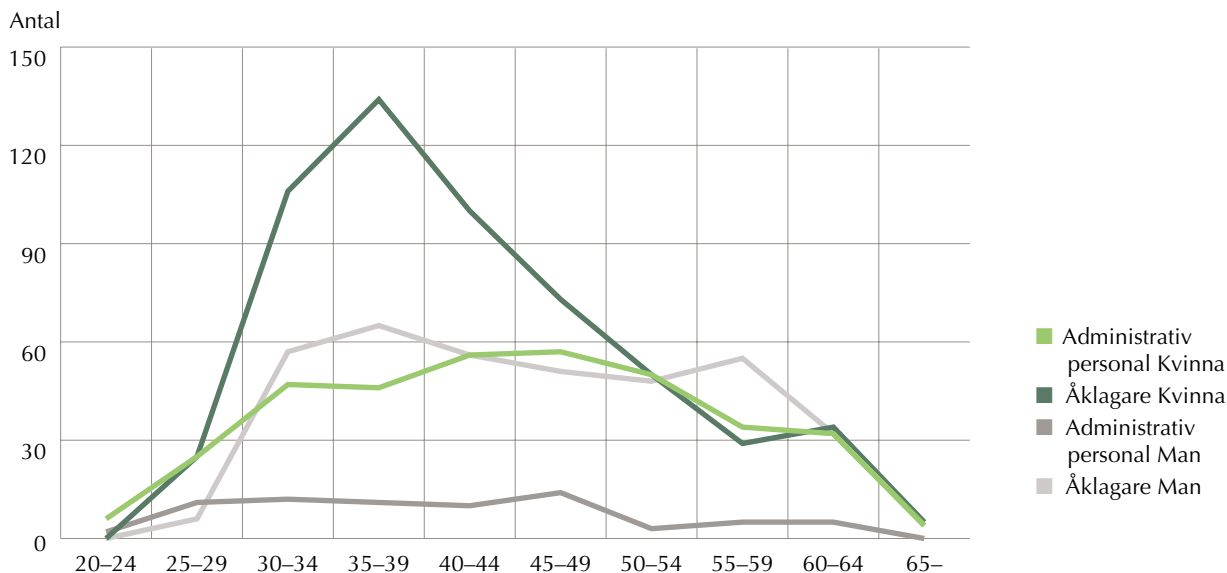
Av *diagram 13* framgår ålders- och könsfördelning för åklagare och administrativ personal 2015. Medelåldern är oförändrad jämfört med föregående år.

Sjukfrånvaro

Åklagarmyndighetens sjukfrånvaro var fortsatt låg under 2015. Sjukfrånvaron för alla anställda var 2,9 procent, vilket är något högre än föregående år (2,5 procent). Av den totala sjukfrånvaron är 32 procent frånvaro under en sammanhängande tid om 60 dagar eller mer, vilket är en minskning med 13 procentenheter jämfört med 2014 (45 procent).

Redovisning av total sjukfrånvaro per kön och åldersgrupp redovisas i tabell under *Fakta i korthet* sist i avsnittet *Resultatredovisning*.

Diagram 13. Ålders- och könsfördelning för åklagare och administrativ personal år 2015





Attrahera och rekrytera

Myndigheten har under året rekryterat cirka 65 åklagaraspiranter. Notarier har även under 2015 kunnat förlägga sex månader av sin notariatjänstgöring vid en åklagarkammare. Det ger en bra möjlighet att visa upp åklagaryrket för unga jurister. Under året har tio så kallade paketnotarier tjänstgjort vid myndigheten.

I en undersökning som företaget Universum genomfört bland studenter vid juristutbildningen kom Åklagarmyndigheten på tredje plats under 2015 bland de arbetsgivare där studenterna helst vill arbeta efter sin examen.

Samtliga universitet som håller en juristutbildning erbjuder möjligheter till kontakt med studenter. Myndigheten har under året deltagit på sex arbetsmarknadsdagar med en utställningsmonter för att skapa intresse för Åklagarmyndigheten och åklagaryrket.

Under året har ett projekt pågått med syfte att skapa enhetliga rekryteringsprocesser. Projektet har delats upp i fyra olika delprojekt; rekryteringsprocesser inför behandling i tjänsteförslagsnämnden, rekrytering av administrativa befatt-

ningar vid åklagarkamrarna, aspirantrekryteringen och rekryteringen till huvudkontoret. Projektet har fokuserat på att skapa enhetlighet i kravprofiler, intervjuguides, referenstagningsguides och säkerhetsprovningar samt utveckling av fungerande urvalskriterier och tester. I aspirantprojektet har en valideringsstudie av tidigare aspirantrekrytering genomförts med hjälp av en docent från Stockholms universitet. Syftet med studien har varit att utvärdera tidigare rekryteringar av aspiranter med utgångspunkt att förändra kravprofiler och urvalsmetoder. Projektet har bedrivits i arbetsgrupper, där även de fackliga organisationerna har ingått. Delprojekten föredrog sina slutrapporter i början av december.

Åklagarmyndigheten har i sin kompetensförsörjning, utöver rekrytering som syftar till att ersätta den normala personalörligheten, rekryterat ytterligare 25 åklagare i syfte att säkerställa en långsiktigt jämn personalförsörjning och därmed bättre kunna bibehålla den personalvolym som myndigheter bedömer behövs för att kunna lösa nuvarande och framtida uppdrag.

Åklagarmyndigheten har under 2015 återkommande haft arbetsgivarsamverkan med Ekobrottsmyndigheten om arbetsgivarpolitiska frågor bland annat kompetensförsörjning mellan myndigheterna. Åklagarmyndigheten och Ekobrottsmyndigheten har också påbörjat ett arbete om utbytestjänstgöring för att stärka den enskildes kompetensutveckling och skapa förståelse för och insikt i respektive myndighets verksamhet.

Myndigheten har fortsatt att utveckla arbetet inom internationell civil krishantering och internationellt bistånd i syfte att bidra till internationella utvecklingssamarbete som ska leda till långsiktigt hållbara lösningar och bidra till rättsstatsuppbyggnad. Detta innebär som ett led i arbetet att Åklagarmyndigheten kan erbjuda medarbetare intressanta och utvecklande uppgifter men också att myndigheten återför kunskaper och erfarenheter.

Kompetensutveckling och kompetensförsörjning

Utbildning

Åklagarmyndigheten bedriver en omfattande utbildningsverksamhet. Ett stort antal kvalificerade utbildningar som riktar sig till såväl åklagare som administrativ personal har genomförts under 2015. I stort sett all planerad utbildning har genomförts under året. Antalet utbildningsdagar per åklagare var 7,5 dagar under 2015 jämfört med 7,8 dagar 2014. För administrativ personal genomfördes 2,5 utbildningsdagar per anställd jämfört med 4,5 dagar 2014. Förändringen av antalet utbildningsdagar för administrativ personal kommer av den åklagarstämma som hölls för samtliga medarbetare under 2014. En mindre förändring per åklagare förklaras genom extrainsatta kurstillfällen i bland annat grundutbildningar för åklagare under året.

En extra kursgenomgång av grundutbildningen för åklagare och administratörer har genomförts under året. Vidareutbildningar har hållits under året inom hela bredden av Åklagarmyndighetens verksamhetsområde. Som exempel kan nämnas internationellt rättsligt samarbete, förundersökning i grova brott, narkotikabrott, övergrepp mot barn, våld i nära relationer, inhämtande av

bevis, ungdomar och brott, hemliga tvångsmedel, it-brott, bedrägerier samt modern processföring. En ny utbildning för åklagaradministratörer om hanteringen av hemliga tvångsmedel har tagits fram och genomförts under året.

Tillfälliga utbildningsinsatser har genomförts inom vissa områden, så som förverkande och återvinning av brottsutbyte samt ett erfarenhetsseminarium för vårdåklagare.

Under 2015 har ett praktikprogram vid den svenska desken på Eurojust startat för att ge fler åklagare en fördjupad kunskap om internationellt rättsligt samarbete. Åklagarmyndigheten har även blivit invald i European Judicial Training Network vilket kommer möjliggöra deltagande i utbildning och utbytesprogram inom EU i större utsträckning än tidigare.

Chefsutveckling och chefsförsörjning

Den organisationsförändring som Åklagarmyndigheten genomförde under 2014 innebar en stor chefsrörlighet. Under 2015 har nio nya kammarchefer och tio nya vice kammarchefer tillsatts. Dessa har under året genomgått en introduktionsutbildning för nya chefer.

Under 2015 har medarbetare från Åklagarmyndigheten deltagit i Skatteverkets mentorsprogram, både som mentorer och genom att vara adepter. Åklagarmyndigheten har inom ramen för chefsutvecklingar också haft chefer som deltagit i externa chefsprogram.

Myndigheten har under 2015 genomfört en omgång av utbildningen Framtida ledare. Utbildningen riktar sig till erfarna åklagare och administratörer som i dag inte har en chefsbefattning men som är intresserade av ett chefskap i framtiden. Syftet med kursen är att få kunskap om vad ett ledarskap innebär samt vilka krav som ställs på en god ledare i staten. Vidare syftar kursen till att ge en ökad självkännetid och förbättrad insikt om den egna ledarförmågan. Kursen ska skapa intresse och förbereda deltagaren för att kunna söka chefsbefattningar. Den är också ett viktigt verktyg i chefsförsörjningen.

De aktiviteter som Åklagarmyndigheten genomför syftar till att säkerställa chefsförsörjning på lång sikt. Genom att på ett strukturerat sätt erbjuda utbildning och utveckling är målet att skapa ett ökat intresse för att söka sig till en

chefskarriär. Åklagarmyndigheten vill också på detta sätt visa den utveckling och det stöd man erbjuds som chef i myndigheten.

En ledarskapsutbildning för chefer omfattande totalt tre tillfällen om vardera tre dagar har genomförts. Vidare har chefer erbjudits fördjupningsutbildning i ledning och styrning, arbetsrätt, arbetsmiljö, rehabilitering mm.

En översyn av Åklagarmyndighetens chefsutbildningar har genomförts. Utifrån översynen har en ny struktur för utbildning och chefsutveckling tagits fram och beslutats. Den kommer att genomföras med start under 2016.

Arbetsmiljö

Under året har en arbetsmiljöutbildning genomförts. Utbildningen har riktat sig till kammarchefer, områdeschefer och de arbetsmiljöombud som ingår i områdenas arbetsmiljökommittéer. Totalt har cirka 60 chefer och arbetsmiljöombud genomfört utbildningen. Syftet har varit att öka kunskapen om arbetsmiljöfrågor inom de nya åklagarområdena samt i de nybildade arbetsmiljökommittéerna inom områdena. En medarbetarenkät har genomförts under 2015. Resultatet presenterades i november månad. Myndigheten har ett fortsatt högt MMI, 69 (motiverade medarbetare-index) vilket är en sänkning jämfört med föregående år då MMI var 72. De arbetsplatser som i medarbetarenkäten har ett lågt MMI kommer att följas upp om vilka åtgärder man planerar att vidta för att förbättra arbetsmiljön.

Vidare har det systematiska arbetsmiljöarbetet följts upp. Av uppföljningen framgår att det inom åklagarområdena bedrivs ett fungerande systematiskt arbetsmiljöarbete.

En viktig aspekt av arbetsmiljön är medarbetarnas möjligheter att skapa balans mellan arbete och fritid. Arbetet med detta har fortsatt under året. Arbetsbelastningen har varit en återkommande fråga på arbetsplatsträffarna. Vid enheter där arbetsbelastningen har varit för hög har bland annat omfördelning av ärenden skett, liksom omfördelning av personal, allt i syfte att ha en jämn arbetsbelastning mellan myndighetens olika enheter.

Myndigheten har under året upphandlat ett nytt krisstöd, och har som tidigare år en bered-

skap för att kunna erbjuda krisstöd dygnet runt vid akuta händelser. Vid några incidenter under året har krisstöd använts.

Likabehandlingsfrågor

Under 2015 har arbetet med likabehandlingsfrågor fortsatt och en ny likabehandlingsplan har upprättats. Mer än 90 procent av Åklagarmyndighetens samtliga arbetsplatser har under året haft aktiviteter med likabehandlingsfrågor som tema. 55 procent av åklagarkamrarna har informerat om åklagar- eller åklagaradministratörsyrket på en gymnasieskola i ett område med hög andel elever med utländsk bakgrund eller med låg andel akademiker och/eller studievana i sin närmiljö.

I augusti deltog ett flertal medarbetare från Åklagarmyndigheten i prideparaden under Stockholm Pride. Under hösten samlades Åklagarmyndighetens mångfaldsinspiratörer för en dag med kompetensutveckling, erfarenhetsutbyte och nätverkande.

Externa föreläsare var inbjudna för att inspirera och utbilda deltagarna i bland annat normkritik, jämställdhet och härskartekniker.

Friskvård

Friskvård är en viktig del i arbetet med att skapa en bra arbetsmiljö och förebygga ohälsa. Åklagarmyndigheten erbjuder samtliga medarbetare friskvårdsbidrag och möjligheten att ta ut en friskvårdstimme per vecka under arbetstid. En friskvårdsplan för Åklagarmyndigheten har tagits fram under året. Planen syftar till att stödja de friskvårdsansvariga i friskvårdsarbetet på arbetsplatserna. Det har även hållits en inspirationsträff för alla friskvårdsansvariga där planering, samarbete och aktiviteter diskuteras.

Säkerhet

Säkerhetsarbetet har fortsatt under året att inriktas på att minska riskerna och otryggheten i verksamheten, identifiera möjliga framtida risker, förbättra den administrativa säkerhetsstrukturen samt skapa ökat förtroende hos de anställda för myndighetens säkerhetsarbete och krishantering. Myndigheten har ett eget incidentrapporteringssystem och totalt har cirka 200 rapporter inkommit under året. Antalet incidenter är cirka

25 procent fler än föregående år. I huvudsak rör det sig om hot och trakasserier som framförts direkt och indirekt. Över hälften av incidenterna inträffar på eller i anslutning till den ordinarie arbetsplatsen och cirka en tredjedel i anslutning till domstolsförhandling. Ett par högriskärenden har krävt omfattande åtgärder från både Åklagarmyndigheten och polisens personsäkerhetsgrupper för de enskilda medarbetarna, och i vissa fall även för deras familjer.

Myndighetens centrala krisledningsorganisation har övats med fokus på att förbättra stabs- och ledningsmetoder i händelse av kris.

Myndigheten har ett informationssäkerhetsråd under säkerhetschefens ledning. Rådet har berett och samordnat arbetet med de riskbedömningar

och åtgärdsplaner om informationssäkerheten som ska utgöra underlag i myndighetens centrala planeringsprocess. Rådet föreslår också utbildningsinsatser om informationssäkerhet.

Under året har myndigheten inrättat ett nytt internt råd för andra säkerhetsfrågor. Rådet har som huvudsaklig uppgift att övergripande medverka i analysen av riskerna i verksamheten och att ge råd åt säkerhetsenheten om den strategiska utvecklingen samt prioriteringar i säkerhetsarbetet.

En översyn av det fysiska skyddet vid myndighetens lokaler har genomförts. Åtgärder har påbörjats vid de kammare där säkerheten behöver förbättras. Ett utvecklingsarbete för anställda som tjänstgör utomlands har fortsatt.





Fakta i korthet

RESURS- OCH KOSTNADSFÖRDELNING	2015	2014	2013
Brottsutredning och Processföring			
Andel tid i procent	95%	95%	95%
Intäkter, mnkr	1 306	1 262	1 229
Kostnader, mnkr	1 306	1 262	1 229
Rättsutveckling och rättslig styrning			
Andel tid i procent	5%	5%	5%
Intäkter, mnkr	69	67	65
Kostnader, mnkr	69	67	65
RESULTATUTVECKLING			
Kostnad per brottsmisstanke			
Kostnad per beslutad brottsmisstanke	2 688	2 817	2 623
Antal inkomna och avslutade ärenden			
Inkomna ärenden	171 839	179 044	185 702
Avslutade ärenden	183 093	189 206	202 752
Antal inkomna och beslutade brottsmisstankar			
Inkomna brottsmisstankar	439 083	467 610	460 748
Beslutade brottsmisstankar	470 814	447 942	468 528
<i>Förundersökning inleds inte</i>	6 774	6 925	8 403
<i>Förundersökning läggs ned</i>	115 502	116 482	117 645
<i>Förundersökningsledning överlämnas till utredande myndighet</i>	46 529	46 919	45 623
<i>Brottsmisstanken avslutas</i>	18 426	15 986	17 783
<i>Åtal väcks inte</i>	19 771	21 161	25 444
<i>Strafföreläggande</i>	40 763	42 181	45 244
<i>Åtalsunderlåtelse</i>	23 240	24 104	24 816
<i>varav straffvarning*</i>	3 775	3 698	3 978
<i>Åtal</i>	197 322	171 597	180 996
<i>Företagsbot</i>	383	449	358
<i>Övriga beslut</i>	2 104	2 138	2 216
Andel beslut att inte inleda resp lägga ned en förundersökning			
Beslut att inte inleda en förundersökning	1%	2%	2%
Beslut att lägga ned en förundersökning	25%	26%	25%
Förundersökningsbegränsningar			
Förundersökning inleds inte	6 774	6 925	8 403
<i>Antal förundersökningsbegränsningar</i>	3 848	4 045	4 631
<i>Andel förundersökningsbegränsningar av beslutet att förundersökning inte inleds</i>	57%	58%	55%
Förundersökning läggs ned	115 502	116 482	117 645
<i>Antal förundersökningsbegränsningar</i>	21 105	22 333	23 770
<i>Andel förundersökningsbegränsningar av beslutet att förundersökning läggs ned</i>	18%	19%	20%

* Straffvarning, motsvarar det tidigare beslutet åtalsunderlåtelse under 18 år, en lagändring från den 1 juli 2015. I årsredovisningen 2014 redovisades antalet beslut åtalsunderlåtelse gällande unga mellan 15 och 17 år.

RESULTATUTVECKLING	2015	2014	2013
Beslut i åtalsfrågan			
Antal beslut i åtalsfrågan	281 096	259 043	276 500
Andel beslut i åtalsfrågan där åtal väckts	70%	66%	65%
Andel beslut i åtalsfrågan där åtalsunderlåtelse meddelats	8%	9%	9%
Andel beslut i åtalsfrågan där strafföreläggande utfärdats	15%	16%	16%
Andel beslut där åtal inte väckts på grund av att brott inte kan styrkas	5%	6%	7%
Andel beslut där åtal inte väckts på grund av andra skäl	2%	2%	2%
Lagföring			
Antal brottsmisstankar som har lett till lagföring	261 708	238 331	251 414
Andel brottsmisstankar som har lett till lagföring	65%	62%	62%
Antal misstänkta personer som har lagförts	110 391	113 598	121 471
Andel misstänkta personer som har lagförts	65%	65%	65%
Genomströmningstider			
Genomströmningstid (dagar) från inkommen anmälan till beslut	138	95	106
Genomströmningstid (dagar) från inkommet beslutsunderlag till beslut	16	17	20
Antal brottsmisstankar i balans			
Brottsmisstankar i balans	155 369	152 750	142 112
<i>Förundersökning ej inledd</i>	467	556	736
<i>Förundersökning pågår</i>	65 675	83 166	61 653
<i>Förundersökning redovisad</i>	12 397	15 719	19 680
<i>Åtal väckt</i>	76 830	53 309	60 043
Balanskvot	2,8%	3,4%	4,3%
Antal inkomna och beslutade brott utan brottsmisstankar			
Inkomna brott utan brottsmisstankar	24 081	24 576	27 692
Beslutade brott utan brottsmisstankar	28 784	28 503	28 785
Beslutsfrister			
Lagstadgade beslutsfrister avseende unga lagöverträdare**	61%	62%	61%
Lagstadgade beslutsfrister avseende brott mot barn	67%	67%	62%

** Siffran för 2014 är korrigerad

INKOMNA BROTTSMISSTANKAR PER OMRÅDE	2015	2014	2013
Åklagarområde			
Nord	38 822	39 044	41 189
<i>Nord exkl trafikbrott</i>	32 293	31 286	32 151
Bergslagen	35 082	35 159	34 629
Mitt	47 885	44 047	38 303
Stockholm	109 160	111 516	111 506
Öst	42 034	52 171	44 395
Väst	76 996	75 533	72 960
<i>Väst exkl IÅK Göteborg</i>	76 294	74 773	71 991
Syd	83 326	104 123	105 958
<i>Syd exkl IÅK Malmö & trafikbrott</i>	77 520	91 926	88 432
Nationella åklagaravdelningen	5 073	5 400	11 092
Särskilda åklagarkammaren	690	614	712
Övriga	15	3	4
Åklagarmyndigheten totalt	439 083	467 610	460 748

BESLUTADE BROTTSMISSTANKAR PER OMRÅDE	2015	2014	2013
Åklagarområde			
Nord	40 090	39 812	44 177
<i>Nord exkl trafikbrott</i>	33 090	31 760	34 706
Bergslagen	35 959	34 926	39 446
Mitt	50 636	41 175	39 506
Stockholm	111 153	115 115	113 594
Öst	44 364	44 813	46 321
Väst	79 930	76 118	77 517
<i>Väst exkl IÅK Göteborg</i>	79 162	75 385	76 338
Syd	101 988	89 631	97 152
<i>Syd exkl IÅK Malmö & trafikbrott</i>	96 050	82 461	85 872
Nationella åklagaravdelningen	5 975	5 728	10 042
Särskilda åklagarkammaren	703	620	769
Övriga	16	4	4
Åklagarmyndigheten totalt	470 814	447 942	468 528

LAGFÖRINGSANDELAR PER OMRÅDE	2015	2014	2013
Åklagarområde			
Nord	69%	68%	66%
<i>Nord exkl trafikbrott</i>	64%	63%	60%
Bergslagen	62%	63%	66%
Mitt	71%	61%	60%
Stockholm	60%	62%	58%
Öst	61%	61%	58%
Väst	66%	66%	65%
<i>Väst exkl IÅK Göteborg</i>	67%	66%	65%
Syd	69%	61%	65%
<i>Syd exkl IÅK Malmö & trafikbrott</i>	68%	58%	62%
Nationella åklagaravdelningen	19%	26%	59%
Särskilda åklagarkammaren	28%	31%	22%
Övriga	0%	25%	67%
Åklagarmyndigheten totalt	65%	62%	62%

GENOMSTRÖMNINGSTIDER PER OMRÅDE

Åklagarområde	2015		2014		2013	
	Anm-Beslut	FUP-beslut	Anm-Beslut	FUP-beslut	Anm-Beslut	FUP-beslut
Nord	83	14	86	11	107	20
<i>Nord exkl trafikbrott</i>	83	18	86	15	107	28
Bergslagen	99	27	83	22	139	24
Mitt	159	16	90	29	89	15
Stockholm	79	17	75	16	81	18
Öst	120	27	96	18	114	25
Väst	91	13	84	11	106	20
<i>Väst exkl IÅK Göteborg</i>	89	13	81	11	104	20
Syd	227	10	115	17	96	18
<i>Syd exkl IÅK Malmö & trafikbrott</i>	227	11	115	18	96	20
Nationella åklagaravdelningen	319	66	291	93	259	98
Särskilda åklagarkammaren	221	27	108	19	95	26
Övriga	333	-	103	28	112	16
Åklagarmyndigheten totalt	138	16	95	17	106	20

PENNINGTVÄTT M.M OCH PENNINGHÄLERI***

	2015	2014	2013
Inkommande framställningar om internationellt straffrättsligt samarbete	32	16	7
Utgående framställningar om internationellt straffrättsligt samarbete	50	21	1
Beslut om penningbeslag	54		
Beslut om beslag	353	196	96
Beslut om förvar	53	27	7
Yrkande om kvarstad	40	20	11
Yrkande/beslut om förverkande	81	10	15
Antal ärenden med beslut om att fastställa dispositionsförbud	30		
Antal ärenden med beslut om att häva dispositionsförbud	2		
Antal fastställda dispositionsförbud	64		
Antal hävda dispositionsförbud	2		

*** Siffrorna för 2013 omfattar enbart penninghäleri då lagstiftningen för penningtvätt är ny från 1 juli 2014.

BROTTSUTBYTESFRÅGOR	2015	2014	2013
Antal yrkanden om förverkanden	1 147	1 161	1076
Belopp i yrkanden om förverkanden (mnkr)	63	66	251
Antal tillgångsutredningar	664	342	436
Antal framställda kvarstadsyrkanden	107	107	111
HÄKTNINGSTIDER	2015	2014	2013
Häktade 1–10 dgr	1 015	1 080	1 068
15–17 år	43	33	31
18–20 år	102	104	144
>=21 år	870	943	893
Häktade 11–30 dgr	2 823	3 009	3 024
15–17 år	55	45	45
18–20 år	248	313	339
>=21 år	2 520	2 651	2 640
Häktade 31–60 dgr	2 358	2 554	2 474
15–17 år	21	27	18
18–20 år	232	246	227
>=21 år	2 105	2 281	2 229
Häktade 61+ dgr	2 860	2 876	2 849
15–17 år	21	20	25
18–20 år	213	221	228
>=21 år	2 626	2 635	2 596
Totalt	9 056	9 519	9 415
15–17 år	140	125	119
18–20 år	795	884	938
>=21 år	8 121	8 510	8 358
RESTRIKTIONSTIDER	2015	2014	2013
Restriktioner 1–10 dgr	817	856	882
15–17 år	37	28	20
18–20 år	94	93	141
>=21 år	686	735	721
Restriktioner 11–30 dgr	2 472	2 836	2 892
15–17 år	46	39	40
18–20 år	229	306	317
>=21 år	2 197	2 491	2 535
Restriktioner 31–60 dgr	1 419	1 698	1 628
15–17 år	15	21	17
18–20 år	164	201	181
>=21 år	1 240	1 476	1 430
Restriktioner 61+ dgr	1 141	1 114	1 156
15–17 år	17	15	20
18–20 år	93	95	101
>=21 år	1 031	1 004	1 035
Totalt	5 849	6 504	6 558
15–17 år	115	103	97
18–20 år	580	695	740
>=21 år	5 154	5 706	5 721

KOMPETENSFÖRSÖRJNING	2015	2014	2013
Medarbetare			
Totalt antal anställda 2015-12-31	1 361	1 341	1 334
varav åklagare	931	904	895
varav administrativ personal	430	437	439
Andel kvinnor	67%	67%	67%
Andel män	33%	33%	33%
Genomsnittligt antal anställda	1 358	1 335	1 338
Genomsnittligt årsarbetskrafter****	1 185	1 166	1 151
Åldersstruktur			
Total medelålder	44	44	45
Åklagare	43	44	45
Kvinnor	42	42	43
Män	46	46	47
Administrativ personal	45	44	45
Kvinnor	44	45	46
Män	41	40	41
KOMPETENSFÖRSÖRJNING	2015	2014	2013
Sjukfrånvaro			
Totalt anställda	2,9%	2,5%	3,1%
Yngre än 30 år	2,8%	3,0%	3,1%
Mellan 30 och 49 år	2,5%	2,6%	2,7%
50 år och äldre	3,6%	2,3%	3,7%
Män	1,7%	1,5%	2,0%
Män yngre än 30 år	2,3%	1,4%	1,4%
Män mellan 30 och 49 år	1,5%	1,6%	1,9%
Män 50 år och äldre	2,1%	1,4%	2,3%
Kvinnor	3,4%	3,0%	3,5%
Kvinnor yngre än 30 år	2,9%	3,4%	3,8%
Kvinnor mellan 30 och 49 år	3,0%	3,1%	3,0%
Kvinnor 50 år och äldre	4,6%	2,8%	4,6%
FINANSIELL REDOVISNING (TUSENTAL KRONOR)	2015	2014	2013
Anslag 1:3 Åklagarmyndigheten	1 396 032	1 305 963	1 264 682
Totalt anslagsutfall	1 355 938	1 309 726	1 278 020
Åklagarområden, Nationella åklagaravdelningen samt Särskilda åklagarkammaren	929 061	898 213	885 462
Utvecklingscentrum	36 600	34 719	33 734
Huvudkontoret och myndighetsgemensamma kostnader	390 277	376 794	358 824

**** Uppgifterna är korrigerade jämfört med tidigare uppgifter i årsredovisningar





TJUGO KRONOR

EN SÄNDOM
UTAN BÖCKER
DET VORE INGEN
SÄNDOM
DET VORE INGEN
FRÅN UTESTÅND
PORTROLLADE
LANTDET, DAR MAN
KAN HÄMTA DEN
AV ALLSÄMMASTE
ASTRID

OM NI SKULLE TA
DCH DA HÄR NU
JÄ PIPPI, SÄ ATT JÄ
JÄ KOMMA
JÄ BAKA IDEN I
MORNING FÖR ATT
OM NI RITS DÄR
JÄ SA KAN NI JÄ
JÄ KOMMA, GEC VET
JÄ SA STRO
PIPI

PINA LILLA
KRIMELLUR
JÄG VILL ALDRIG
BLIVA STUR.
PIPI

ASTRID LINDGRÉN

Finansiell redovisning



Resultaträkning

BELOPP I TUSENTAL KRONOR	not	2015	2014
Verksamhetens intäkter			
Intäkter av anslag		1 353 719	1 307 774
Intäkter av avgifter och andra ersättningar	1	16 300	17 141
Intäkter av bidrag	2	5 581	3 541
Finansiella intäkter	3	268	512
Summa verksamhetens intäkter		1 375 869	1 328 968
Verksamhetens kostnader			
Kostnader för personal	4	-1 114 997	-1 064 941
Kostnader för lokaler	5	-103 029	-101 961
Övriga driftkostnader	6	-114 879	-122 117
Finansiella kostnader	7	-351	-593
Avskrivningar och nedskrivningar	8	-42 614	-39 356
Summa verksamhetens kostnader		-1 375 869	-1 328 968
Verksamhetsutfall		0	0
Transfereringar			
Medel som erhållits från statens budget för finansiering av bidrag		180	0
Övriga erhållna medel för finansiering av bidrag		200	99
Lämnade bidrag		-380	-99
Saldo		0	0
Årets kapitalförändring		0	0

Balansräkning

BELOPP I TUSENTAL KRONOR	not	2015-12-31	2014-12-31
Tillgångar			
Immateriella anläggningstillgångar			
Balanserade utgifter för utveckling	9	20 731	20 298
Rättigheter och andra immateriella anläggningstillgångar	10	21 119	15 234
Summa immateriella anläggningstillgångar		41 850	35 532
Materiella anläggningstillgångar			
Förbättringsutgifter på annans fastighet	11	17 567	19 520
Maskiner, inventarier, installationer m.m.	12	67 266	61 260
Pågående nyanläggningar	13	0	106
Summa materiella anläggningstillgångar		84 833	80 886
Fordringar			
Kundfordringar		27	34
Fordringar hos andra myndigheter	14	20 072	14 580
Övriga fordringar		60	24
Summa fordringar		20 159	14 638
Periodavgränsningsposter			
Förutbetalda kostnader		42 932	33 707
Upplupna bidragsintäkter		145	155
Summa periodavgränsningsposter	15	43 077	33 862
Avräkning med statsverket	16	-30 939	13 413
Kassa och bank			
Behållning räntekonto i Riksgäldskontoret	17	148 746	84 340
Summa kassa och bank		148 746	84 340
Summa tillgångar		307 726	262 671
Kapital och skulder			
Myndighetskapital			
Statskapital	18	176	176
Balanserad kapitalförändring		0	0
Kapitalförändring enligt resultaträkningen		0	0
Summa myndighetskapital		176	176
Avsättningar			
Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelse	19	3 517	4 488
Övriga avsättningar	20	7 436	7 594
Summa avsättningar		10 953	12 082

Balansräkning

BELOPP I TUSENTAL KRONOR	not	2015-12-31	2014-12-31
Skulder m.m.			
Lån i Riksgäldskontoret	21	110 446	94 948
Kortfristiga skulder till andra myndigheter		30 782	29 380
Leverantörsskulder	22	48 685	27 415
Övriga kortfristiga skulder	23	19 201	18 456
Summa skulder m.m.		209 113	170 199
Periodavgränsningsposter			
Upplupna kostnader	24	84 261	76 101
Oförbrukade bidrag	25	3 223	4 113
Övriga förutbetalda intäkter		0	0
Summa periodavgränsningsposter		87 484	80 214
Summa kapital och skulder		307 726	262 671
Ansvarsförbindelser:		Inga	Inga

Anslagsredovisning

REDOVISNING MOT ANSLAG 2015

BELOPP I TUSENTAL KRONOR

Anslag	not 26	Ingående överföringsbelopp	Årets tilldelning enligt regleringsbrev	Omdisponerade anslagsbelopp	Indragning	Totalt disponibelt belopp	Utgifter	Utgående överföringsbelopp
Utgiftsområde 4.								
Rättsväsendet								
1:3 Åklagarmyndigheten								
ap. 1	Ramanslag	6 466	1 396 032	0	0	1 402 498	1 355 938	46 559
Utgiftsområde 7.								
Internationellt bistånd								
1:1 Biståndsverksamhet (Ramanslag)								
ap. 44	Internationell civil krishantering	205	4 000	-700	-145	3 360	1 859	1 501
Summa anslag		6 671	1 400 032	-700	-145	1 405 858	1 357 797	48 060
Finansiella villkor								
1:3 Åklagarmyndigheten								
Anslagskredit		41 881						
Utnyttjad		0						
Låneram		130 000						
Utnyttjad lån		110 446						
Riksgäldskontoret								
Räntekontokredit		70 000						
Maximalt utnyttjad under året		0						
1:1 Biståndsverksamhet								
Insatsnära verksamhet		200						
Utnyttjad		57						
Förvaltningskostnader		600						
Utnyttjad		595						

Tilläggsupplysningar och noter

Redovisnings- och värderingsprinciper

Allmänt

Årsredovisningen är upprättad i enlighet med förordningen (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag.

Värdering av fordringar och skulder

Fordringar är värderade till det belopp som beräknas bli betalt. Skulder är upptagna till nominella belopp.

Periodavgränsningsposter

Som periodavgränsningspost bokförs belopp överstigande 50 tkr.

Värdering av anläggningstillgångar

Tillgångar avedda för stadigvarande bruk med ett anskaffningsvärde på minst ett halvt prisbasbasbelopp och en beräknad ekonomisk livslängd på tre år eller längre definieras som anläggningstillgångar.

Anläggningstillgångar skrivs av linjärt över den ekonomiska livslängden.

Följande avskrivningstider tillämpas:

Balanserade utgifter för utveckling	5 år
Datorer och kringutrustning	3 år
Licensavgift och motsvarande för anskaffning av dataprogram	3–5 år (beroende på typ av licens och avtalstid)
Bilar, kontorsmaskiner, systemprogramvaror	5 år
Möbler, telefonväxlar, larmanläggningar, datanät	10 år
Förbättringsutgifter på annans fastighet	Anpassas till hyreskontraktets längd eller till förväntad nyttjandeperiod

Noter

BELOPP I TUSENTAL KRONOR (OM INTE ANNAT ANGES)	2015	2014
Not 1. Intäkter av avgifter och andra ersättningar		
<i>Intäkter enligt 4 § avgiftsförordningen</i>		
<i>Ekobrottsmyndigheten</i>		
– utlåning personal	106	542
– utbildning	94	454
– lokaler	0	422
– övriga driftkostnader	14 377	14 007
Övriga intäkter av avgifter enligt 4 § avgiftsförordningen	1 601	1 328
<i>Övriga intäkter</i>	122	388
Summa intäkter av avgifter och andra ersättningar	16 300	17 141
Not 2. Intäkter av bidrag		
Bidrag från myndigheter, EU:s institutioner m.m.	5 581	3 541
Summa intäkter av bidrag	5 581	3 541
Not 3. Finansiella intäkter		
Ränta på lån i Riksgäldskontoret (negativ ränta)	268	0
Ränta på räntekonto hos Riksgäldskontoret	0	511
Övriga finansiella intäkter	0	1
Summa finansiella intäkter	268	512
Not 4. Kostnader för personal		
Lönekostnader, exklusive avgifter	703 500	674 800
<i>varav konsultarvoden till uppdragstagare</i>	3 035	4 819
Övriga personalkostnader	411 496	390 141
Summa kostnader för personal	1 114 997	1 064 941
Personalkostnaderna har ökat med 50 miljoner kronor i förhållande till 2014, vilket motsvarar en ökning med 4,7 procent. Kostnadsökningen förklaras främst av avtalsenliga löneökningar och att antalet årsarbetskrafter ökat. Samtidigt är kostnaden för semesterlöneskuld något högre liksom kostnaderna för premier till statens avtalsförsäkringar som ökat i förhållande till utbetald lön. Konsultarvoden till uppdragstagare uppgår till 0,43% av lönesumman.		
Not 5. Kostnader för lokaler		
Kostnaderna för lokaler har endast ökat med 1 miljon kronor jämfört med 2014. Hyreskostnaderna är närmast oförändrade till följd av en mycket låg indexuppräknings. Övriga lokalkostnader samt städning har ökat något.		
Not 6. Övriga driftkostnader		
Övriga driftkostnader har minskat med 7,2 miljoner kronor jämfört med 2014, vilket motsvarar en minskning med 6 procent. Kostnader för service- och underhållsavtal har ökat medan kostnaderna för konsulttjänster, anskaffning av utrustning och trycksaker minskat.		
Not 7. Finansiella kostnader		
Ränta på lån i Riksgäldskontoret	0	560
Ränta på räntekonto hos Riksgäldskontoret (negativ ränta)	345	0
Övriga finansiella kostnader	6	33
Summa finansiella kostnader	351	593
Not 8. Avskrivningar och nedskrivningar		
Avskrivningskostnaderna har ökat med 3 miljoner kronor jämfört med 2014 främst som en följd av satsningar inom it-verksamheten.		

Noter

BELOPP I TUSENTAL KRONOR (OM INTE ANNAT ANGES)	2015	2014
Not 9. Balanserade utgifter för utveckling		
Tillgångarnas anskaffningsvärde	103 936	103 936
Årets balanserade utgifter för utvecklingsverksamhet	7 554	0
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	0	0
Årets avskrivningar	-7 121	-7 536
Ackumulerade avskrivningar (IB)	-83 638	-76 102
Korrigerig av avskrivningar (utrangeringar)	0	0
Bokfört restvärde	20 731	20 298
Not 10. Licenser, rättigheter, m.m.		
Tillgångarnas anskaffningsvärde	41 354	32 073
Tillkommande tillgångar (årets anskaffning)	14 209	9 280
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	0	0
Årets avskrivningar	-8 324	-4 906
Ackumulerade avskrivningar (IB)	-26 119	-21 213
Korrigerig av tidigare års avskrivningar (utrangeringar)	0	0
Bokfört restvärde	21 119	15 234
Not 11. Förbättringsutgifter på annans fastighet		
Tillgångarnas anskaffningsvärde	38 855	34 909
Tillkommande tillgångar (årets anskaffning)	2 490	4 256
Avgående tillgångar (utrangerade tillgångar)	-611	-310
Årets avskrivningar	-4 228	-3 802
Ackumulerade avskrivningar (IB)	-19 334	-15 843
Korrigerig av tidigare års avskrivningar (utrangeringar)	395	310
Bokfört restvärde	17 567	19 520
Not 12. Maskiner, inventarier, installationer, m.m.		
Tillgångarnas anskaffningsvärde	155 401	148 706
Tillkommande tillgångar (årets anskaffning)	29 844	20 676
Avgående tillgångar (sålda, utrangerade tillgångar)	-10 407	-13 981
Årets avskrivningar	-22 920	-23 105
Ackumulerade avskrivningar (IB)	-94 141	-84 818
Korrigerig av tidigare års avskrivningar (utrangeringar)	9 490	13 782
Bokfört restvärde	67 266	61 260
Not 13. Pågående nyanläggningar		
Tillgångarnas anskaffningsvärde	106	52
Tillkommande tillgångar (årets anskaffning)	0	106
Avgående tillgångar (färdigställda tillgångar)	-106	-52
Bokfört värde pågående nyanläggningar	0	106
Not 14. Fordringar hos andra myndigheter		
Mervärdesskattfordran	19 707	13 904
Övriga fordringar hos andra myndigheter	364	676
Summa fordringar hos andra myndigheter	20 072	14 580

Noter

BELOPP I TUSENTAL KRONOR (OM INTE ANNAT ANGES)	2015	2014
Not 15. Periodavgränsningsposter		
Förutbetalda hyror	24 481	24 035
Upplupna bidragsintäkter	145	155
Övriga förutbetalda kostnader	18 451	9 672
Summa periodavgränsningsposter	43 077	33 862
Not 16. Avräkning med statsverket		
<i>Anslag i icke räntebärande flöde</i>		
Ingående balans	522	0
Redovisat mot anslag	1 859	1 861
Medel hänförliga till transfereringar m.m. som betalats till icke räntebärande flöde	-2 219	-1 339
Fordringar/skulder avseende anslag i icke räntebärande flöde	163	522
<i>Anslag i räntebärande flöde</i>		
Ingående balans	-6 466	-10 416
Redovisat mot anslag	1 355 938	1 309 913
Anslagsmedel som tillförts räntekonto	-1 396 032	-1 305 963
Återbetalning av anslagsmedel	0	0
Fordringar/skulder avseende anslag i räntebärande flöde	-46 560	-6 466
<i>Fordran avseende semesterlöneskuld som inte har redovisats mot anslag</i>		
Ingående balans (beloppet omfört från balanserad kapitalförändring, jfr not 15)	19 357	23 357
Redovisat mot anslag under året enligt undantagsregeln	-3 899	-4 000
Fordran avseende semesterlöneskuld som inte har redovisats mot anslag	15 458	19 357
<i>Övriga fordringar/skulder på statens centralkonto i Riksbanken</i>		
Inbetalningar i icke räntebärande flöde	0	0
Utbetalningar i icke räntebärande flöde	-2 219	-1 339
Betalningar hänförliga till anslag och inkomstitlar	2 219	1 339
Övriga fordringar/skulder på statens centralkonto i Riksbanken	0	0
Utgående balans	-30 939	13 413
Not 17. Behållning räntekonto i Riksgäldskontoret		
Ingående saldo	84 339	119 962
Förändring under året	64 407	-35 622
Summa behållning räntekonto	148 746	84 340
Saldot på räntekontot har ökat till följd av ökat anslagssparande, men påverkas också av att en amortering av lån till anläggningstillgångar med 14 793 tkr felaktigt belastade kontot dubbelt 2014 och återfördes till räntekontot i januari 2015.		
Not 18. Statskapital		
Statskapital utan avkastningskrav IB	176	176
Årets förändring	0	0
Summa statskapital	176	176

Noter

BELOPP I TUSENTAL KRONOR (OM INTE ANNAT ANGES)	2015	2014
Not 19. Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser		
Avsättning för pensioner		
Ingående avsättning	4 488	6 249
Årets pensionskostnad	2 361	1 624
Årets pensionsutbetalningar	-3 332	-3 385
Summa utgående avsättning för pensioner	3 517	4 488
Not 20. Övriga avsättningar		
Avsättning för lokalt aktivt omställningsarbete		
Ingående avsättning	7 593	5 874
Årets avsättning	2 075	1 999
Avräknade kostnader	-2 233	-279
Summa avsättning för lokalt aktivt omställningsarbete	7 436	7 594
Avsättning personal	0	0
Summa utgående avsättning	7 436	7 594
Not 21. Lån i Riksgäldskontoret		
Ingående skuld	94 948	116 799
Lån upptagna under året	59 170	32 443
Årets amorteringar	-43 672	-54 294
Summa lån i Riksgäldskontoret	110 446	94 948
Ekonomiska villkor		
Låneram	130 000	140 000
Utnyttjad i Riksgäldskontoret	110 446	94 948
Balanserade utgifter för egenutvecklade it-system som ännu inte finansierats med lån	0	0
Not 22. Leverantörsskulder		
Saldot på leverantörsskulder per 31 december 2015 är 77 % större än 2014 års saldo. Detta bland annat till följd av nyteckningar av supportavtal samt förlängning av licenser inom it-verksamheten som skedde i slutet av året.	48 685	27 415
Not 23. Övriga kortfristiga skulder		
Personalens källskatt	19 175	18 428
Övriga skulder	25	28
Summa övriga skulder	19 201	18 456
Not 24. Upplupna kostnader		
Upplupna löner	5 943	5 487
Semesterlöneskuld	74 242	68 668
Övriga upplupna kostnader	4 076	1 946
Summa upplupna kostnader	84 261	76 101

Noter

BELOPP I TUSENTAL KRONOR (OM INTE ANNAT ANGES)	2015	2014
Not 25. Oförbrukade bidrag		
Oförbrukade bidrag från andra myndigheter		
<i>Bidrag för utvecklingsarbete avseende rättsväsendets informationsförsörjning (RIF) för finansiering av avskrivningskostnader</i>		
2015, kvartal 1	352	352
2015, kvartal 2-3	1 058	1 058
2016–17	1 293	2 703
Summa oförbrukat bidrag RIF	2 703	4 113
<i>Bidrag för Albanienprojektet från SIDA</i>	2 786	
<i>Förbrukning 2015</i>	-2 266	
Summa oförbrukat bidrag SIDA	520	
<i>Övriga oförbrukade bidrag</i>	0	0
Summa oförbrukade bidrag	3 223	4 113
Not 26. Anslagsredovisning		
Årets tilldelning enligt regleringsbrev:		
<i>Utgiftsområde 4 Rättsväsendet, Anslag 1:3 ap. 1</i>		
Tilldelning enligt regleringsbrev för budgetåret 2015 regeringsbeslut 2014–12–22	1 396 032	1 305 963
<i>Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd, Anslag 1:1 ap. 44</i>		
Tilldelning enligt regleringsbrev för budgetåret 2015 regeringsbeslut 2014–12–18	4 000	4 000
Indragning, ändring av regleringsbrev enligt regeringsbeslut 2015–05–07	-700	-2 000
<i>Summa</i>	3 300	2 000
Summa årets tilldelning enligt regleringsbrev	1 399 332	1 307 963

Ersättningar enligt 7 kap. 2 § förordning (2000:605) om årsredovisning och budgetunderlag

Redovisning av skattepliktiga ersättningar och andra förmåner som betalats ut under räkenskapsåret samt för dessa personer uppdrag som styrelseledamot i andra statliga myndigheter samt uppdrag som styrelseledamot i aktiebolag.

Uppdrag år 2015 utöver Åklagarmyndigheten anges med kursiv stil.

Belopp i tusental kronor	2015	2014
Ledande befattningshavare hos Åklagarmyndigheten		
Anders Perklev	1 356	1 332
Kerstin Skarp	1 207	1 181
<i>Ledamot, Domstolsverkets insynsråd</i>		
<i>Ledamot, Domarnämnden</i>		
Insynsrådet		
Petter Asp	3	
Susanne Eberstein	6	
<i>Ordförande Riksbanksfullmäktige</i>		
<i>Ledamot, Domarnämnden</i>		
<i>Ledamot, Säkerhetspolisens insynsråd</i>		
Anders Hansson	6	
<i>Styrelseledamot, Vellingebostäder AB</i>		
<i>Ledamot, Insynsrådet för Myndigheten för Samhällsskydd och beredskap (MSB)</i>		
Bengt Ivarsson	8	6
<i>Ledamot, Rådet vid Domstolsakademien</i>		
<i>Ledamot, Forensiska rådet vid Nationellt Forensiskt Centrum (NFC)</i>		
<i>Styrelseledamot, Sveriges Advokaters Service AB</i>		
<i>Styrelseledamot, Advokaten Bengt Ivarsson AB</i>		
Jon Karlfeldt	6	
Elisabeth Lager	6	
Karin Nacke	3	5
Eva Årestad Radner	3	
<i>Tjänsteförslagsnämnden (TFN) för Åklagarmyndigheten</i>		

Sammanställning av väsentliga uppgifter

BELOPP I TUSENTAL KRONOR	2015	2014	2013	2012	2011
Låneram					
Beviljad i regleringsbrevet	130 000	140 000	130 000	110 000	110 000
Utnyttjad	110 446	94 948	116 799	92 359	89 297
Kontokredit hos Riksgäldskontoret					
Beviljad i regleringsbrevet	70 000	124 000	124 000	123 807	118 429
Maximalt utnyttjad	0	0	0	0	0
Räntekonto					
Ränteintäkter	-345	511	1 111	1 222	1 196
Räntekostnader	0	0	0	0	0
Intäkter av avgifter och andra ersättningar					
Budget i regleringsbrevet	0	0	0	0	0
Utfall	16 300	17 141	10 906	9 771	9 633
Anslagskredit					
Beviljad i regleringsbrevet	41 881	39 179	37 940	37 142	35 529
Utnyttjad kredit	0	0	0	0	0
Anslag					
Anslagssparande	48 060	6 671*	10 675	23 754	18 857
Medeltal under året					
Årsarbetskrafter	1 185	1 166	1 151	1 153	1 138
Anställda	1 358	1 335	1 338	1 324	1 315
Driftkostnad					
Per årsarbetskraft	1 125	1 105	1 095	1 054	1 004
Kapitalförändring					
Årets kapitalförändring	0	0	0	0	0
Balanserad kapitalförändring	0	0	0	0	0

* Beloppet justerat i enlighet med not 25 i årsredovisningen för 2014



Årsredovisningens undertecknande

Jag intygar att årsredovisningen ger en rättvisande bild av verksamhetens resultat samt av kostnader, intäkter och myndighetens ekonomiska ställning.

Jag bedömer att den interna styrningen och kontrollen vid myndigheten är betryggande.

Stockholm den 16 februari 2016



Anders Perklev
Riksåklagare





Box 5553, 114 85 Stockholm
registrator@aklagare.se

www.aklagare.se
 [aklagareSE](https://twitter.com/aklagareSE)